

முதல்விமாழி

ACCNO 39497

Q1-457

1971

மதுரை.

உலகத் தமிழ்க் கழக

2 - வது மாநாட்டு மன்ற

செவ்வாய்

நல்ல பொதுவாய் கரு - 5

முதன்மொழி

உலகத்தமிழ்க்கழக மாதிகை

உலகத்தமிழ்க்கழகம்

இரண்டாவது

பொதுமாத்ரு

மலர்.

தி. டி. ௨00௧ சிலைத்திங்கள் ௨௫, ௨௬ ஆம்பக்கல்
9, 10-1-'71 காரி-ஞாயிறு, மதுரை.

தி. பி. உ00க

பதிப்பு-சிஐ-உரு.

9—1—1971

படையல்

தூயதமிழ் எண்ணத்தால் தொண்டுள்ளம் கொண்டசீர்
ஆயதமிழ் ஆட்சி அருமறவர்—நேயம்
படைக்கின்ற தன்மையர்க் கிம்மலரை ஏற்க
படைக்கின்றோம் பண்பாய்ப் பணிந்து.

அச்சு:

இளங்கோ அச்சகம், சேலம்—9.

மேலட்டை, கூட்டுறவு அச்சகம், சேலம்—1.

வாழ்த்தாத நாளில்லை வையகம்
 மறைமலையடிகள் மறையாத் திருப்பெயர்
 வாழ்த்தாத நாளில்லை வையகம்

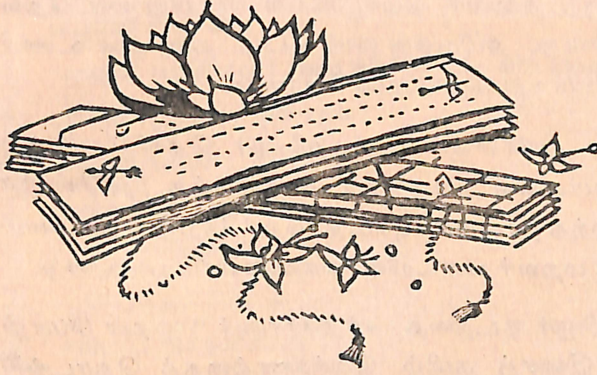
தென்னாடு சார்ந்த குமரிப் பெருநிலம்
 திரைகடல் மறைந்த உண்மைச் செய்திக்குப்
 பொன்னேடு காட்டும் புலவர்க்குப் புலவனைப்
 பொழுதெல்லாம் தமிழுக் குழைத்த தலைவனை
 வாழ்த்தாத நாளில்லை வையகம்.

—பாவேந்தர்.

வடமொழியும் இந்தியும் மற்றும் வடக்கிற்
படுமொழிகள் என்ற பலவும் — தடனியே
அந்தமிழே ஆதியென்னும் தேவநே யர் தாம்
எந்தமிழர் எல்லார்க்கும் வேந்து.

—பாவேந்தர்.

மலரின் மணம்

‘முதன் மொழி’ உலகத் தமிழ்க்கழக இரண்டாவது பொது மாநாட்டு மலராக மலர்கிறது. இரண்டாவது இதழ் சிறப்பு இதழாக வருமென அறிவித்திருந்தோம். மாநாட்டு வரவேற்புக் குழுத் தலைவர் திரு. கா. வையை நம்பி அவர்கள் மாநாட்டு மலராகக் கொணர வேண்டி தலைமையகத்தின் இசைவையும் பெற்று விட்டார்கள். குறுகிய காலத்தில் அணியப் படுத்திய ஆக்க மலரேயாம். மலர் நுகரும் வண்ணத் தும்பிகட்கு எண்ணத் தேனும் கொணர முனைந்துள்ளோம்.

புதிய வண்ணத்தில் பொலிகிறது மேலட்டை. கதிரவனிலிருந்து இம்மாநிலம் பிய்த்துக்கொண்டு வந்ததன்றோ! அக்கருத்து ஒளி விடவும் நம் உலகத் தமிழ்க் கழகத்தின் சின்னமாகவும் நீல வண்ணக் கடல் சூழ் உலகம் ஒளிர்கின்றது. உலகத்தின் முதன் மொழி என்பதையும் உணர்த்தி நின்றினிது விளக்குகிறது.

உலகம் நயப்பவும், மாற்றார் வியப்பவும், வளர்ந்து வரும் நம் கழகம் இரண்டாவது பொது மாநாட்டை ஒண்டமிழாய்ந்த மூதாராம் கன்னித் தமிழ் மதுரையில் கூட்டியுள்ளோம். கூட்டிப் பல நல்லுணர்வினை, நெஞ்சுரத்தினை, அறிவுத் தெளிவினை, ஆக்கச் செயலினை, மறவுணர்வினை உயர்வுறப் பெறுகின்றோம்; செயலுற விழைகின்றோம். அச்செயலின் முகவுரையே இம்மலரெனச் சாலும்.

சொல்லேர் உழவர்கள், செயல்திற மறவர்கள், பண்ணார் வினையர்கள், ஒன்றார் நடுக்குறு உரவர்கள் கூடுகிறோம். புத்தம் புதிய தெம்பும், புனைவிலாச்

செயலுருவும் கொண்டு சென்று தமிழகம் மூளை முடுக்கெல்லாம் முடுக்கமாகப் பறவச்செய்தல் நம்மனோர் கடனும் தமிழம் புத்துணரொளி விட உலகத் தமிழ்க் கழகம் தொண்டாற்றி வருகின்றது. இத்தனைக்கும் மூலமாக உள்ள உணர்வோடு ஒன்றிய உயிர்ப்பாக ஒளிர்வது தாய்மொழித் தொன்மையே! தாய் மொழி உணர்ச்சியின்றேல், தன் மதிப்பாம் மான வுணர்வேது? அவ்வுணர்வினை நாளும் நமக்கூட்டி வழி காட்டிவரும் நமதருந் தலைவர் மொழியியல் ஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் வழி நின்று, தமிழுக்கு ஒளி கூட்டி தன்மான உணர்வுக்கு முறுக்கேற்றி தமிழன் தலை நிமிர்ந்து நிற்க முனைவோமாக.

தமிழெழுத்துத் தோற்றத்தின் நுண்மையை நம் தலைவர் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்கள். பொதுச் செயலர் அவர்களின் 'நம்மனோர் அரசமைத்த முரசொலிக்கும்' என்ற உணர்ச்சிப்பா உணர்விழந்த நாடி நரம்புகட்கு முறுக்கேற்றும் தகைமையது. மற்றும் தூய தமிழ் பேணும் மறவர் படையின் கைவண்ணம் பலவுண்டு.

இம்மலரில் பண்ணுராய்ச்சி அறிஞர் குடந்தை சுந்தரேசனார் "முதன் மொழி இசைத் தமிழ் நூற்பா" என்ற இசைத் தமிழ் இலக்கணத்தைத் தொடங்கியுள்ளார்கள். தொடர்ந்து முறைப்படுத்தியும், வகைப்படுத்தியும், விளக்க வுரையுடனும் இசைத் தமிழ் இலக்கணத்தை வழங்க இருக்கின்றார்கள் 'வேலை வாய்ப்பு வேண்டுமா?' மாணவர்க்கு மாமருந்து. பண்டாரகர் கா. மீனாட்சிசுந்தரனார் எழுத்துக்கூட்டும்முறை சிந்தனைக்கு விருந்து, கழிநல்குரவேதலை என்ற நாடகம் முதலிய முத்தமிழும் முழுச்சுவை பயக்கப் படைத்துள்ளோம்.

மலருக்கு மணங்கூட்டிய கட்டுரையாளர்க்கும், பாடல் வழங்கிய பாவலர்க்கும் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த நன்றியைக் கூறிக் கொள்கின்றோம். பல்லாற்றானும் துணை நிற்கும் திரு நா. நிலவழகனார்க்கும், இளங்கோ அச்சக உரிமையாளர் பூங்குன்றனார் க. இ; ப. இ; அவர்கட்கும் நனிமிக நன்றியுடையோம். கூட்டுறவு அச்சகச் செயலர் திரு. சின்னு காலத்தினார் செய்த நன்றிக்கு என்றும் நன்றியுடையோம். படக்கட்டைகள் நன்கமைத்துக் கொடுத்த சாரங்கள் செல்வர்க்கும் மலர் அழகு பெற ஆக்கமாம் — விளம்பரங்கள் கொடுத்துதவினோர்க்கும் நன்றியுடையோம்.

விளம்பரப் பகுதிக்கும், இதழுக்கும் கருத்து, மொழி வகையில் தொடர்பில்லை என்பதையும் அறிவித்துக் கொள்கிறோம்; குறுகிய காலத்தில் மலர் வேலை முடுக்கமாக நடைபெற்றதால் பிழைகளிருப்பின் பொறுத்தருள வேண்டுவல். மலரின் மணம் பற்றி கருத்தினை ஓரஞ்சல் விடுக்க. எல்லோர்க்கும் நன்றி! வெல்க தமிழ்!

— உறுப்பாசிரியர்.

பொருளடக்கம்

1. மலரின் மணம்	5
2. மாநாடு எற்றிற்கு? கூடிக்களித்துக் கலையவா?	6-ஆ
3. தமிழெழுத்துத் தோற்றம்	7
4. மாணவர்காள்! கடுகிவாரீர்!	11
5. தமிழ் தான் அம்மா!	12
6. 'தமிழம்' வெல்க	13
7. மூவா முதன் மொழி	18
8. கலைச்சொல்லாக்கம்	19
9. முதன் மொழி இசைத்தமிழ் நூற்பா	25
10. எம்மோர் அரசமைத்த முரசொலிக்கும்!	26
11. கோவை மாவட்டத்தில் தனித்தமிழ்	29
12. தன் தமிழ்	33
13. எற்பாடு	35
14. விழிப்புறுக தமிழ்க் கூட்டம்	37
15. உலகத் தமிழ்க்கழகம்	39
16. அன்பு	42
17. எழுத்துக் கூட்டும் முறை	43
18. தலையை அகற்றிட ...	46
19. கம்பநாட்டில்	47
20. முழங்கிடவேண்டும் எழுச்சிக்குரல்	48
21. சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் பொன்விழா	49
22. கழிநல்குரவே தலை	51
23. வேலை வாய்ப்பு வேண்டுமா?	57
24. Indus Valley Script Recent Scientific Decipherment	59
25. உலகத் தமிழ்க்கழகம் — மானில மாவட்ட அமைப்புச் செய்திகள்.	62

மாநாடு எற்றிற்கு? கூடிக் களித்துக் கலையவா?

உலகத் தமிழ்க் கழகத்தின் இரண்டாவது பொது மாநாட்டில் கூடியிருக்கிறோம்; பெருந்திரளாய்த் திரண்டிருப்பதைக் காணப் பெருமகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. இதுபோல்து நம் மொழி, நம் மக்கள், நம் நாட்டைப் பற்றியெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிறோம். தமிழ் ஆட்சி மொழியென அறிவிக்கப்பெற்றுப் பல ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் பல துறைகளில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாகாத நிலையைக் காண்கிறோம். கல்லூரிகளில் தாய் மொழி வழிக் கல்வி வாழ்க்கைக்கு உதவாதென மாணவர் கருதும் நிலை தோன்றியுள்ளது. அலுவலகங்களிலே, அங்காடிகளிலே அன்றாட வாழ்விலே தமிழ் மிக அருமையாகவே பயன்படுவதை அறிந்தும் வாளா விருக்கின்றோம். பெற்றோர், உற்றார், உடன் பிறந்தார், மனைவி மக்கள் மற்றோருக்கு எழுதும் தமிழ் மடல்களில் தமிழ் சின்னப்படுகின்ற நிலைதானே இன்று நம்மிடையில் நிலவுகிறது. பாடிக் களிப்பதில், அற மன்றங்களில் வழக்காடுவதில், ஆண்டவனை வழிபடுவதில் தமிழ் இடம் பெற நம்மிடையில் ஒருமித்த கருத்து என்றைக்கு உருவாகுமோ தெரியவில்லை. நம்மில் பலர் அயல் மொழியில் எண்ணி, எண்ணியதை அரைகுறையாய்த் தமிழில் மொழி பெயர்க்குங்கால் வியர்த்து விடுவது நிற்பதைக் காண்கிறோம்.

அயல் நாடுகளுக்குச் சென்ற தமிழ் மக்கள் அந்நாடுகளில் பல ஆண்டுகள் வதிந்து காடுதிருத்தி நாடு வளமாக்கி உருக்குலைந்த பின்னர் அங்கு வாழ வகையின்றி விரட்டப்படுகின்றார்கள். மலேயா, பர்மா, இலங்கை முதலிய நாடுகளிலிருந்து மனைவி மக்களுடன் அந்நாட்டரசுகள் பிச்சை போலளித்த சிறு பொருளுடன் தாயகம் திரும்புகிறவர்களுக்கு நாம் எவ்வகையில் உதவலாம் என எண்ணியாவது பார்க்கவேண்டாமா?

இங்குள்ளவர்கள் நிலை யென்ன? பிறன் பழக்க வழக்கங்களையும் விழாக்களையும் வினைமுறைகளையும் நமதெனக் கொண்டு பகுத்தறிய இயலாமல் மானத்தோடு வாழ முடியாமல் அல்லற்படுவோர்க்கு ஆவன செய்ய வேண்டாமா? தமிழன் மண முறை, சமயம் ஏன் வாழ்வியல் முற்றிலுமே ஆரியப் பூச்சில் மறைந்துள்ளதை மீட்டுத் தமிழன் பண்பாட்டை ஒளிபெறச் செய்து நம்மவர்க்கு அதனை அறிவுறுத்த வேண்டாமா?

நம்மை ஏமானி எனக் கண்டு கொண்டு நம் வரலாற்றுத் தொன்மையை மறைக்கவும் மாற்றவும் தொடங்கிவிட்டனர். தமிழர் நாகரிகம் என மேனாட்டறிஞர் பலர் அறுதியிட்டுக் கூறிய சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிடருடையதன்று, ஆரியருடையதாயிருக்கலாம் என்று பாரிசு மாநாட்டிலே பேசப்பட்டு மொகஞ்சோதரோ நாகரிகம் ஆய்வுக்குரியதாகியிருக்கிறது.

மாநாடு கூட்டி பல அரங்கங்கள் அமைத்து அழகாய்ப் பேசிவிட்டோம், மல ரொன்றும் வெளியிட்டு விட்டோம் என்று பறைசாற்றத்தானா நாம் கழகம் கண்டோம்? நமக்குப் பெரும்பணி காத்திருக்கிறது. உடனடியாய்ச் செய்ய வேண்டியது, இரண்டொரு ஆண்டுகளில் முடிக்கவேண்டியது, விரைவில் முடிவு காண வேண்டியது என ஆக்கப் பணியை வகுத்துக் கொண்டு திட்டங்கள் தீட்டி செயல்பட வேண்டும். குல, சமய வேறுபாடு கருதாத, ஏற்றத் தாழ்வினை எண்ணாத, தமிழ், தமிழன் பற்றுள்ள, செயல்படும் துணிவுள்ள உறுப்பினர்கள் ஊர்தோறும் கிளைகள் அமைக்க வேண்டும். கிழமை தோறும் இயலாவிடில் திங்கள் இருமுறையாகிலும் உறுப்பினர்கள் கூடித் தமிழன் வரலாறு, வாழ்வியல், இலக்கியம், சமயம் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்தாலன்றி ஆக்கப்பணியில் ஆர்வமும் ஆற்றலும் பெற இயலாது. மறைமலை அடிகள், பாவாணர், பாரதிதாசன் முதலிய வர்களின் நூல்களை வாங்கி ஒவ்வொரு கிளைக்கழகமும் ஒரு சிறு நூலகம் அமைத்து உறுப்பினர்களும் ஊராரும் தத்தம் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள உதவ வேண்டும். கிளைக் கழகங்கள் தமிழில் எழுதவும், பேசவும் பயிற்சி அளிக்கலாம்; ஊர்ப் பள்ளிகளில் தனித் தமிழ் நூல்கள் இடம் பெறத் தூண்டலாம். மக்கள் பெயர்கள், வணிக நிலையப் பெயர்கள், பொது அறிவிப்புகள் தமிழாயிருக்கச் செய்ய வேண்டும். நாம் தமிழ்ப் பெயர்களைத் தாங்கிப் பதிவு செய்து கொள்ளாவிடில் தமிழ்ப் பணி செய்யும் உரிமையைப் பெறக் கூடுமா? குறளில் காணும் அக வாழ்வை வாழ்ந்து காட்டி மற்றோரையும் அவ்வழியில் வாழச் செய்யும் மறவர்களாய் நம் உறுப்பினர்கள் ஆங்காங்கு திகழ வேண்டும். இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபடாத கிளை எற்றிற்கு என்று தானே தோன்றுகிறது.

ஆண்டிற்கு ஒரு முறையேனும் கூடிக் கலந்து கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதோடு சென்ற ஆண்டில் என்ன செய்தோம், வரும் ஆண்டில் என்ன செய்யலாம் என்று அறிந்து நம் பணியில் உள்ள இடையூறுகள் யாவை, அவற்றை அகற்றிட வழி யாது என ஆராயவும், சில கிளைகள் செய்கிற நற்பணியை மற்றக் கிளைகள் கேட்டு அவ்வழியில் பணியாற்ற ஊக்கம் பெறவும், தலைவர், அறிஞர் முதலியோரின் கருத்துக்களைத் தெரிந்து புத்துணர்ச்சியும் அறிவும் பெறவு மன்றோ மாநாடு கூட்டப்படுகிறது. இவ்வழிகளில் மாநாடு இயங்க வில்லையெனில் அதற்கான முயற்சியும் காலமும் பொருளும் விழலுக்கிரைத்த நீராகு மன்றோ?

சின்னாட்களில் தமிழர் திருநாள் பொங்கல் பெருநாள் வர விருக்கிறது ஒரு காலத்தில் அந்நாளே நமக்குப் புத்தாண்டின் தொடக்க நாளாகவும் இருந்த

தது. உ. த. க. உறுப்பினர்களுக்கும் மாநாட்டில் கூடியிருக்கிற தமிழன்பர்களுக்கும் எங்கள் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். புத்தாண்டில் புதுமுடிவுகள் மேற்கொள்ளும் வழக்கத்தை யொட்டி இவ்வாண்டில் நமது வாழ்வில் குறளடிப்படையில் ஏதாவது ஒரு புதுமாற்றஞ்செய்வோமே என்று அன்புடன் அழைக்கிறோம். தமிழுக்கென வாழ்ந்து மறைந்தவர்களுக்கு நம் நன்றியைக் காட்டுவதோடு தமிழுக்கென வாழும் நம் தலைவருக்கு நம் கடமையைச் செய்யும் வகையில் தமிழ் சொற் பிறப்பியல் அகராதியைத் தொகுக்கத் தமிழர் திருநாளன்று நம்மாலியன்ற பொருளுதவி செய்வதோடு ஊர் மக்களையும் அணுகி பொருள் தண்டும் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ப பணிவோடு வேண்டுகிறோம். வருவாயில் ஒரு சிறு தொகையை நல்ல தமிழ் நூல்களை வாங்கவும் உருவாக்கவும் திங்கள் தோறும் ஒதுக்கி வைப்பது புத்தாண்டு முடிவுகளில் ஒன்றாயிருக்கலாம். பாவாணரின் மற்ற நூல்கள் அச்சிடப்படுவதற்கும் பொருள் உதவ வேண்டுமெனவும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

மாநாட்டில் தீர்மானங்கள் பல நிறைவேற்றப்பெறும். அவற்றில் பயிற்று மொழி பற்றிய நம் முடிவு முதலிடம் பெறும் எனக் கருதுகிறோம். தாய் மொழி வழிக் கல்வியில் உள்ள குறை யாதெனில் அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் அனைவருக்கும் தமிழ்ப்பயிற்று மொழியாய் அமையாமையே. ஒருசிலருக்கு ஒரு பயிற்று மொழி; ஏனையோர்க்கு வேறு பயிற்று மொழி என்ற வேற்றுமையேன்? இது குல வேற்றுமையினும் கொடிது.

கல்லூரிகளில் எம்மட்டத்திலும் எவர்க்கும் தமிழே கற்கும் மொழி என்று அறிவிப்பதோடு அதற்கான ஆக்கப்பணியில் தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் தக்கப் பாட நூல்கள் வெளியிடுவதில் — விரைந்து அரசு ஈடுபடவேண்டும்.

தமிழில் சொற் பிறப்பியல் அகராதி இல்லாத குறையை நீக்க மொழி நூல் மூதறிஞர் பாவாணர் அவர்களைக் கொண்டு தொகுக்க — அதனை அவர் ஒருவரே தொகுக்க இயலுமாய்கையால் — ஆவன செய்யவேண்டுமென அரசினை வேண்டி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும். தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் ஆக்கமளிக்கும் ஏனைய தீர்மானங்களோடு நமது கழகத்தைப் பொலிவுறச் செய்யும் திட்டங்கள் தீட்டப்படவும் வேண்டும்.

இறுதியாக உ. த. க. மாதிகையாம் 'முதன்மொழி' விரிந்தவகையில் தமிழ்ப் பணி செய்யவும் பரந்து கிடக்கும் தமிழ்க் குமுகாயத்திற்குத் தொண்டாற்றவும் உறுதுணையாயிருக்க வேண்டுமென உறுப்பினர்களையும் அன்பர்களையும் வேண்டி அழைக்கிறோம். வணக்கம்

ஆசிரியர்.

தமிழேழுத்துத் தோற்றம்.

மொழி நூல் முதறிஞர் ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் க. மு.

எம் மொழியாயினும், மொழி முந்தியதும் எழுத்துப் பிந்தியதுமாகுமென்பது எவரும் மறுக்கமுடியாத உண்மையாம். தமிழ் உலக முதற்றாயுயர்தனிச் செம்மொழியாதலின், அதன் வரிவடிவெழுத்துப் பிறமொழிகளில் எழுத்துத் தோன்றுமுன்னரே தோன்றியதென்பது சொல்லாமலே பெறப்படும். ஆயினும் ஒற்றுமையின்றி இடச்சார்பிலும் குலச்சார்பிலும் மதச்சார்பிலும் கட்சிச்சார்பிலும் ஆங்காங்கு தோன்றியுள்ள பல்சுவையும், பல்வகைப் பாழ்செய்யும் உட்பகையும், தொன்றுதொட்டுத் தமிழுக்கும் தமிழனுக்கும் கட்டுப்பாடாகக் கேடு செய்துவரும் கொல்குறும்பும் இருந்துவருவதால் வெள்ளிடை மலையாக வெளிப்பட்டவுண்மைகளையும் மீண்டும் மீண்டும் மெய்ப்பிக்க வேண்டியுள்ளது.

தலைக்கழகம் குமரிநாட்டுப் பஃறுளியாற்றங்கரைத் தொன் மதுரையில் கி.மு. தோரா. ௧0,000 ஆண்டுகட்கு முன் தோன்றி, முத்தமிழும் பிற பலகலையறிவியல் துறைகளும் பற்றிய முந்து நூல்களை ஆய்ந்தும் புது நூல்களை இயற்றியும், தமிழை வளர்த்து வந்தமையால், அதற்கும் முன்பே எழுத்துத் தோன்றியிருத்தல் வேண்டுமென்பதற்குச் சான்று வேண்டுவதில்லை.

“எழுதப் படுதலின் எழுத்தாகும்மே.” (முத்துவீரியம், க). ஒலியன் (Phoneme) என்னும் மொழித்தனியொலி எழுத்தென்றேபெயர் பெற்றிருப்பதால் தலைக்கழகக் காலத்திற்கு முன்பே தமிழ் எழுதப்பட்ட மொழியாயிருந்தமை அறியப்படும்.

ஒலிவடிவு வரிவடிவு என எழுத்தின் இருவடிவும் பிரித்துக் கூறப்படினும், எழுத்து என்னும் பெயர் ஒலிவடிவையே சிறப்பாகக் குறிக்குமென்பதை,

“எழுத்தெனப் படுப
அகரமுதல னகர இறுவாய்
முப்பஃ தென்ப
சார்ந்துவரல் மரபின் முன்றலங் கடையே” (க)

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவால் உணர்ந்து கொள்க.

தமிழ் தானே தோன்றிய உலக முதன் மொழியாதலால், அதன் எழுத்து, படவெழுத்து (Picture writing), கருத்தெழுத்து (Hieroglyph or Ideograph), அசையெழுத்து (Syllabary), ஒலியெழுத்து (Phonetic Alphabet) என முறையே நானிலைகளை யடைந்திருத்தல் வேண்டும். இன்றுள்ளது நாலாம் நிலையே.

எழுதும் வினை எழுதப்படும் கருவிக் கேற்ப வெவ்வேறு சொல்லாற் குறிக்கப் பெறும். கையினால் மணலிலும் மையினால்

துணியிலும் சுவரிலும் எழுத்தாணியால் ஓலையிலும், ஒவ்வொரு வரிவடிவும் ஒரே தொடர்ச்சியாகக் கோடிமுத்து வரையப்படுவதே எழுதுதல் எனப்படும். கல்லிலும், தகட்டிலும் உளிகொண்டு புள்ளி புள்ளியாக அல்லது குறுங்குறுங் கோடாகப் பொளித்து வரைவது, வெட்டுதல், செதுக்குதல், பொறித்தல் என்னுஞ் சொற்களாற் குறிக்கப்பெறும்.

இக்காலத்துத்தாள்(Paper) அக்காலத்தில் இல்லை. ஓலையும் தாழைமடலும் மரப்பட்டையும் துணியும் தோலும்தான் தாள்போற் பயன்பட்டன.

போர்க்களத்திற்பொருதுபட்டசிறந்த மறவனின் உருவமும் பெயரும் பீடும் பொறித்த கல்நட்டு, அதைத் தெய்வமாகத் தொழுவது பண்டைத்தமிழர் வழக்கம் என்பது, “நடுகல்” என்னும் வஞ்சித்திணைத்துறையால் அறியப்படும். “காட்சி கால் கோள் நீர்ப்படை நடுகல்”

(தொல்க00சு)

“நடுகல் அல்லது தெய்வமு மில்லை” (புறம்)

இங்குத் தெய்வம் என்றது பொதுமக்கள் வணங்கும் சிறு தெய்வத்தை. கண்ணகி போலும் கற்பரசிக்குப் படிவஞ்சமைத்துப் பெயரும் பீடும் பொறித்து வழிபடுவதும் பண்டை வழக்கமே.

மேற்கூறியவற்றால் செய்திகளை எழுதுவதும் பொறிப்பதும் பண்டைத் தமிழ் நாட்டுவழக்கிலிருந்தமை அறியப்படும். இவ்விரு வகையுள் முன்னதே முந்தியதும் இயற்கையுமாகு மென்பதும், உய்த்துணர்வாற் புலனாகும்.

இன்றுள்ள தமிழ் நூல்களுள் காலத்தால் முந்தியது தொல்காப்பியம். அதன் காலம் கி.மு. ௭ ஆம் நூற்றாண்டென்பது

அகச்சான்றும் புறச்சான்றும் கொண்டு ஏற்கெனவே, நிறுவப்பட்டுள்ளது. அந்நூலில், நன்னூலார் கூறும்

“என் பெயர் முறைபிறப் புருவம் மாத்திரை முதலீ நிரைநிலை போலி யென்று பதம்புணர் பெனப்பன் னிருபாற்று”

எழுத்திலக்கணங்களும் கூறப்பட்டுள. ஆறுறுப்புக்களும் இரண்டும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட பலவுமாகக் கூடியமையும் பகுசொல்லிலக்கணம், நன்னூலிற் பதவியல் என்னும் ஒரே யியலில் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியத்திலோ, அது அக்காலத்து மாணவர்க்குத் தேவையன்மையின், எழுத்ததிகாரத்திலும் சொல்லதிகாரத்திலும் பல்வேறியல்களில் பரக்கக் கூறப்பட்டதொடு நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. எழுத்திலக்கணம் பன்னிரண்டனுள், முறையும் உயிர்மெய்க் குரிய கூட்டுவடிவமான உருவப்பகுதியும், முதன்முதல் தமிழிலேயே தோன்றின. அதைப் பின்பற்றியே, முதலில் வடமொழியிலும் பின்பு பிறமொழிகளிலுமாக இந்திய மொழிகள் பலவற்றில் நெடுங்கணக்கெழுந்தது. மேலைமொழிகளிலெல்லாம் இன்றும் முறையின்றி உயிரும் மெய்யுங்கலந்தும், உயிர்மெய்க்குத் தனிவடிவின்றிக் குறுங்கணக்காகவுமே அரிவரி யென்னும் எழுத்துப்பட்டியமைந்திருத்தலைக் காண்க.

“இலக்கிய மின்றி இலக்கண மின்றே எள்ளின் ருகில் எண்ணெயு மின்றே எள்ளினின் றெண்ணெய் எடுப்பது போல இலக்கி யத்தினின் றெடுபடும் இலக்கணம்.”

என்பது பேரகத்தியத்தைச்சேர்ந்ததென வழங்கும் ஒரு பழைய நூற்பா. “இலக்கியங் கண்டதற் இலக்கண மியம்பலின்” என்றார் நன்னூலார். ஆதலால், தொல்

காப்பியத்திற்கு முன்பே பல் துறைப் பட்ட இலக்கியம் இருந்திருத்தல் வேண்டும். இனி

“முந்துநூல் கண்டு முறைப் படஎண்ணி”
என்று பனம் பாரனாரும்.

“ஒளகார இறுவாய்ப்
பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப,”
(அ)

“னகார இறுவாய்ப்
பதினெண் ணெழுத்தும் மெய்யென மொழிப”
(கூ)

“உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
அஃறிணை யென்மனார் அவரல பிறவே.”
(சுஅசு)

“சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென்
ருயிரன் டென்ப அறிந்திசி னோரே.”
(சுசுந)

“இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற் கிளவியும்
அவற்றுவழி மருங்கில் தோன்று மென்ப.”
(சுசுசு)

“கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை யென்ப.”
(சுசுஎ)

“அகத்திணைமருங்கின் அரித்தப் புணர்ந்தோர்
புறத்திணை யிலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்”
(க00உ)

“மாத்திரை எழுத்தியல் அசைவகை எனாஅ
.....
ஆறுதலை யிட்ட அந்நா லைந்தும்
.....

பொருந்தக் கூறிய எட்டொடும் தொகைஇ
நல்லிசைப் புலவர் செய்யுள் உறுப்பென
வல்லிதற் கூறி வகுத்துரைத் தனரே.”

(கஉருகூ)

“நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்
றப்பால் எட்டே மெய்ப்பா டென்ப.”
(கககூஎ)

“வினையென் மெய்யுரு என்ற நான்கே
வகைபெற வந்த வுமத் தோற்றம்.”

(கஉஉஉ)

“விரவியும் வருஉம் மரபின வென்ப.”

(கஉஉஉ)

என்று சார்பிற் சார்பு நூல் முறையில்
தொல்காப்பியனாரும், கூறுவதால், தொல்
காப்பியத்திற்கு முன்பே பற்பல முதநூல்
களும் வழிநூல்களும் இருந்தமை பெறப்
படும். வேறெம்மொழியிலும் இல்லாத
தும் மெய்ப்பொருளியல் அறிவு முதிர்ச்சி
யைக்காட்டுவதுமான பொருளிலக்கணம்
கண்ட தமிழர், தமிழொலிகளைக் குறிக்
கும் வரிவடிவுகளை அசோகன் கல்வெட்
டெழுத்தினின்று அமைத்துக்கொண்ட
னார் எனக் கூறுவது எத்துணை ஏமாற்றும்,
அதை நம்புவது எத்துணை பேதமை
யுமாகும் என்பதை அறிந்து கொள்க.
கி. பி. ௧௩-ஆம் நூற்றாண்டினரான
பவணந்தியார்.

“தொல்லை வடிவின் எல்லா வெழுத்துமாண்
டெய்தும் எகர ஓகரமெய்ப்புள்ளி.”

என்று, தமிழெழுத்தின் (வரலாற்று
முன்னைத்) தொன்மையைக் குறித்தார்.
“ஆண்டு” என்றது அவருக்கு முற்பட்ட
பண்டை நிலையை.

இங்ஙனமிருப்பவும், உலகத்தமிழ்ப்
பேரவையின் 2-ஆம் கருத்தரங்கு மாநாட்
டில், திரு. ஐராவதம் மகாதேவன் என்பார்
தமிழெழுத்தை அசோகன் கல்வெட்டுப்
பிராமியெழுத்தொடு தொடர்புபடுத்தி
முன்னது பின்னதினின்றித் தோன்றிய
தென்றும், அதன் பின்னரே தொல்காப்
பியம் இயற்றப்பட்ட தென்றும்,
கைகூசாது வரைந்து அச்சிட்ட சுவடி
யைத் தமிழ் நாட்டுத் தலைநகரில் தமிழர்
சின் முன்பும் தலைமைப் பேராசிரியர் நடு
விலும், அஞ்சாது படித்திருக்கின்றார்.

தமிழ்ப் பகைவர்கள், உலகில் முதன் முதல் தோன்றிய ஒப்புயர்வற்ற தமிழ் நெடுங்கணக்கை அசோகன் கல்வெட்டெழுத்தோடு தொடர்பு படுத்திக் கூறிவருகின்றனர். அசோகன் காலம் கி. மு. ௨௭௨-௨௩௧. தமிழெழுத்தின் தோற்றமோ வரலாற்றிற் கெட்டாத தொன்முது பழங்காலத்தது.

கி. மு. ௨-ஆம் நூற்றாண்டில் வடநாட்டினின்று வந்து வைகை மதுரையில் தங்கிய சில சமணரும் பவுத்தரும், தங்கள் வடநாட்டெழுத்தோடு தமிழுக் கேற்பச் சில புதுக்குறிகளையும் புனைந்து பொறித்த கல்வெட்டுக்களைக் கொண்டு, முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றுள் முழுக்குவது போல், தமிழ் நெடுங்கணக்கே அசோகப் பிராமியெழுத்தினின்று தோன்றியதாகக் கூறிவருகின்றனர் பிறவித் தமிழ்ப்பகைவரான ஆரிய வழியினர் சிலர். இதைத் தலைசிறந்த ஆராய்ச்சியெனப் போற்றி வருகின்றனர் சில தன்னலத் தமிழ்ப் பேதையரும்.

தமிழ் மொழி கி. மு. ௫0,000 ஆண்டு கட்டு முன்பும், தமிழெழுத்து கி. மு. ௨0,000 ஆண்டுகட்டு முன்னும், தமிழி லக்கியம் கி. மு. ௧0,000 ஆண்டுகட்டு முன்பும், தோன்றியனவாகும். தமிழெழுத்தினின்றே முன்பு கிரந்த வெழுத்தும் பின்பு தேவநாகரி எழுத்தும் தோன்றி யுள்ளன.

தமிழ் குமரி நாட்டில் தோன்றிய உலக முதன் மொழியென்றும், திரவிடத்திற் குத் தாயும் ஆரியத்திற்கு மூலமுமான முதற்றாய் மொழியென்றும், அறியப் படாததனாலேயே, பெயரன் பாட்டனைப் பெற்றான் என்பது போன்ற தவறான முடிபுகள் ஆராய்ச்சியின் பெயராற் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்வடமொழிக் கிளையும் பன்மொழிக்கலவையுமான புன்சிறு மொழியெனக் காட்டப்பட்டிருக்கும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகரமுதலி, இதற்கு அடிப்படைக் கரணிய மாதலின், அதை முதற்கண் திருத்துவது தமிழறிஞரின் தலையாய கடமையாம்.

மாணவர்கள் !

கடுகி வாரீர் !

பாவலர் : மணிவேலன் க. மு.

1. சேலத்துத் திருமணிமுத் தாற்றைப்போல் அறிவுடைய சிறியோர் இன்று வேலொத்த சொல்லாலே, “தமிழ்மொழியைத் திணிக்கின்றார்! வீரட்டர்!” என்று காலத்தைக் கறைபடுத்திக் கருத்தையெலாம் சேருக்கிக் கடமை தன்னை ஏலத்தில் விடுவதற்கே அணியமெனப் பேசுகின்றார்! ஏமா ருதீர்!
2. மலைபோன்றே உயர்ந்தவராய் இருந்தாலும் தாய்மொழியை மதியார், எச்சில் இலைபோன்றே எடுத்தெறியத் தக்கவராம்! மாணவர்கள்! ஏமா ருதீர்! விலைமிகுந்த கழுத்தணியைத் திருடுதற்குக் குழந்தைக்கு வேண்டும் பொம்மை பலகொடுக்க அழைப்பதுபோல் அரசியலில் கள்ளர்கள் பசப்பு கின்றார்!
3. “ஆங்கிலத்தை ஒழித்துவிட்டார்!” எனச்சொல்லி உங்களிடை அழுவோர் தம்மை வீங்கும்படி தாடையிலே அறையுங்கள்! பொய்ப்பேச வேண்டா மென்று! ஆங்கிலத்தை மொழிப்பாடம் எனும்வகையில் படிக்கின்றீர்! அருங்க லைகள் தேங்கமழும் தமிழ்வழியாய்ப் படிப்பதற்கு வழிசெய்தால் தீமை யாமோ?
4. எடுத்துவளர் பிள்ளையெனும் நிலையினில் ஆங்கிலத்தை இந்நாள் மட்டும் கொடுத்துட்டி நாம்வளர்த்தோம்! நம்சொந்த தமிழ்ப்பிள்ளை குறுகிக் தேய்ந்து படுத்தபடி கிடப்பதுனைக் கண்டபின்னும் மருந்துட்டிப் பாலும் சோறும் அடுத்தடுத்தே ஊட்டியதை வளர்ப்பதற்கு முனைவதுதான் அறமே யன்றோ?
5. எடுத்துவளர் ஆங்கிலமோ ஓடியாடித் திரிகிறதே எங்கும் துள்ளி! நடுத்தெருவில் நம்சொந்தப் பிள்ளைமட்டும் ‘நோஞ்சானாய்’ நாளும் மாழ்கிக் கிடப்பதுதான் சரிவென்று கீழ்த்தரமாய்ப் பேசுகின்ற கேடர் தம்மை “விடுப்பதுவோ தலைநிமிர்ந்து நடப்பதற்கே?” எனவெழுந்தால் விலகும் தீமை!
6. படைகூட்டி வந்தஇந்தி படுகளத்தில் கைகால்கள் படைய விட்டு நடைகூட்டி யோடும்நிலை செய்திட்ட மாணவர்கள்! நன்மை தீமை எடைபோட்டே அறிவதற்குத் திறனிலையோ? தமிழ்மொழியை எதிர்ப்போர் தங்கள் கடைகட்டி நடைகட்டிக் கைவரிசை காட்டுதற்குக் கடுகி வாரீர்!

தமிழ்தான் அம்மா !

மகிபை-பாவிசைக்கோ.

ஒல்லொலிவென் ளருவியதும், ஆறும், ஊறும்
உயர்க்குணையும், கனிநறவும், மன்றல் நூறும்
மெல்லியபூத் தண்மலரும், தென்றல் ஊரும்
மலர்த்துகளும், தென்றமிழ்ச்சீ ரதையே வீறும் !
சொல்லரிய வளமலையும் புதரும் தாகும்
செறித்தடர்நீள் கான்வனப்பும் பொழிலின் சீரும்
வெல்லரிய ஆழ்கடலும் விசும்பும் கோளும்
விரிபுடவி எழில்அனைத்தும் தமிழ்தான் அம்மா !

தெறுகதிரும் குளிர்நிலவும் உயரும் வண்ணம்
சிறுவயிரம் பேரொலாரும் உடுக்கள் தன்னில்,
செறுவிளங்காற் பயிரடர்ந்து செழிப்பாய் விஞ்சச்
சீர்மழையை நனிபொழியும் கார்வான் மஞ்சில்,
பொருதிதாழிலின் தமிழ்மறவர் பொருதுங் காலை
பொறியெழச்செவ் வொளியுமழும் வாட்கள், போலே
இருமுகிலும் பொரஒளிரும் மின்னில், வானின்
இயைபில்நடம் பயில்வதுவும் தமிழ்தான் அம்மா !

பொய்கையிலே பூத்துமலர் குலுங்கும் காட்சி
பழந்தமிழரம் 'முதன்மொழி' நூற் பெரலின் மாட்சி !
செய்கையிலே உளங்கவரும் தேனிக் கூட்டம்
திசைமுகிலால் நிலைகுலையும் மயிலின் ஆட்டம்
பொய்கையிலே மதுமலரில் முரலும் வண்டு
முறிக்கிளையைப் பிடிக்களிக்கும் களிற்றின் தொண்டு
நைகையிலே இசைமிறற்றும் குயில்கள் தம்மின்
நலங்களிலே பெரலியனும் தமிழ்தான் அம்மா !

‘தமிழம்’ வெல்க!

புலவர் தி. நா. அறிவுஒளி

ஹிந்த கலைஞன் செய்தபாவைக்குக் கண்ணிருக்கும்; ஆயின் காணவியலாது. செவியிருக்கும், ஆயின், கேட்க முடியாது. எல்லாப் பொறி - புலன்களும் இருக்கும். ஆயின் ‘செயலோ நுகர்வோ’ நிகழாது. ‘போலி மாந்தர்’ என்போரும் உயிருள்ள ‘பாவைகளே’ ஆவர். உண்மை மாந்தர்க்கோ ‘உயிர் - உணர்வு-படைப்பாற்றல் - உரிமையியக்கம்’ என்பவை திண்ணமாக இருக்கும்.

தமிழருட் சிலரே ‘உயிர் மாந்தர்’; பலர் ‘பாவை மாந்தரே! இவர்க்கு ஓதினாலும் உணரார்; இடித்துரைப்பினும் தெளியார்; பட்டுக் கெட்டாலும் அறிவு பெறார்! குறிப்பாகக் கட்சிகளுக்குத் தம்மைப் பலியிட்டுவிட்ட தமிழர்க்கு ‘உயிர்’ என்னத்தக்க ‘தாய் மொழியுணர்வே’ பாழ்பட்டு விட்டுள்ளது.

முரண்பட்ட கொள்கைகளுக்கு ஊக்கமும், ஊட்டமும் கொடுத்து, கட்சியாள் களைத் ‘தலையாட்டித் தஞ்சைப் பொம்மைகளாக’ ஆக்கியிருக்கும் கேடு நாட்டின் ஆக்கத்திற்கும், இன நலனுக்கும், மொழி வளத்திற்கும் பேரிழப்பையும் பெருங் கேட்டினையும் உண்டாக்கியுள்ளது.

பயிருக்குப் போட்ட உரம், களைக்கும் துணையாகி விடுவதும், களை ஒங்கி

வளர்ந்து, பயிரைத் தலையெடுக்க வொண்ணாதபடி யழிக்கும் நிலையடைவதும் வழக்கமாக நாம் காண்பதே. மக்கள் நன்மைக்காக வளர்க்கப் பெற்ற அரசியல் கட்சியினர், மக்களை மேயும் மாக்களாக மாறி மருட்டும் நிலையைக் காணும்போது, மேல் உவமையே நினைவில் சிரிக்கும்!

பயிர்த்தொழிலில் களையெடுப்பதை வற்புறுத்தும் மக்கள், அதேபோல அரசியல், கலைத்துறைகள், சமயம், மன்பதையியல், அலுவலகங்கள், தொழில்கள், வாணிகத்துறை முதலிய வாழ்வின் அனைத்துக் கூறுகளிலும் களையெடுத்தல் வேண்டும்.

தன்னையும் தன் நிலையையும் ஆராய்ந்து தெளிய வியலாதான், பிறரைப் பிறநிலையை ஆய்ந்து அறிவுரை வழங்கி வழிகாட்ட முனைவது இழிந்ததாகும்.

தன்னுரிமையில்லாதான், பிறர் உரிமைக்குப் போராட இயலுமா? தனக்கெனத் தனியாற்றல் இல்லாதான், பிறர்க்கு ஆற்றலை வழங்க வியலாது.

தமிழினம், தனியுரிமை எய்தாமை யால், தன்னுற்றல் தன்மேம்பாடு இன்றித் தடுமாறுகிறது. தனக்கே நிற்கும் ஆற்றலில்லாத போது, பிறர்க்கு வழி

காட்ட, உதவ முன்வருவது பேதமையே. தமிழர் தம் மரபின் வரலாற்றினையும், தமிழினத்தின் தனித்தன்மை, உயர் தனிச் செம் பண்பாட்டு இயல்பினையும், ஆய்ந்து தெளியாமையாலேயே 'தனி மரபுரிமை' எழுச்சி கொள்ளாதிருக்கின்றனர். குழப்பமானதும் கலப்புள்ளதுமான இற்றைச் சூழ்நிலை 'ஆக்கமற்றது' என்பதை அறியாதார் 'அறிஞராக' இருக்கும் நாட்டில், நாம் 'அறுவுறுத்தற்பணியை' முதன்மையாகச் செய்தல் வேண்டும்.

'தாம் நம்புவது பொய்ம்மையானது' என்ற உணர்வுத் தெளிவைக் கற்றார்க்கும் கல்லார்க்கும் கற்பிக்கும் தலையாய முதற்றெண்டே தமிழினத்தைக் காக்கும் திருப்பணியாகும். காக்கும் பணி மட்டுமா அது? தமிழகத்தை உருவாக்கும் பணியும் அதுவே.

'தனித்தமிழ்' என்பது 'நடைமலர்ச்சி; மொழித்தூய்மை' மட்டுமே எனக் கருதுவோர் அறியார். அஃது நடைமலர்ச்சி மட்டுமன்று; தனித் தமிழின் மலர்ச்சிக்கும், மரபுத்திருமலர்ச்சிக்கும் வரலாற்று நறுமலர்ச்சிக்கும், பண்பாட்டு எழில் மலர்ச்சிக்கும், கலையொழுக்கப் புரட்சி மலர்ச்சிக்கும், கலை-இலக்கிய அறிவியல்-வணிக தொழில் புதுமலர்ச்சிக்கும், அரசியல் மீயுயர் மலர்ச்சிக்கும் வேரும், வேர் முதலுமாய் அமைவதே தனித்தமிழ் எழுச்சியும் தனித்தமிழ் இயக்கமும் ஆகும்.

வரலாற்றில் தமிழர் உறங்கிய காலப்பகுதி முற்றுப் பெற்று, விடை பெற்று விட்டது. அது நிலையான விடை பெற்று விட்டதென்பதில் ஐயமில்லை. இனி வரலாற்றை வளர்த்து வாழ வைக்கும்

கும் நற்பணி நம் கையகத்தே, தமிழினத்தின் உயிர்ப்பண்புகளும், மரபியல்புகளும் மீண்டும் பூத்துக் குலுங்கச் செய்யும் மொழிலாளர் நாமே! வரலாற்றுத் தொழிலாளரும் நாமே!

இளைஞர்களிடையே 'தனித் தமிழ் இயற்கை' மலரும்போது, இன்றைய கும் பற்றோள்கள் இல்லா தொழியும், சோர்ந்த முகங்களும், சுவை குன்றிய அகங்களும் தமிழகத்தில் இல்லாத பூங்காலம் சிரிக்கும்!

இலக்கணம் முதலாக வாழ்க்கைச் சிறுநிகழ்ச்சியீறாகத் 'தனித்தமிழ் ஆளுங் காலமே மெய்யான தமிழ் வாழும் பொற் காலமாம். அந்நாளில் வாழ்வோரே மெய்த்தமிழர் ஆவர். அன்றே தமிழினத்தின் எழில் வரலாறு உயிர்த்தெழும்! தமிழகப் பொன் வரலாறு பிணமாகிப் பன்னூறு ஆண்டுகளாகி, மீண்டும் உயிரியக்கம் மலரப் பெறுகின்றது இன்று. அதன் நீள் நெடு நோயை மாற்றும் அமிழ்தமருந்தே தனித்தமிழியக்கம். அவ்வுயிர் மருந்து வெல்க!

தமிழினத்தினரை நம்பி மறமுயற்சிகளில்; தன்னலத் துறவுகளில் ஈடுபட, ஒப்பரவு ஆற்றமுயல்வது 'ஆற்றுச்சுழலில் நீந்தத் தெரியாதவன் விருப்பத்தோடு குதிப்பதற்கு' ஒத்தது என உணர்ந்தே தமிழக அரசியலாளர் பலர் தமிழரை ஏமாற்றியவாறே 'கொள்கைப்படுகொலை' செய்து தமிழினத்தைச் சுரண்டிக் கொழுக்கின்றனர்.

தமிழர் 'இனநெறி ஆராய்ச்சியும் வரலாற்றுணர்வுடைய மொழிப்பற்றும் உடையவராயிருந்தால், இத்தகையவரை இனங்கண்டு திருத்தியிருக்கலாம். தம்

ஏமாளித்தன்மையைத் தாமே உணராமல், தம்மை எமாற்றியவர்க்கு விழாவும்தாராட்டும் தகுதியும் பொன்னும் வழங்கிப் பேதையராகின்றனர்! எவ்வளவு நகைக்குரிய நிலை! தமிழர் 'விழிப்புணர் வின்மை' என்ற குற்றத்தால் அன்று மட்டுமின்றி, இன்றும் குற்றப்பட்டு உலகியலில் தோல்வியுறுவது அறிவுடைமையா என்பதே இற்றைக் 'கிளர்ச்சிவினா' வாகும்.

தமிழினம் வாழ வேண்டுமானால், வளரவேண்டுமானால், 'விடாப் பிடிப்பு நோய்களான பழம் போக்குகள் பலவற்றை' அணுஅணுவும் இல்லாமல் ஒழிக்கவேண்டும். இற்றை நடைமுறைக்கு இன்றியமையாத கொள்கைகள், செயல்கள், தற்காப்புகள், அளவீடுகள், அறிவுகளை ஆக்கிக் கொள்ளத்தமிழினம் 'பசி' யோடு முன்வர வேண்டும்.

உணர்வுப் புரட்சிமட்டுமின்றி, அறிவுப் புரட்சியும் ஆற்றலூட்டுவது; வளர்ச்சிக்கு உதவுவது! தமிழினம் 'கொள்கைக் கோலாட்டம்' போடுபவரிடம் ஏமாறாமல் இருப்பது மட்டுமின்றி, 'கொள்கைக் கோவில்' எழுப்புபவராய்மிருப்பது வரலாற்று எழிலோவியம் சமைக்க வாய்ப்பளிக்கும்!

'தனித்தமிழக் கருத்துகள்' நனிவிரைவில் நாடு முழுவதும், வையம் முழுவதும் பரவும் பணிசெய்தல் மிக மிக இன்றியமையாததாகும். கொள்கையோடு ஒழுக்கமாகவும் 'தனித்தமிழம்' உருவாகப் பயிற்சியளிக்கப் பெறவேண்டும்!

நம் நாட்டுக் கட்சிகளுட்கில செய்யும் பூசல், இருவேறு பகை நாட்டரசுகள் போரிட்டுப் பகைப்பதற்கு நிகராக 'கொள்கைக் குழுக்கள்' நாட்டு நலனுக்

காக அமைந்து இயங்குவதாகச் செயற்படுவதில்லை. ஆளுங்கட்சியாக இருப்பது நாட்டைத்தன் 'பாட்டன் சொத்து போலக்கருதிச் செயற்படுவதும், எதிர்க்கட்சிகள் 'வேற்றுநாட்டரசு' போலக்கருதி ஆளுங்கட்சியினைக் குற்றங்கூறி வீழ்த்த எல்லாக் கய்மை முறைகளையும் கையாள்வதும் வழக்கமாக இருக்கிறது. மக்கள் நலனைக் கருதாமல் தம் கட்சி நலம்-தம் பதவி விருப்பம் ஆகியவற்றையே பெரிதாகக்கருதிசெயற்படும் கட்சிகள், 'நாட்டு நன்மை-மக்கள் நல் வாழ்வுக்கே தாம் பாடுபடுவதாகக், கூச்சலிடுவதில் குறைவைப்பதில்லை. கொள்கை முரண், நாட்டு வளர்ச்சிக்கு முரணாதல் தகாது. மக்களைத் தவறான போக்கில் திசைதிருப்பிச் சிறந்த பணிகளையும் இழித்துப் பழிக்கும் நிலை பண்பாட்டுக்கு மாறுபட்டதாகும். தமிழ் நாட்டில் தாய்மொழிக்கு எதிரான இயக்கத்தை-இனப்பகைவர் தூண்டிவிட்டுள்ளனர். இதற்குத் தமிழுக்குப் 'பகையான கட்சிகள்' 'கச்சை கட்டிக்கொண்டு' துணை போவது நஞ்சை உணவெனக்கருதி உண்பதற்கு நிகரான மடமையாகும்.

“தமிழ்வேறு - தமிழர்வேறு” என்ற கூச்சல் அறியாதாரின் போலியுரையாகும்.

தமிழே தமிழர்! தமிழரே தமிழ்! இதனைத் தமிழினம் தெள்ளத் தெளிவாக உணரவேண்டும். 'தமிழ் வாழ்க எனின், தமிழர் வாழ்க' எனப்பொருளாகும். தமிழர் வாழ்ந்தால் தமிழ் வாழும். தமிழும் தமிழரும் தனித்தனி என்போர் அறிவியல் தெளிவற்றவரே. தமிழ் ரின்றித் தமிழ் ஏது? தமிழின்றித் தமிழர் அமைதல் ஏது?

தமிழைத் தாழ்த்துதல் தமிழரைத் தாழ்த்துதலேயாகும். தமிழரை வீழ்த்து

தல் தமிழை வீழ்த்துதலேயாம். தமிழை வீழ்த்துதல் தமிழரை வீழ்த்துதலே யாம். தமிழரிடமிருந்து, தமிழையோ, தமிழிடமிருந்து தமிழரையோ பிரிக்க முடியாது.

தமிழுக்கு ஆற்றவில்லையென்றால், தமிழினத்திற்கு ஆற்றவில்லையென்பதே பொருளாகும். தமிழினம் ஆற்றலிற் சிறந்தோங்க வேண்டுமென்றால் தமிழின் ஆற்றலை -ஆக்க உயிர்ப்பைச் சிறப்போடு வளர்க்கவேண்டும்.

மொழியுணர்வும் இன உணர்வும் ஒளியும் நிழலும் போன்று இணையானவை; உயிரும் உணர்வும் போன்றவை; மெய்ப்பாடும் சுவையும் போன்றவை.

மொழியுணர்வு இன உணர்வின் வித்து. இன உணர்வு மொழியுணர்வின் தாய். தாய்மையில்லாத் தாய் இருக்க வியலாதவாறு போல, மொழியுணர்வில்லா இனஉணர்வோ, நாட்டுணர்வோ அமைதல் இயலாததே!

“உன் மரபினருக்கு (பிறங்கடையினருக்கு) இரண்டு செம்மையான நெறிகளைக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். ஒன்று: உழவியற்கலை; இரண்டு: இலக்கியம், என சீனப் பழமொழி கூறுகிறது. அலெக்சாந்தர் தன்படுக்கையின் அண்மையில்-தலையணைக்குக் கீழே-யவனப்புலவர் ஓமரின் இலியது பாவியத்தினையும், போர் வானையும் எப்போதும் துணையாக வைத்திருந்தான் என்பதை வரலாறு கூறுகிறது.

சீனப்பழமொழியும், யவன வரலாற்றுண்மையும் தமிழர் உச்சி மேற்போற்றி நச்சிக் கைக்கொண்டொழுகவேண்டிய நுண் கருத்து வளமுடையவை. திருக்குறள் கையகத்திலாத் தமிழர் இருத்தலாகாது. ஆற்றல் இல்லாத் தமிழர் இருத்தலாகாது.

மொழியைக் கருவி என்பர்சிலர். இஃது மேம்போக்கான நிலையே. மொழி ஒரு கருவியாகுமானால், ஒரு மொழியைத் தாங்கியும், இன்னொரு மொழியைத் தாக்கியும் இரண்டகம் செய்வது வேண்டாவன்றோ? மொழியொருகருவியென்போர் வடமொழியினை மட்டும் ‘உலகமொழி’ யெனவும் ‘கலையொழுக்கமொழி’ யெனவும் போற்றுவதைத் தமிழர் எண்ணித் தெளிய வேண்டும். ஆகவே தமிழை வீழ்த்த முனையும் போதே, ‘மொழி ஒரு கருவி’ என்ற கருத்தை வற்புறுத்துகின்றனர். இஃதறியாக் கல்லாத் தமிழரும், உணர்ந்தும் தெளியாப் பொல்லாத்தமிழரும், இருமனத்தர் சொல்லுக்குச் செவி சாய்த்தும், மனஞ்சாய்த்தும், தலைசாய்த்தும், செயல் சாய்த்தும் உயிர் தேய்ந்து அடிமையராகி அழிகின்றனர்.

வாழ்க்கையும் மொழியும் வேறுவேறு என்று எண்ணல் அறியாமையின் பார்படும். வாழ்க்கைவேறு இலக்கணம் வேறு என்பதும் பொய்யே. வாழ்வே இலக்கணம்! இலக்கணமே வாழ்க்கை! அதே போல வாழ்வே மொழி; மொழியே வாழ்க்கை!

ஒலிவடிவம் பெருத மொழி உணர்வு, ஒலிவடிவம் பெற்ற உணர்வே மொழி! மொழியை விளக்கும் ஒளி இலக்கணம்; இலக்கண ஒளியில் காணும் பொருளே மொழி. செயல்படா நுண்ணழகு எழுதாத இலக்கியம். செயற்படும் நுண்ணழகு எழுதிய இலக்கியம்.

எனவே மொழியின் ஆக்கம் வாழ்வின் ஆக்கமே என்றும், மக்களின் ஆக்கம் மொழியின் ஆக்கமே என்றும் அறிதல் நன்று.

தமிழின் முதன்மையை விட, வேறொரு மொழிக்கு முதன்மை யளிக்கும்

கட்சி தமிழினத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் ஊறு தேடுவதாகும்.

அத்தகையோர் தமிழினத்தின் கொடும் பகைவராவர், தமிழினத்தை இழித்து வேறினத்திற்குத் தலைமை நல்கும் கட்சி, அமைப்பு, குழு தமிழக மண்ணில் கால் கொள்ளுதல் தகாது. இந்நிலையினரை அழித்தலே மறுமலர்ச்சி வரலாற்றை ஆக்குவதற்குத் துணைபுரியும். இவ்வுண்மை உணராத தமிழன் மயக்க நெஞ்சினனாவான்; இனப்பகைவனாவான்.

போலித்தமிழர், போர்வைத்தமிழர் பொய்த்தமிழர் என்போர் விராவிய குழுகாயத்தில் மெய்த்தமிழரைத் தேடித் தெளிதல் அரிதினும் அரிதே. நடையுடை வகையாலும், தமிழர் அடிமையராகி விட்டமை நாணத்தக்கதே. நம் ஒழுகலாறு, நம் கற்பு, நம் நடை, நம்முடைமை பற்றியே எண்ணி மயங்கும் “திருந்தும் வாய்ப்பினைக் கூடப் பெறமுடியாத அடிமையிருளில்” தமிழினம் சிக்கிச் சீரழிந்து கிடக்கிறது.

தனித்தமிழர் கிளர்ந்தெழுங்காலம் பிறந்துவிட்டது. உண்மை வெல்லும்! பொய்ய்மை தோற்கும்! மெய்த் தமிழினம் வரலாற்றறியியல்நெறியால்திருந்தி தமிழ்நெறியிற்றலைப்படமுற்பட்டுள்ளது தமிழின வரலாற்றெழுச்சியை இனி உலகே தடுத்தாலும் தகையவியலாது. தமிழறம், தமிழச்சால்பு, தமிழப்பண்பு, தமிழாண்மை இனி பேணிக் காத்துப் புரக்கப்படவேண்டும்.

வாழ்வின் சிறுமைகளையே பெருமலைகளாகக் கருதிப் பாழ்படும் குறுந்தமிழர்

குழுவே! மாயை தொலையுங்காலம் வாய்த்தது. எழுமினோ எழுமின்! வாழ்வின் வைகறை வரலாற்றுக் கதிரொளிகண்விழித்தது! காண்மினோ காண்மின்! புது வரலாற்றுப் பொன்னேடு எழுதுமினோ எழுதுமின்!

தமிழக வரலாற்றில் பேராயக்கட்சி தமிழுக்குப் பகையாகவே இயங்கிவரும் இரண்டகச் சூழ்ச்சிக்கட்சியாக வுள்ளது. தமிழரிமை, தமிழின உரிமை, தமிழ்ப் பண்பாட்டுரிமை, தமிழ் அறநெறியுரிமை ஆகியவற்றிற்கு அவர்கள் போராடாமற் போனாலும், அவை வீழாது பேணவும் முற்படாத ‘காட்டிக் கொடுக்கும் கட்சி’ பேராயக் கட்சியே!

‘ஏமாறுவதை விட ஏமாற்றுவது கொடியது’ என்று பலரும் கருதுவர். ஏமாற்ற இடமளிப்பதும், ஏமாறுவதும் கூடக்கொடிதே. ஒரு நாடோ, இனமோ பல்லாண்டுகளாக ஏமாந்து அறியாமைக் கடிமைப் பட்டுக்கிடப்பது நாணத்தக்க பேரிழிவாகும்.

தமிழினம் ஒற்றுமை வழியில் நடை யிடவேண்டும். இன உணர்வால் பொது வாழ்வை வலிமைசான்றதாக ஆக்கி வளர வேண்டும். கட்சி, குடும்பம், குறுகிய இன்பங்கள் ஆகியவற்றை வென்று, தமிழ்-தமிழகம் - தமிழினம் என்ற மும்மை நலனுக்கு முழுமையாகத் தொண்டாற்ற முனையவேண்டும். வரலாற்றெழுச்சி தமிழ் நெஞ்சங்களில் தோன்றித் தழைக்குமாக! வெல்க தமிழம்!

~~~~~

மு வ ா மு த ன் மொ ழி

புலவர் ஏ. பா. தென்னவர்

வையமொழிக் கெல்லாம் முதலாய் வளஞ்சிறந்து
ஐயை எனத்தகும் ஆரமுதம் — கையராம்
ஆரியர் சூழ்ச்சிக்கு ஆட்படா மாட்சிதனைக்
கூறும் 'முதன்மொழி' கூர்ந்து.

1

இந்தியப் பைதிரங்கள் தந்தம் மொழியுடனே
வந்தமொழி சேர்த்ததால் நொந்ததே — அந்தநிலை
நந்தமிழ்க்கு நேராமல் காத்த வகைகூற
முந்தும் 'முதன்மொழி' முச்சு

2

ஆரிய நச்சு கலவா அமுதமொழி
சீரிய தன்மையைச் சிந்தித்து — தேரியவர்
அல்லும் பகலுமதில் ஆழ்ந்த மறைமலையைச்
சொல்லும் 'முதன்மொழி' சூழ்ந்து

3

தாய்மொழிக்கு ஆக்கத்தைத் தாராதார் தாழ்வுறுவர்;
ஆய்மொழியிஃ தாகும்; அறிந்திடுக — தாய்மொழியை
ஏற்று எடுத்தான்க எத்துறைக்கும்; அச்செயலைப்
போற்றும் 'முதன்மொழி' பார்த்து.

4

தனித்தமிழ்க் கொள்கை தளரா உணர்ச்சி
இனித்திடும் ஆய்வும் இணைந்தே — நனிசிறக்க
பாவாணர் சொக்கப்பர் பண்பாய் நமக்களித்த
மூவா 'முதன்மொழி' வாழ்க.

5

கலைச்சொல்லாக்கம்

—o-o-o—

அ. இராமசாமிக்கவுண்டர், க. மு; ப. மு. (M. A. L. T.)
மேனாள் முதல்வர், சேலம் நகராட்சிக் கலைக்கல்லூரி, சேலம்.

குறிப்பு : காலஞ்சென்ற மேனாள் சேலம் நகராட்சிக் கலைக் கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள், வசந்தா என்ற இதழில் திரு. வையாபுரி பிள்ளை எழுதிய கட்டுரைக்கு மறுப்பாக 22 ஆண்டுகட்கு முன்னர் வரைந்த கட்டுரை ஒன்றை இங்கே தருகின்றோம். ஆசிரியர்.

***
நுவம்பர் மாத வசந்தாவில் ஆசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களைப் பற்றி ஓர் அரிய கட்டுரை வெளி வந்துள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவர் இராவ் சாகிப் வையாபுரிபிள்ளையவர்களால் எழுதப்பெற்ற அக்கட்டுரை நன்கமைந்துள்ளது. ஆனால் தமிழ்ப் பற்றுடையாரை இகழ்வதும் கலைச்சொல்லாக்க இயக்கத் தைக் கண்டிப்பதுமாகிய ஒரு பகுதி அக்கட்டுரையைப் பாழ்படுத்துகிறது. அதனையிண்டு அப்படியே குறிப்பாம்.

“நூற்றொகை விளக்கத்திலுள்ள முக்கியமான ஒரு பகுதியைக் குறித்து இங்கே குறிப்பிட வேண்டியது அவசியம். கலைச்சொல்லாக்கம் என்ற தொடர் இப்பொழுது எங்கும் முழங்குகிறது. மாநாடுகள் கூட்டப்படுகின்றன. சாதிச் சச்சரவுகளை விளைத்துத் தமது ஆத்திரங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள இதுவே தக்க தருணம் என்று பலரும் இதில் சேர்ந்துள்ளார்கள். பலவகை முயற்சிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. இந் நிலையில் சுந்தரம் பிள்ளை கைக்கொண்டுள்ள சிறந்த முறை நமக்கு ஊக்கம் அளிக்

கின்றது. நூற்றொகை விளக்கத்திலே ஆங்கிலத்திலுள்ள பல விஞ்ஞான சொற்களுக்குரிய மொழி பெயர்ப்புச்சொற்களை இப்பேராசிரியர் தந்திருக்கின்றனர். வட சொற்களை விலக்கும் முயற்சியே இதில் கிடையாது. அறிவுப் பெருக்கம் ஒன்றே குறிக்கொள்ளப்பட்டது. இதற்கு இடையூறு விளைப்பன வெல்லாம் தற்கொலையாகும் என்பது நன்கு கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் தமிழரது அறிவு வளர்ச்சிக்கும் வேண்டுவன செய்தவர்களில் சுந்தரம் பிள்ளை தலைசிறந்தவர். இவர் காட்டிய முறை கைக்கொள்ளத் தக்கதென்பது கூறவும் வேண்டுமோ?”

கலைச் சொல்லாக்கத்தால் வட மொழியாளர்க்கும் தமிழர்க்கும் ‘சாதிச் சச்சரவுகள்’ விளையும் என்பதே திரு. பிள்ளையவர்களின் கருத்தென்பது வெள்ளிடைமலை. தாய்மொழிப் பற்றென்பது மக்கள் உள்ளத்துள் ஆழ்ந்து கிடப்பதொரு சிறந்த பகுதியாம். அதனை இரண்டொருவர் மறந்திருக்கலாம்; பிற மொழி பயின்றோர் புறக்கணிக்கலாம். ஆனால் அவ்வுணர்ச்சி பொது மக்களின் உள்ளத்

தே பொதிந்து கிடப்பதை வரலாற்று வாயிலாக அறிகிறோம். எனவே தமிழன் தமிழ்ச் சொற்களைப் பேணுவது இயல்பேயாகும். அதைக்கண்டு பிற மொழியாளர் வெகுவது பொருத்த மற்றதாகும். பள்ளிகளில் பாடங்களைத் தாய் மொழியில் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியதற்குக் கரணியம் ஆங்கில வெறுப்பன்று; தாய் மொழிப் பற்றே யாகும். அங்ஙனமே, தமிழர் தமிழ்ச் சொற்களை வேண்டுவது வடமொழி வெறுப்பாலன்று; தமிழ் ஆர்வத்தால் என்க. தமிழரது தாய் மொழியுணர்ச்சியைக் கண்டு வட மொழியினர் வெகுண்டு சச்சரவு விளைவிப்பின் அஃது தமிழரை வீண் சண்டைக்கிழுப்பதே யாகும். வீண் போர் துவக்கின் வெற்றி காணும் வரையில் தமிழர் முனைந்து நிற்பவர் என்பதை இந்திப் போரின் மூலமாக முன்னரே உணர்ந்த வடமொழியினர் வாளாவிருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்காகப் பிள்ளையவர்கள் பரிந்து முன் வந்து சச்சரவைக் கிளப்பி விடுவதைத் தமிழ் மக்கள் எங்ஙனம் பொறுக்க முடியும்? வடமொழியாளர் ஒருக்கால் தமிழுணர்ச்சி மாநாட்டை எதிர்ப்பினும் அவ்விடையூற்றுக் கிடையூறாய் நின்று தமிழருக்குத் தொண்டாற்றும் கடப்பாடுடைய நமது பிள்ளையவர்கள் தமிழுணர்ச்சி இயக்கத்தினரையே இழித்துக் கூறுதல் அவரது பெருந்தன்மைக் கேற்ற தன்றென வருத்தத்துடன் குறிப்பிடுதும்.

தமது ஆத்திரங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள இதுவே தக்க தருண மெனப் பலரும் தமிழுணர்ச்சி இயக்கத்தில் சேர்ந்துள்ளார் எனப் பிள்ளையவர்கள் எழுதினார். அவர்களுடைய பெயர்களை வெளிப்படையாகக் குறிக்காமல் “பலர்” என்று பொதுப்படக் கூறுவது பயனற்ற தாம். யாம் அறிந்த அளவில் அந்தப்

பலரும் தமிழ்ப் பற்றுடையவர்; தமிழ்த் தொண்டினையே தமது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டவர்; தமிழின் ஆக்கத்தையே தமது ஆக்கமாகக் கண்டவர்; தமிழுக்காகச் சிறை புகவும் முனைந்து நிற்பவர். இத்துணை நன்மக்கண் மீது நம் பிள்ளையவர்களுக்குண்டான ஆத்திரத்திற்குக் கரணியம் இன்னதென எமக்கு விளங்கவில்லை. தனித்தமிழை ஒரு ஆரியனாவது இன்று ஆதரிக்கின்றனா? இல்லை. இன்றைய தனித்தமிழ் உணர்ச்சியே பிற்காலத்தில் திருமணம், கடவுள் வழிபாடு, இன்னிசை, அரசியல் முதலிய துறைகளிலும் இத்தகைய கிளர்ச்சிகளை அடுத்தடுத்துத் தோற்றுவித்து தமது ஆதிக்கத்தை அழித்து விடுமென அஞ்சும் ஆரியர் கலைச்சொல்லாக்கத்தைக் கண்டிப்பது இயல்பே; ஆரியரின் உதவியால் பதவியும் பட்டமும் பெற விரும்புந் தமிழரில் சிலர் அங்ஙனம் செய்தலும் கூடும். ஆனால் நமது பிள்ளையவர்கள் இந்தத் திருப்பணியில் இறங்கியதுதான் எமக்கு வியப்பைத் தருகின்றது.

வடசொற்களை விலக்கும் முயற்சியில் ஆசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை ஈடுபடவில்லை என்று கூறி அப்பெரியாரைத் தம் கட்சியினராகக் காட்டுகிறார் வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள். தமிழுணர்ச்சியை முதன் முதலில் தமிழருக்கூட்டித் தமிழரை விழிக்கச் செய்த அப்பேரறிஞரைத் தமிழுணர்ச்சிக் கழகத்தாரின் பகைவரெனக் கூறுதல் உண்மையைத் திரித்துக் கூறலேயாம்.

ஆரியம்போல் உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாவுன் சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்ந்துதுமே, எனவும்,

எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்த பெருந் தமிழணங்கே, எனவும் கூறிய ஆசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளைக்கும், நமது திரு. வையாபுரி பிள்ளைக்கும் இருவரும் பிள்ளை என்ற ஒற்றுமையைத் தவிர பிற ஒற்றுமைகள் இருப்பதாகக் காண்கிலேம். அங்ஙனமிருந்தும் அவரைச் சந்திக்கிழுப்பது விந்தையாக உள்ளது. காலப் போக்குக்கேற்ப சில வடசொற்களை ஆசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை ஆண்டிருக்கலாம். ஆனால், தமிழ்ச் சொற்களிருக்க அவற்றை நீக்கி வட சொற்களைக் கொள்ளுதலே தலைசிறந்ததென்று எங்கேனும் அவர் சொன்னதுண்டா? கலைச் சொற்கள் கூடுமான வரையிலும் தமிழில் இருக்க வேண்டும் என்றதை அன்னார் யாண்டேனும் கடிந்ததுண்டா? இல்லை. எனின், அவரைத் துணைக்கழைப்பதின் உட்கருத்தென்ன?

வடமொழி விலக்கினை நீக்கி அறிவுப் பெருக்கத்தையே குறிக்கோளாகத் தமிழ் மக்கள் கொள்ளவேண்டும் என்கிறார் நமது பிள்ளையவர்கள். வடசொல் கோடலால் அறிவுப் பெருக்கமும் வடசொல் நீக்கலால் அறிவுச் சுருக்கமும் ஏற்படும் எனப் பிள்ளையவர்கள் நினைப்பாராயின் அது வருந்தத் தக்கதாம். தன்னம்பிக்கையும், தன்மான வுணர்ச்சியும், தன் மொழிப்பற்றும் பெற்று ஏதிலார் லலையினின்றும் விடுபடுதலே அறிவுப் பெருக்கத்தின் அறிகுறியென்பதைப் பிள்ளையவர்கள் உணர்வாராக.

வடமொழிக் கடனால் தமிழை வளர்க்க விரும்புகிறார் நம் பிள்ளையவர்கள். “காட்டுவெல்” துரைமகனார் நடுநிலையையுடன் ஆராய்ந்து கண்ட அரிய முடிபுகளை ஈண்டு குறிப்பிடுவோம்.

- (1) தமிழ் ஆரியமொழிக் கலப்பின்றி இயங்க வல்லது.
- (2) வட சொற்களை நீக்குவதால் அழகான நடையை அடைவது.
- (3) ஒரு பொருள் குறிக்கும் பல சொற்களில் வளமுடையது.
- (4) பல வடசொற்கள் கடன் வாங்கப் பெற்றிருப்பினும் அவற்றிற்குத் தக்க தமிழ்ச் சொற்கள் உண்டு; அவை வட சொற்களைவிட மிகுந்த பொருத்த முடையனவாய் இருக்கின்றன.

இம்முடிபுகளால், மொழி ஆராய்ச்சியின்றித் தேவையில்லா வழியும் வட சொற்களைக் கண்டபடி நம்மோர் கடன் வாங்கினார்கள் என்பது விளங்குகிறது. அதன் பயனாகத் தமிழ் மக்களின் சிலரும், மேல் நாட்டார் பலரும் வட மொழியிலிருந்தே தமிழ் பிறந்ததெனக் கருதிய காலமுமுண்டு. இசைக்கலையின் தமிழ்ச் சொற்களைப் புறக்கணித்தோம்; அவற்றிற்குத் தக்க வட சொற்களையே ஆதரித்துப் போற்றினோம். அதன் பயனாக, தமிழருக்குப் பண்டைக் காலத்தில் இசையறிவு இருந்ததோ இல்லையோ எனப்பலரும் ஐயறக்கூடிய நிலைமையிலுள்ளோம். பலதமிழ்நூல்கள் அழிந்தது போல் சிலப்பதிகாரமும் சிதைந்து போயிருப்பின் தமிழில் இசைக்கலையே என்றும் இருந்ததில்லை எனப் பறைசாற்றுவாரன்றோ? எனவே, கடன் வாங்கிய நமது முன்னோர்களின் செயலும் கடன் வாங்குவது தக்கதெனும் எண்ணமும் கண்டிக்கத்தக்கனவேயாகும். வளர்ச்சி என்பது பல மொழிகள் ஒன்று கலத்தல் அன்று. மெய்யுணர்வும் அதனின்றித்தோன்றும் பல்வகை அறிவுகளுங் கலந்து பல புதிய சொற்பொருள் இயைபுகள் மலர்

வதும் பின்னர் அவை பரவுதலுமே மொழி வளர்ச்சியெனப்படும்.

இன்றோரன்ன பல உண்மைக் காரணங்களால் கலைச் சொற்கள் தமிழாக இருத்தல் வேண்டுமெனத் தமிழர் கிளர்ச்சி செய்தனர்; இன்றும் செய்கின்றனர். திருநெல்வேலி மாநாட்டில் முடிவு செய்தபடி சென்னை மாநிலத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் 1938-ல் “கலைச் சொற்கள்” என்ற நூலை வெளியிட்டனர். ஆனால் பயன்என்ன? இன்றைய பாடபுத்தகங்களில் உள்ள கலைச் சொற்கள் பெரும்பாலும் வட சொற்களாகவே திகழ்கின்றன. தமிழ்ப் பாடநூல்களிலும் வட சொற்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. பாட புத்தகங்கள் எழுதுவோர், ஆசிரியர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள், பாட புத்தகக் குழுவினர் முதலியோர் பெரும்பாலும் ஆரிய மயமாகவே இருப்பதால் தமிழ்ச் சொற்கள் கட்டுப்பாட்டுடன் விலக்கப்படுகின்றன. வட சொற்கள் மிகுதியாகத் தாண்டவமாடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சில குறிப்பிடுவோம்:-

சோகஸிகள்; ஸுாரம்; ஆஹார சமீகரணம்; யோக வாஹி; சஞ்சாயகி; வாஹகம்; ஹரிதகிகாமலம்; அப்ஜஇரத்தகிகாமலம்; பாக்கியஜனம்; அனிஷ்கர்ஷம்; சங்கோஜயத்வம்; பிரதிலோம; விபாஜியத்துவம்; பிரதிமாகேந்திரம்; அவினாசத்வம்; வக்ர பாவித்வம்; உஷ்த்தகாலம்; ஆபாலபிம்பம்; ஜயாமிதி; கிருஷித் தொழில்;

(விரிவஞ்சி இதனுடன் நிறுத்தினேன்) * எம் போன்றார்க்கும் விளங்காத இச் சொற்கள் தமிழ்நாட்டின் இளஞ்சிறுர்களின் மீது திணிக்கப்பெற்றால் அதன்

* திரு. இராமசாமிக் கவுண்டர் வடமொழி பகவத் கீதையைத் தமிழில் பாடலாகப் பாடியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விளைவினைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

இந்த நிலையில் 1941-ம் ஆண்டில் தமிழ்க் கலைச் சொல்லாக்கக் குழுவொன்று அரசினரால் அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு ஆங்கிலப் பேராசிரியர் திரு. சாமிநாத அய்யர் தலைவராகவிளங்கினார். நானும் ஒரு உறுப்பினனாக இருந்தேன். பல கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. ஆனால் கலைச்சொற்கள் கூடுமான வரையிலும் தமிழாகவே இருக்க வேண்டும் என்னும் கொள்கை அந்தக் குழுவிற்கு இல்லை. மற்றவர்களைத்திருப்ப நான் முயன்றேன்; என்னைத் தம்வழித் திருப்ப அவர்கள் முயன்றார்கள். ஆனால் எதுவும் முடியவில்லை. பெரும்பாலோர் கொள்கைக்கிணங்கவே கலைச்சொற்களும் முடிவுபெற்றன. வட சொற்கள் மலிந்த அவை அரசியலாரின் ஒப்புதலைப் பெற்று விடும் என்பது திண்ணம். வெள்ளம் வருமுன்னர் அணைகோலிவையார் பெருகியபின் என் செயக்கூடும்? என்பதைத் தமிழ் மக்கள் உணர்ந்து ஆவன செய்ய இன்றே முனைவார்களாக.

ஒரு நாள் கமிட்டிக் குழுக்கூட்டத்தில் நானும் திரு. பிள்ளையவர்களும் நிகழ்த்திய சொல்லாடல் பின் வருமாறு: நான்:- சாஸ்திரம் என்ற சொல்லைக் காட்டிலும் நூல் என்ற சொல்லே மிகப் பொருத்தமாக உள்ளது ஆதலால், நூல் என்ற சொல்லையே ஏற்றுக் கொள்ள உம்மை வேண்டுகிறேன்.

வை. பி:- அரிய விஞ்ஞான கருத்துக் களைத் தொகுத்தும் விரித்தும், ஒழுங்குபடுத்திச் சிறந்த வகையில் கூறுவது சாஸ்திரம் எனப்படும். ஆனால் நூல் என்பது ஏதேனும் ஒன்றைப் பற்றி எழுதப்பட்ட ஒரு புத்தக வடிவத்தைக் குறிப்பதாகும். ஆதலால், கணித நூல் என்பதைக் காட்டிலும்

கணித சாஸ்திரம் என்பதே அதிகப் பொருத்த முடையது.

நான் :- தாங்கள் கூறிய இவ்விலக்கணத் திற்கு எடுத்துக்காட்டு உளதோ?

வை. பி :- எடுத்துக்காட்டு ஒன்று இல்லை. யாமே இவ்வாறு வகுத்துக் கொண்டு அதன்படியே பிறவிடங்களிலும் கையாண்டு வருகின்றோம்.

நான் :- இது உமது சொந்தக் கற்பனையெனின் சாஸ்திரத்தின் இலக்கணத்தை நூலுக்கும், நூலின் இலக்கணத்தைச் சாஸ்திரத்துக்குமாக மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாமே. நூல் என்ற சொல்லுக்குத் தாழ்ந்த பொருளும், சாஸ்திரம் என்ற சொற்கு உயர்ந்த பொருளும் கற்பிக்கப் படுவதன் நோக்கம் யாது?

வை. பி :- அது உலக வழக்கு.

நான் :- நூல் என்பதும் சாஸ்திரம் என்பதும் ஒரு பொருள் குறிக்கும் இரு சொற்களாகவே உலகில் வழங்குகின்றன. வியாகரண சாஸ்திரம் என்பதும் இலக்கண நூல் என்பதும் ஒரு பொருளையே குறிக்கின்றன. மேலும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தாரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட (Tamil Lexicon) தமிழ் அகராதியில் நூல் என்ற சொல்லுக்கு “Systematic treatise; Science; சாஸ்திரம்” என்று பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை ஏற்றுக்கொள்வதா அல்லது தங்களது புதிய பொருளைக் கொள்வதா?

வை. பி :- பல்கலைக் கழக அகராதியிலுள்ள பொருள் சரியன்று. அது அவசரத்தால் நேர்ந்த பிழையாகும்.

நான் :- தொல்காப்பியத்தில் நூலுக்கு இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

“ஒத்த குத்திரம் உரைப்பிற் காண்டிகை மெய்ப்படக் கிளந்த வகையதாகி யிரைங் குற்றமும் இன்றி நேரிதின் முப்பத் திருவகை யுத்தியொடு புணரின் நூலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர்”

என்பது நூலின் இலக்கணமாயிருக்க உங்கள் விருப்பப்படியெல்லாம் தமிழர் மரபுக்கு முரண்படப் பொருள் கொள்ளுதல் முறையல்லவே?

வை. பி :- நூலும் சாஸ்திரமும் ஒரு பொருள் குறிப்பன வாயின் சாஸ்திரம் என்ற சொல்லை நீங்கள் ஏன் ஆட்சேபிக்கிறீர்கள்?

நான் :- சாஸ்திரம் என்பது வடசொல். நூல் என்ற தூய தமிழ்ச் சொல்லிருக்க அதே பொருளுடைய பிற சொல்லைப் புகுத்துதல் நீதியன்று. மேலும், இது தமிழ்ச் சொல்லாக்கக் குழுவேயன்றி வட சொல்லாக்கக் குழுவல்ல என்பதை உங்களுக்கும் பணிவுடன் நினைப்பூட்டுகிறேன்.

வை. பி :- சாஸ்திரம் என்பதும் தமிழ்ச் சொல்லேயாகும். அது தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய சமய நூல்களில் ஆளப்பட்டுள்ளது. தமிழில் இரண்டறக் கலந்த சொல்லெல்லாம் தமிழ்ச் சொல் என்பதே எமது துணிவு.

நான் :- உங்கள் கொள்கை எனக்கு வியப்பைத் தருகிறது. சாஸ்திரம் என்ற சொல் சமய நூல்களில் காணப்படலாம். ஆனால், அதனாலேயே அது தமிழ்ச் சொல்லாகாது. ஒரு சொல் தமிழ்ச் சொல்லா அல்லது ஆரியச் சொல்லா என அறிவதற்குப் பல முறைகளுண்டு. அவற்றுள் ஒன்றினாலாவது உங்களது கொள்கையை நிலைநாட்ட முடியாது.

வை. பி :- அடிப்படையான கொள்கையிலேயே உமக்கும் எமக்கும் கருத்து வேற்றுமை யுண்டு. ஆதலால் விவாதத்தை நிறுத்திக்கொள்வோம். கமிட்டித் தலைவர் (திரு. கே. சாமிநாதன்) தீர்ப்புப்படியே தீர்ப்புச் செய்து கொள்ளட்டும்.

நான் :- அப்படியே ஆகட்டும். சாஸ்திரம் என்ற சொல்லே இக் குழுவினரால் ஏற்கப்படும் என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் தமிழருக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் நீங்கள் பெருந் தீங்கு விளைவிக்கிறீர்கள் என்பதையும் பிற்காலத்தில் தமிழர்கள் வீறிட்டெழுந்து சீறுவாராயின் அவர்களுக்குச் சமாதானம் கூறும் பொறுப்பு உங்களுடையதாகும் என்பதையும் உங்கட்கு அறிவிக்கிறேன்.

கலைச்சொற் குழுவின மனப்பான்மையையும் அவரது அடிப்படையான கொள்கையினையும் அறிதற்கு இச் சொல்லாடல்

ஒன்றே சாலும்: உண்மையான கருத்து வேற்றுமைக்கு மரியாதை காட்டுதலே சான்றாண்மை யாதலால் நமது பிள்ளையவர்களின் கொள்கையினையும் அக் கொள்கையால் தமிழ் நாட்டையும் தீங்கினையும் அப்போதே விளம்பரப் படுத்த நான் கருதவில்லை. ஆனால் அது ஓர்குற்றமாக முடிந்தது என்பதை இன்று நான் உணர்கிறேன். “செயத்தக்க செய்யாமையானும் கெடும்.” அன்றே நான் அதைச் செய்திருப்பின் நமது பிள்ளையவர்கள் உண்மைத் தமிழரை இன்று இழித்துரைக்க முன் வந்திருக்கமாட்டார். அவரே இச் சச்சரவைத் துவக்கி விட்டமையால் அதை மறுக்கவேண்டியது எனது கடமை யென்றுணர்ந்து இதை எழுதலானேன். வடமொழியினின்றும் தமிழைக் காக்குமுன் உட்பகையுடைய தமிழரினின்றும் அதைக்காக்க கடமைப் பட்டுள்ளோம் என்பதைத் தமிழ் மக்களுக்குப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

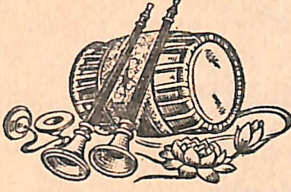

தமிழ்

எண்ணிற் சிறந்தது தமிழ் ! எழுத்திற் சிறந்தது தமிழ் !
 பண்ணிற் சிறந்தது தமிழ் ! பாரிற்பரந்தது தமிழ் !
 மண்ணிற் பழையது தமிழ் ! மாசற்றொளர்வது தமிழ் !
 கண்ணிற் சிறந்தது தமிழ் ! கன்னிமை சான்றது தமிழ் !
 தேனினுமினிவது தமிழ் ! தெவிட்டாச் சுவையது தமிழ் !
 இலக்கணஞ் சிறந்தது தமிழ் ! இயல்வளஞ் செறிந்தது தமிழ் !
 ஒப்புயர்வற்றது தமிழ் ! ஒண்கலை நிறைந்தது தமிழ் !
 தன்னேரில்லாதது தமிழ் ! தனிப்புக் வழங்குதது தமிழ் !

-பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத்துரையார்

இசைத்தமிழாக்கம்

முதன்மொழி

இசைத்தமிழ் நூற்பா

குடந்தை, பண்ணுவான்பக.

க இசைப்பு இசையாகும். (தொல்காப்பியம்)

உ இசையெனப் படுவதெனப் புங்காலை
ஒத்தணர் ஒலியின் நீட்சியதாகும்

ந முதன்மொழித் தமிழக முல்லை நிலத்தான்
முற்படக் கண்டது முதுகழைக் குழலே

சு மரற்புரி நரம்பின் வில்லாழ் கண்டான்
முல்லைநிலத் தாயன் தானே

ரு ஐம்புறைக் குழலே ஆதிக் குழலாம்

கா குழல்வழி யெழுந்த ஆதிகை ஐந்தே

எ அவைதாம் தாரம் குரல் துத்தம்
உழையினி என்பர் உணர்ந்தீர் வேரே

அ ஆதி வில்லாழிற் கிரைந்து நரம்பே

கை முதலைந் திசையின் முதலிசை தாரம்
அதுவேதலை யினதாரஞ் செய்யுந் தாரம்

யி காவெனுங் குறியீட் டதற்கே யுரித்தாம்

கக தாரமுத லைந்திசை ஆசான் தீரமாய்
அவையே காந்தார மாயிற் றென்ப.

எம்மோர் அரசமைத்த முரசொலிக்கும்...!

பாவலர் பெருஞ்சித்திரனார்

அந்தநன்னுள் விரைவில்வரும்; விரைவில்வரும்! எம்மோர்
ஆரியத்தால் உருக்குலைக்கப் பட்டநிலை சாகும்!
சொந்தநலன் மீண்டுவரும்; செந்தமிழர் யாரும்
துடுகண்ட வேங்கையின விழித்தெழுந்து கொள்வார்!
விந்தமுதல் தென்குமரி எல்லைமட்டும் அன்றி
வியனுலகம் யாவையுமே எந்தமிழ்த்தாய் ஆண்ட
முந்தைவர் லாற்றினுண்மை முழங்கும்உல கெல்லாம்;
முத்தமிழ் யாத்தநலன் பயின்றிடுவார் கோடி ! 1

முக்கழகம் மெய்யாகும் ; மூங்கையரும் சொல்வார் ;
முன்பிருந்த குமரிநிலம் , பஃறுளியாற் றுண்மை
தக்கபடி யாய்ந்துலகம் ஏந்திவர வேற்கும் ;
தமிழெழுந்து நிலன்முழுதும் உலாவப்பறப் பட்டே
ஒக்கபடி திரவிடமாய், ஆரியமாய், கிரேக்க
உலகத்தினுமாய், சாக்சனிய, பழம்பார சீகமாய்,
மிக்கவுரு மாறியொரு சமற்கிருதந் தோற்றி
மீண்டுவந்த செய்தியெல்லாம் பேருலகம் ஏற்கும் ! 2

மறைந்திருந்த வரலாறு இருள்சீழ்க்குங் கதிராய்
மாணிக்க ஒளிவிசித் திகழ்கின்ற போழ்தில்,
உறைந்திருந்த தமிழ்க்குருதி உருகிவிரைந் தோடும் !
ஊமையராய் வாழ்ந்திருந்த தமிழரின்நா ஆர்க்கும் !
குறைந்திருந்த மறவுணர்வு குமிழியிட்டுப் பாயும் !
குரங்கென்றும், அடிமைபென்றும் இதிகாசம் பேசும்
கறைந்தபழம் புழுக்குரைகள் தீக்கிரையாய் மாயும் !
காய்கதிர்முன் பனிப்போலும் பகைசுவறிப் போகும் ! 3

வல்லடிமை தோய்ந்தவராய் ஆயிரநூற் குண்டாய்,
 வந்தேறி யுட்புகுந்த நன்றியிலார் நாவின்
 சொல்லடிமைப் பட்டவராய்ச் சுருண்டிருந்த மக்கள்
 குடுற்றுப் பீடுற்றுப் பாய்ந்திடும்அப் போழ்தில்,
 புல்லடியின் கீழ்வேராய்ப் புழுதியொடு மண்ணாய்ப்
 புதைந்திருக்கும் பார்ப்பனரின் கொட்டமெல்லாம் வேங்கை
 வல்லடியின் தாக்குதல்முன் வாலறுந்த நரீயின்
 வக்கணைபோல் - வெள்ளெனும்புச் சுக்கிலைப் போகும் ! 4

பொய்யெடுத்துப் புளுகலென்னும் சீழ்க்குழம்பில் தோய்த்துப்
 புரணமெனும் பேரெழுதிப், “ ‘மிரம’னெனும் பார்ப்பான்
 செய்தெடுத்துப் போட்டவன், நீ; செத்தவுடன் நேராய்ச்
 சிவவுலகம் போகுவன், நீ; செய்தவினை தீரக்
 கையெடுத்துக் கும்பி”டென்றோர் கல்லெடுத்து நட்டுக்
 கருவரைகூழ் கவரெடுத்துக் ‘கோயில்’ என்று சொல்லி
 மெய்யெடுத்துக் கூறிடுவான்போல், பார்ப்பான் கூறி,
 மேலுலகக் காவலன்போல் மேலமர்ந்து கொண்டான் ! 5

மேலமர்ந்து கொண்டவனின் மேற்பூச்சும் நூலும்
 மேய்தவனைக் கூச்சலதும், தமிழினத்தை வீழ்த்திக்
 காலமரக் கையமரச் செய்தனகாண் ! இக்கால்
 கருத்தெழுந்து பெரும்புரட்சி செய்ததுகாண் ! செய்தே
 வேலமர்ந்த தோளினராய், விறலமர்ந்த கையுள்
 விசையமர்ந்து விட்டதனால், விரகமர்ந்த பார்ப்பான்
 தோலமர்ந்த என்பினனுய்ந் தொடைநடுங்கிப் போனான் !
 தொகைதொகையாய் எத்தமிழர் தோள்கள்எழிக் கண்டான் !

குலங்களெலாம் மதங்களெலாங் குப்பைக்கா டென்றும்,
 கூட்டிவைத்த நூல்களெலாம் அடிமைவிர கென்றும்,
 கலங்கலுற்ற தமிழன்மனந் தெளிந்துணர லானான் !
 கவணுருவுங் கற்களென விரைந்துவர லானான் !
 நீலங்குமுறும்; நீர்க்குமுறும்; வான்குமுறும் அன்றோ?
 நீளடிமைத் துயில்களைந்தால் உலகதீரும் அன்றோ?
 புலங்குவிந்த ‘சாதி’மதம் பொடிந்துபுகை யாகும் !
 பூண்கெறித்து வானிடையில் மின்னவிடி தோன்றும் ! 7

குடுமியெலாந் தீப்பறக்கும் ! நால்கழுத்தைச் சுற்றும் !
 குந்தாணித் தொந்தியெல்லாங் கலக்கமுற்றுச் சாயும் !
 கொடுமைவினை 'வேதமொடுமறு' நரங்கள் எல்லாம்
 கொழுந்துவிட்டுப் பாய்ந்தெரியும் ! 'புராணங்'கள் வேகும் !
 கொடுமையெலாம் வாயரற்றும் ! கீழ்ப்பாய்ச்சிக் கட்டும்
 'கிறுக்கெல்லாம் உருக்குலையும் ! செருக்கடங்கிப் போகும் !
 நெடுமைநெடுங் காலமெலாம் ஆரியத்தின் கையால்
 நெஞ்சொடிக்கப் பட்டகதை மாறிநடந் தேறும் ! 8
 மறத்தமிழன் ஆண்டகதை உடல்சிலிர்க்கக் கேட்கும் !
 மானம்வீழிப் புண்டகதை உலகமெல்லாம் பேசும் !
 அறத்தமிழன் வாழ்ந்தபுகழ் ஆழ்கடலும் பாடும் !
 அற்றையவன் வீழ்ந்தகதை மலைப்புறழிகள் சொல்லும் !
 செறுத்தெழுந்தே ஆரியத்தைத் தீய்த்தகதை வானில்
 செங்கதிராய் விண்மீனாய் புடவியெல்லாம் காய்ச்சும் !
 புறத்தெழுந்த புதுப்பாட்டாய்ப் பெரியயழிந்த செய்தி
 புதுப்பண்ணின் இசையோடு யாழ்நரம்பில் ஓடும் ! 9
 அந்த நன்னாள் விரைவில்வரும் ! விரைவில்வரும்; எம்மோர்
 அரசமைத்த செய்தினை முரசொலித்துக் காட்டும் !
 மந்தநடை போட்டதமிழ் மக்களெலாம் சேர்ந்து
 மறக்கவிற்று வெற்றிநடை போடும்ஒளி கேட்கும் !
 சொந்தமொழி, சொந்தநிலம், சொந்தப்பண் பாட்டின்
 சுவைநலன்கள் யாவையுமே விருந்தயரும் ஞாலம் !
 தந்தனதோம் ! தந்தனதோம் ! யாமெழுந்தோம் ! தோம் ! தோம் !
 தமிழரெலாம் ஒன்றிணைந்தோம் ! ஒன்றிணைந்தோம் !

[தோம் ! தோம் ! 10]

கோவை மாவட்டத்தில் தனித் தமிழ்

புலவர் ப. கு. முருகவேள்,

அமைப்பாளர், கோவை, நீலமலை மாவட்ட உலகத் தமிழ்க்கழகம்

***
கொங்கு நாட்டுப் பகுதிகள் நீலமலை, கோவை, சேலம், தகடூர் (தருமபுரி) ஆகிய மாவட்டங்களாகும். ஆயினும் இன்று கொங்கு நாடு என்பது சிறப்பாகக் கோவை மாவட்டத்தை மட்டுமே குறித்து வருகின்றது.

கோவை, தொழிலியல் (industrial) நகரங்களானகோவை, திருப்பூர், ஈரோடு ஆகியவற்றையும் பிற மாவட்டத்தினின்றும் பிறமாநிலத்திலிருந்தும் ஏற்றுமதியும் இறக்குமதியும் செய்யும் வணிக நகரங்களான மேட்டுப்பாளையம், சத்தியமங்கலம் ஆகியவற்றையும் பல்வகைக் கைத்தொழில், பயிர்த்தொழில் புரிவாரைக் கொண்ட சிற்றூர் பேரூர்களையும் சிறப்பாகக் கொண்டதாகும்.

பல்வகை விளைசெய் மக்களைக் கொண்டிருப்பது போலவே பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் சிறுபான்மையரையும் பெற்றதாக விளங்குகின்றது; தமிழ்ப் புலமை, கொடை, ஈகம் (தியாகம்), பற்று, விருந்தோம்பும் பண்பு ஆகியவற்றில் தலைசிறந்தே வந்திருக்கின்றது.

உடுமலைப்பேட்டை வட்டத்தில் உள்ள கொழுமத்திற்கு அடுத்துள்ள குதிரைமலையே முற்காலத்தில் முதிர்மலை அல்லது முதிர்ம என வழங்கப்பட்டது. அம்முதிர்மலையை யாண்டவன்தான் வள்ளல் குமணன் ஆவான்.

நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்திமுனிவர் கோவையிலிருந்து ஈரோட்டுக்குப் போகும் வழியிலுள்ள விசயமங்கலத்திற்கு அண்மையிலுள்ள சீனாபுரமெனும் ஊரினர். அங்கு இன்னும் சமணர் கோவில் இருக்கின்றதைக் காணலாம். பெருங்கதை யாசிரியர் கொங்கு வேளிர் விசயமங்கலத்தினர். சிலப்பதிகார உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் விசயமங்கலத்திற்கு அண்மையிலிருந்த நிரம்பையெனும் ஊரினர். வச்சணந்திமாலையெனும் வெண்பாப்பாட்டியல் ஆசிரியர் குணவீரபண்டிதரும் அவர்தம் ஆசிரியர் வச்சணந்தி முனிவரும் பொள்ளாச்சி வட்டத்தைச் சார்ந்த களந்தையெனும் ஊரினர். கழகப் புலவர்களான பெருந்தலைச் சாத்தனார் பவானி வட்டத்துப் பெருந்தலையுரையும் அந்திகேரனார் அவ்வட்டத்து அந்தியூரையும் உலகடத்துக் கந்தரத்தனார் அதே வட்டத்து உலகடத்தையுந் சார்ந்தவராவர். பிற்கால இக்காலப் புலவர் பெருமக்களைக் கூறப்புகின் அஃதே ஒரு கட்டுரையாக விரியுமென்றஞ்சி இத்துடன் விடுக்கின்றேன். இவை தமிழ்ப் புலமைக்குச் சான்றாகும்.

17-ஆம் நூற்றாண்டில் திருமலை நாயக்கரின் கொங்கு நாட்டதிகாரியான தளவாய் இராமப்பையர் ஒரு சமயம் பழையகோட்டைச் சர்க்கரை மரபில் வந்த சம்பந்தச் சர்க்கரை என்பாரை நிலவரி கொடுக்க வேண்டி வற்புறுத்தி

னார். பஞ்சத்தால் வாடிய குடிகளைத் துன்புறுத்த இசையாத மன்றாடியார் வரி கொடுக்க இசையாது சிறைப்பட்டார்.

புலவர் ஒருவர் பரிசில் வேண்டிப் பழைய கோட்டை சென்று சர்க்கரை அங்கில்லாதது கண்டு சிறையிருக்கும் சங்ககிரிக்குச் சென்றார். மன்றாடியாரைக் கண்டு தாம் பாடிய பாடலைக் காட்டிப் பரிசில் வேண்டினார். புலவர்க்குப் பணம் கொடுக்க வழியில்லையே என ஏங்கினார். அப்போது மன்றாடியார் மனைவியார் அவரைப் பார்க்க வந்து சிறைக் கோட்டத்திற்கு வெளியே தங்கியிருந்தார். அதையறிந்த மன்றாடியார் ஓரான் மூலம் 'புலவர்க்குப் பணம் தரவேண்டியுளது' எனச் சொல்லியனுப்பினார். பெண்ணரசியார் கையிலோ வேறு பணமும் இல்லை அவர் தாலியைத் தவிர வேறு அணிகலன்கள் எதுவும் அணிந்திருக்கவில்லை. உடனே தன் தாலியைக் கழற்றி ஒரு துணியில் சுற்றி அதைத் தன் கணவருக்குக் கொடுத்தனுப்பினார், மன்றாடியார் அதைப் புலவர்க்குக் கொடுக்க அவர் வாங்கிச் சென்றார். மன்றாடியார் தம் தமிழ்க் கொடைக்கும் ஈகத்திற்கும் பற்றுக்கும் இதைவிடத் தக்க சான்றும் வேண்டுமோ?

அதே நூற்றாண்டில் கோவையிலிருந்து புன்செய்ப் புளியம்பட்டி செல்லும் வழியில் உள்ள கோவிற்பாளையம் அன்று கவசை என்ற பெயருடன் விளங்கிற்று. அங்கே மசக்காளி மன்றாடியார் என்பார் பாண்டியர் போலவே கொங்கு நாட்டுப் புலவர் எல்லாரையும் கூட்டிக் 'கொங்குத் தமிழ்ச் சங்கம்' என்ற தமிழ்க் கழகம் அமைத்து எல்லார்க்கும் தமிழறிவூட்டல், தமிழ்ப் பற்றுண்டாக்

கல், தமிழாராய்ச்சி செய்தல் ஆகிய தொண்டாற்றி வந்தார்.

கொங்குத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் செய்யுட்களிலே மிகவும் அரிதான வண்ணம் பாடுவதிற் றலை சிறந்து விளங்கினர். சிலர் வண்ணப் புலி என்ற பட்டமும், இன்னுஞ் சிலர் வண்ண எண் காற்புள் (சரபம்) என்ற பட்டமும் பெற்றிருந்தனர்.

தொண்டை நாட்டுப் படிக்காசுப் புலவர் கொங்கு நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்க வந்தார். கவசைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்க்கும் இவர்க்கும் வண்ணப் பாப்போட்டி ஏற்பட்டது. படிக்காசர் கருத்துப்படி கவசைப் புலவர் பாடி முடித்தனர். கவசையார் கருத்துப்படிப் படிக்காசர் பாட இயலாது தோல்வியுற்றார். இது தமிழ்ப் புலமைக்கு மற்றொரு சான்றாகும்.

1965 - ஆம் ஆண்டு தமிழகம் முழுவதும் இந்தியெதிர்ப்புப் போராட்டம் கொழுந்து விட்டெரியச் செய்ததே கோவை மாவட்ட மாணவர்தம் எழுச்சியும் ஊக்கமும் தான். மேலும் 1968இல் மீண்டும் தி. மு. க. ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் இந்தியை அறவே நீக்க வேண்டுமெனக் கோரி எல்லா மாவட்ட மாணவரும் போராட்டத்தைத் தொடக்கினர். "இந்தியெதிர்ப்புப் பணியை விட்டு விட்டுக் கல்லூரி செல்லுங்கள்" என்ற அரசினர் வேண்டுகோளைச் செவிமடுத்து பெரும்பான்மை மாவட்டங்கள் போராட்டத்தைக் கைவிட்டன. கோவை நீலமலை மாவட்ட மாணவர் மட்டும் இந்தியைத் தமிழ் நாட்டினின்று அறவே நீக்கும் வரை போராட்டம் தொடர்ந்து நடக்குமென அறிவித்தனர். அதன் பய

ஐகத் தான் அறிஞர் அண்ணா அற்றைச் சட்ட மன்றத்தில் இந்தி நீக்கத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்துடன் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதாலேயே இத்தகு வம்புகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதிலிருந்து வெட்டிக்கொண்டால் இவை வாராவே எனக் கருதிய மாணவர் தமிழ்நாடு தனி நாடு, தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே என முழங்கிக் கொண்டு அவ்வாண்டே தமிழ்நாட்டுக் கொடியை அரகினர் சூழ்ச்சியவியற் கல்லூரியிலும், கோவை வ. உ. சிதம்பரனார் பூங்காவிலும் ஏற்றி வைத்தனர். வருங்காலத் தமிழர் கொள்ளவேண்டிய கோட்பாட்டை அவர் அன்றே கோடிட்டுக் காட்டி விட்டனர். இவை இம்மாவட்ட மாணவர்தம் தமிழுணர்ச்சி தமிழ்நாட்டுணர்ச்சி ஆகியவற்றுக்குத் தக்க சான்றும்.

இந்தியநாடு அனைத்துத் துறையிலும் தன்னிறைவெய்தி இற்றைச் சப்பான் போல் விளங்கவேண்டுமெனின் அனைத்துக் கலைக் கல்லூரிகளையும் தகர்த்தெறிந்து விட்டுத் தொழிற்கூடங்களாக்க வேண்டுமெனக் கூறும் அறிவியற்றொழில் முனைவரான அறிஞர் கோ. துரைசாமி அவர்கள் இக்கோவையைச் சார்ந்தவர் தான்.

தனித்தமிழ் வளர்ச்சியில் இம்மாவட்டத்தை நோக்கினால் ஊராட்சி, நகராட்சி, பேருந்து, மிதிவண்டி, பெருவழி முதலாக இன்று புழங்கப்பட்டு வரும் ஏராளமான தனித் தமிழ்ச் சொற்களும் நஞ்சை, புஞ்சை என்ற கொச்சைச் சொற்கள் திருத்தமுற்று நன்செய், புன்செய் என்றும் என்றோ திருத்தமுறப் பெற்று வழங்கி வருகின்றன.

தமிழகத்தில் அனைத்துக் கலைகளையும் தமிழிலேயே பயிற்றுதல் வேண்டும்; அதுதான் பயனைத் தரும் என்பதை உளத்தில் கொண்டு இற்றை யறிவியலையும் தனித் தமிழிலேயே கொணர முடியும் என்று சூளுரைத்துப் பல அறிவியற்கலைச் சொற்களையும் கட்டுரைகளையும் வெளியாக்கி வரும் 'கலைக்கதிர்' மாதிகையும் இம்மாவட்டத்து இதழேயாகும்.

இன்று நாம் மேற் கொண்டுள்ள தனித்தமிழ் முயற்சிகள் பலவற்றிலும் செம்பாதியை மறைமலையடிகள் மன்றம் ஆற்றி வருகின்றது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது எனப் பொதுச் செயலாளர் பெருஞ்சித்திரனாரால் பாராட்டப் பெற்ற மன்றம் இம்மாவட்டத்துப் புன்செய்ப் புளியம்பட்டியிலேயே தான் இருக்கிறது. இது தமிழ்நாடு, தமிழ்மொழி, தமிழ்நெறி ஆகிய மூன்றையும் உடல், உள்ளம், உயிர் எனக் கொண்டு சமய நெறியிலும் தமிழ் மணங்குறையாது நூற்கள் பல வெளியிட்டும் பாவேந்தர், பாவாணர், திரு. வி. க. மறைமலையடிகள் ஆகிய தமிழ்ச் சான்றோர் தம் திருவுருவப் படங்களை அச்சிடும் அவர்தம் பொன்மொழி ஏந்திய அஞ்சலட்டை, உள்நாட்டுறை ஆகிய இவற்றைப் பரப்பி தமிழுணர்ச்சியையும் அறிவையும் ஊட்டியும் தமிழ் பயில வருவார்க்கு இலவசத் தமிழ்ப் புலவர் வகுப்பு நடாத்தியும் வருகின்றது.

எல்லைப் பூசலைக் கிளப்பி வீண் சண்டைக்கு வரும் எருமையூர் (கன்னட) மாநிலத்தார் மனத்திற் குத்தியுள்ள தாளவாடியும் எங்கள் மாவட்டத்திலே தானுள்ளது. தாளவாடியினின்று ஒரு சிறு பகுதியையும் விட்டுத் தர இசையோம். இதைப்பற்றி இன்னும் பேசி

னால் தமிழர் மிகுதியாக வாழும் கோலார், கொள்ளைகாலம் ஆகியவற்றையும் தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப் போராடுவோம் என்று அச்சுறுத்திக் கன்னடியர்தம் குறும்பையடக்கிய பெருமை இம்மாவட்டத்துப் பொது மக்கட்கன்றி வேறு யார்க்கு உண்டு?

உலகத் தமிழ்க் கழகம் தன் வளர்ச்சியில் சிறிது மென்னடையாகத்தானிருந்து வருகின்றது. எனினும் மெல்லப் பற்றுந்தீ தான் விரைந்து கொழுந்து விட்டு ஊரையே அழித்துவிடுகின்ற தாதலால், இற்றை மென்னடையைக் கண்டு ஐயுறத் தேவையில்லை. இம்மாவட்ட முக்கியத் தன்மைகருதியே 'கொங்கு மலிந்தால் எங்கும் மலியும்' என்ற பழமொழி உண்டானது போலும்

புன்செய்ப்புளியம்பட்டி நீர், நில வளத்தில் புன்செயாக இருப்பினும் மறைமலையடிகள் மன்றத்தின் மூலம் தமிழ் வளர்த்தும் பாவாணரை அறிந்து அவர்தம் "இந்தியால் தமிழ் எவ்வாறு கெடும்?" என்ற நூலை வெளியிட்டு நன்செய் ஆக விளங்கி வருகின்ற இம்மாவட்டத்திலே தான் மலையாத் தமிழன்பர் கேட்டகேள்விக்கு "பாவாணரா? அவர் யார்? என்ற மறு வினாவைக் கேட்ட கருத்திருமனைக் கொண்ட நீர் நில வளத்தால் நன்செய்ப் புளியம் பட்டியாக இருந்து தமிழ் பற்றிப் புன்செயாக இருக்கும் நன்செய்ப் புளியம்பட்டியும் இருக்கின்றது. இம்மாறுபட்ட இருவேறு நிலையை இம்மாவட்டத்திலன்றி வேறெம்மாவட்டத்திற் காண இயலும்!

ஓடி ஒருபது

— இறைக் குருவர —

தமிழெனப் படுவது தனிச்செந் தமிழே
முதற்றாய் மொழியெம் முத்தமிழ் மொழியே
திருநெறி யாவது தமிழ்ச்செந் நெறியே
அயல்மொழிக் கலப்பு மயல்நிலைப் படுக்கும்
மொழியேற்ற மின்றேல் முன்னேற்ற மில்லை
சிவமால் நெறிகளே தமிழ்ச் சமயம்
இந்துமத மென்பது இல்பொரு ளாகும்
மனத்திற மிக்கதே மந்திர மாகும்
சாதியை ஒழிமின்! சமயந் திருத்துமின்!
குமரிக் கண்டமே மாந்தன் பிறப்பிடம்.

தன் தமிழ்

இரா. அரசு, க. மு.

யாதவர் கல்லூரி, மதுரை.

இ

அறிவியல் உலகிற்கு மாந்தன் அறை கூவல் விடுகின்ற காலம் இது. உலகத்துக் காட்சிப் பொருள்களெல்லாம் கருத்துப் பொருள்களாக மாற, மாந்தனின் சிந்தனை வளர்ச்சியினை அளந்தறிய முறையான வாய்ப்பு கிட்டியுள்ளது. இது காரும் நிலவு கவிஞன் நோக்கில் 'விட்டெறிந்த வெள்ளித் தட்டாய்' விளங்கிய காட்சிப் பொருள். மாந்தன் அடைந்து, ஆய்ந்த பின்பு அது அறிவியலின் கருத்துப் பொருள். மலை—காட்சிப் பொருள். தமிழன் அறிவில் அது மாபெரும் கோபுரமாகிக் கருத்துப் பொருளாகியது. திரைச்சீலை — காட்சிப் பொருள், திட்டப்பட்ட ஓவியம் கருத்துப் பொருளாகிறது. இத்தனைய துறைகளில் எல்லாம் மொத்தமாகச் சிந்தனையைச் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறான் மாந்தன். ஆனால் இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையாய் அமைந்து உதவும் ஒன்றான அவன் சார்ந்திருக்கும் மொழியைப் பற்றிச் சிந்திப்பதேயில்லை. ஆகக் கூட பற்றி ஆய்ந்து ஆய்ந்து அறிவினை வளர்த்துக் கொள்ளும் அவன், அடிப்படையை மறந்து விட்டதை எண்ணும் போது எழுகின்ற வியப்பு வேதனையாக வெளிப்படுகின்றது. தான் சார்ந்திருக்கின்ற மொழியின் தொன்மை, நுண்மை, தனிமை, பெருமைகளை மறந்துவிட்டு, மலைகளைச் சிலைகளாக்குவதும் கொட்டிக் கிடக்கின்ற கற்களை கோபுரமாகக் கட்டி

முடிப்பதும் முறையான சிந்தனை வளர்ச்சியா? முழு உள்ளத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. எனினும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத இந்த நிலை தான் இன்று தமிழர்களால் மாற்றிக் கொள்ள முடியாத துன்பநிலை. காட்சிகளையெல்லாம் கருத்துக்களாக மாற்றுகின்ற மாந்தனின் சிந்தனை. அதற்கு அடிப்படையான மொழி கருத்துப் பொருளாக இருந்து காலப்போக்கில் காட்சிப் பொருளாக மாறிக் கொண்டு வருவதைச் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டாமா? பயிரைச் சுற்றியுள்ள வேலியில் படர்ந்திருக்கும் கொடிகளையும் அதில் பூத்துக் குலுங்கும் பூக்களின் வண்ணங்களையும் மட்டுமே பார்த்துக் களிக்கின்றது தமிழர் உள்ளம். பயிரைக் காத்துக் கொள்ள நினைக்கும் பாவாணர் உள்ளங்கள் பார்த்துத் துடிக்கின்றன. என்னே! தமிழர்தம் நிலை.

இடைக் காலத் தமிழகம் ஏற்படுத்திய மொழிக்கலப்பு ஒருவகை. இந்தியத்துணைக் கண்டத்தின் உறுப்பாக விளங்கியதால் தமிழகத்தில் வேற்றரசர்கள் வீற்றிருந்து ஆட்சி செய்தார்கள்; வந்தவர்கள் சென்றுவிட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் வழங்கிவிட்டுச் சென்ற கலப்பு நின்றுவிட்டது. கலப்பில் இது இன்னொருவகை. ஆகவே தமிழன் தமிழக இல்லை! அவன் போர்ச்சுக்கீசியனை

உள்ளான்; ஆங்கிலேயனாக இருக்கின்றான்; உருதுக்கு உரிமையாளனாகின்றான்; வடக்கே உள்ள மொழிக்கு வால் பிடிக்கிறான். பிறக்கும்போது இருந்த தனித்த உள்ளம் மாற்றப்பட்டு, சிந்தனை மறக்கடிக்கப்பட்டு, நா புரட்டப்பட்ட நிலையே இன்றைய தமிழர் நிலை. சீரோடு பாராண்ட அந்த மொழிக்கு உரியவன் என்ற நிலை போய் அவியல் மொழிக்கு உரியவன் என்ற அவல நிலை வந்துவிட்டது. இத்துடன் முடிந்ததா? இன்றைக்குச் சிலர் வழக்கில் உள்ள சொற்களை வலிந்து நீக்கி, வேண்டாத வேற்று மொழிச் சொற்களைக் கலந்து, இவைதாம் உரிய சொற்களென்று குழப்பி, எதிர்த்துக் கேட்டால் மழுப்பியும் வருகின்ற காட்சிகளையும் காணுகின்றோம். இத்தனை வகைக் காட்சிகளையும் மொத்தமாகக் காணுகின்ற துன்பத்தில் தோய்ந்தெடுத்த வாய்ப்பு நம்முடைய காலத்தில் தான் கிட்டியுள்ளது.

தமிழனுக்கு மிக விரிந்த உள்ளம்! தன்னுடைய மொழியை எப்பொழுதும் எவரிடத்தும் கொடுத்துக் கெடுகின்ற உடைந்த உள்ளத்தைக் கூட அவன் விரிந்த உள்ளமென்றுதான் நினைக்கின்றான். பிற மொழிகள் கலப்பதை தமிழ் மொழிக்கு 'ஆக்கம்' என்று கூறுகின்றனர் சிலர். 'ஆங்கிலம் ஆங்காங்கு எடுத்துக் கொள்ள வில்லையா? அழிந்தா விட்டது?' என்று கேட்கின்றனர் சிலர். இப்படிப் பொருந்தாத சில நிறைவு

உணர்வுகளை உண்டாக்கித் தமிழைக் கெடுக்க முனைகின்றவர்களை அடையாளம் கண்டுகொள்ளத் தமிழனால் முடியவில்லை. தமிழை வாழ்விக்க முனைவதை விடத் தமிழால் வாழமுனைகின்ற தமிழ் அறிஞர்களையும் ஒறுக்க முடியவில்லை. தேர்தல் கணக்கில் மட்டுமே தமிழைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் அரசியல்வாதிகளையாவது ஒழிக்க முடிந்ததா? இல்லையே! இப்படிப்பட்டவர்களின் பொது உணர்வில் தமிழின் தொன்மையும் தூய்மையும் காக்கப்படுமென்று இனியும் நம்புவதற்கில்லை. குமுகாய உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் தன் உணர்வு கொள்ளுங் காலமே தனித் தமிழ் வளர்ச்சி பெறும்.

'தமிழ்' என்பதே 'தம் இல்' (தம் இல்லத்தில் பேசப்படும் மொழி) என்ற சொல்லிலிருந்து தோன்றியதாக நம் மொழிநூல் அறிஞர் பாவாணர் கூறுவதற்கொப்ப, தனித்தமிழ் என்ற உணர்வுக்கு முன்னர் 'தன்தமிழ்' என்ற உணர்வு தோன்றியாக வேண்டும். தனித் தமிழின் வளர்ச்சி அந்த உணர்ச்சியில் தான் உறைந்து கிடக்கின்றது. தனிமை (தனித்தன்மை) உடையது தமிழ்மொழி என்ற சிந்தனைக்கு முன்பாக அது தன்னுடைய மொழி (போற்றப்பட வேண்டியது, காக்கப்படவேண்டியது) என்ற சிந்தனை உணர்வு குமுகாய ஒவ்வொரு உறுப்பினனுக்கும் உண்டாக வேண்டும். அதுவே இனித் தனித் தமிழ் வளர்ச்சியின் அடித்தளம்! விடிவெள்ளி!

‘எற்பாடு’

புலவர் இறைக்குருவனர்

- ‘பட்டினம்’ எனும்பெயர் பண்டு தனக்கே
ஒட்டிய பெயராய் உரிமையிற் கொண்டதும்
தம்பதி வாழ்நர் குறைகண்டு வேறொரு
செம்புலந் தேடிச் சேராச் சிறப்பின்
5 ‘புகார்’ நகரெனப் பொலியப் பெற்றதும்
மலையச் சேரன் மகளெனத் தோன்றிக்
கலைவளர் வளவன் குலம்பொலி விக்கும்
பொன்னி நல்லாள் முந்நீர் வாய்ப்புகும்
பொன்னக ராகலின் பூம்புகா ரென்பதும்
10 பற்றெனப் படுவ முற்றத் துறந்தே
ஒற்றியூர்ப் புக்கோன் பெயரில் நிலைத்ததும்
எண்ணிரு நூறு யிரம்பொன் பரிசாத்
தண்ணுறு தமிழ்ப்பாப் புலவோர்க் களித்ததும்
இன்னபல் சிறப்பின் ஏற்றம் பொலிந்த
15 முன்னைச் சோழன் முதுநக ரழியினும்
அப்பெயர் தாங்கி யாங்கு நிலைஇய
குப்பச் சீறார் குறுகினன் ஆங்கண்
அன்றுநங் குமரி யருந்தமிழ் நாட்டைக்
கொன்று விழுங்கிய கொடுவினை யுன்னி
20 இன்று வருந்தி இரங்குதல் போலத்
தன்றன் அலைக்கையிற் றுனடித் தலறி
ஒவெனப் புலம்பி ஒலிக்கும் பெருங்கடற்
பாவிய வெண்மணற் பரப்பில் அலவன்
ஓடின் னோடலின் ஓய்வுற் றமர்ந்து
25 வீடெனச் சிறுஅர் மணலில் வகுப்பதும்
கயல்வாய்க் கவ்விக் காக்கை பறப்பதும்
அயல்பாற் றுழை சலசலத் தார்ப்பதும்
ஒண்டொடி மகளிர் கூடல் இழைப்பதும்
கண்டாங் குள்ளங் களித்திருந் தனனால்
30 பின்னாள் நந்தம் பெருந்தமிழ் வேந்தர்
தன்மை திரிந்து தமிழையு மறந்து
பூரியச் சிறியர் ஆரியர் விரகால்
சீரிய மறமும் செங்கோற் றிறமும்
விட்டொழித் தாங்கு வீழ்ந்தமை போலும்
35 பழிப்புரை பகர்ந்த இழிப்புறு புல்லரை

- விழித்தீ கனன்று வெங்களத் தெதிர்ந்து
 செருத்திறங் கெடுத்துச் செந்தமிழ் மரபின்
 பெருக்கமும் பெருமிதப் பீடும் நிறுவிய
 பனிபடர் நெடுவரை நுனிமுகத் தன்று
- 40 தனிநிலைக் குறிபொறி தகைசால் சிறப்பின்
 சிலைகொள் மறவோன் செம்மற் சேரன்
 மலையஞ் சேர்ந்து மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
 வெப்பமும் ஒளியும் வினைசெய் யாற்றலும்
 தப்பா தருளித் தன்வினை யாற்றும்
- 45 எல்லவன் வீழ் எந்தமிழ் மறைக்கும்
 புல்லியர் நெஞ்சம் புரையிருள் படர
 மாதவத் தாட்டியாய் மலர்ந்த மாண்பின்
 தீற்று நல்லாள் மாதவி மேனாள்
 அறியாச் சிறுபிழைக் காளனைப் பிரிந்து
- 50 வறிய வாழ்வின் வாடிய செய்ததும்
 ஆங்கவன் றன்னை அறமுறை யிகந்து
 தீங்குசெய் தென்னன் வாங்கினன் உயிரெனத்
 திண்ணிய கற்பின் கண்ணகி நல்லாள்
 எண்ணருஞ் சிறப்பின் எழிலார் மதுரையில்
- 55 நெஞ்சகம் பொங்கி நெடிது புலம்பி
 வெஞ்சூள் உரைத்ததும் விம்மி யழுததும்
 ஏற்பா டென்னுமிப் பிற்பாற் பகலே
 சொற்பா டிழந்தது பிற்பா டென்பதும்
 மாலையென் றிந்நாண் மருவி வழங்கினும்
- 60 மேலைத் திசைக்கண் வெய்யவன் சென்று
 சாய்தலிற் சாயுங் காலமென் பதூம்
 தூய்தமிழ் மறைத்தே “சாயரட் சையெனும்”
 அயல்மொழி மக்கள் ஆட்சியில் வந்ததும்
 மயல்கொடு தமிழர் மங்கி நிற்பதும்
- 65 எண்ணினேன் பின்னர் எழுந்து நடந்தேன்
 கண்கள் இருண்டன கால்கள்சோர் வுற்றன
 கைகள் எதையோ கட்டிப் பிடித்தன
 மெய்நிலை மீண்டும் வந்தபின் கண்டேன்
 கண்ணகித் தாயின் படிமத்
- 70 திண்ணிய செயற்கைப் பாறை யதுவே!

விழிப்புறுக தமிழ்க்கூட்டம்!

நெல்லை. ந. சொக்கலிங்கம், க. மு;

இந்த நாட்டிலும் இல்லாத பொல்லாத செயல் செந்தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுகிறது. கரும்பனைய மொழியென்றும் கருத்துக் களஞ்சியமென்றும் காலமெலாம் சொல்லி வந்தும், சிந்து பாடும் செந்தமிழில் நற்றமிழைப் போற்றாதார் நல்வாழ்வு வாழ்கின்றார். ஏடெழுதும் எடுப்பில் தமிழ் மொழிக்குக் கேடெழுதும் தீயோராய் நாடு முழுதும் சூழ்ந்து விட்டார். தமிழேடு என்று சொல்லித் தருகின்றார்; தலை நிமிர்ந்தார்! அன்றோர் தமிழையே விற்றுத் தம் வயிறு நிரப்புவார்! ஆனால் 'உண்ட வீட்டில் கெண்டி தூக்குவார்'! எத்திறமையும் இல்லாத — தமிழ் மரபு கல்லாத அரை குறைகள் நாளேட்டில் ஆசிரியப் பொறுப்பேற்று மாசேற்றும் நிலை இத் தமிழ் வழங்கு நிலத்தில் தான்! நீண்ட நெடும் மரபை வேரோடு சாய்க்க வந்தார்! யாரோடு போராடுகின்றோம் என்பதனை மறந்தார் போலும். இனியாவது அந்த அரை குறை விகடர்கள் புரிந்து கொண்டு திருந்தட்டும்!

“கெடல் எங்கே தமிழின் நலம்?
அங்கெல்லாம் தலையிட்டுக்
கிளர்ச்சி செய்க!”

அருந்தமிழின் சொற்கள் பலநூறு இருக்கும்போது, பிறமொழிச் சொற்களை வரிந்து கட்டிக் கொண்டு நுழைத்திடுவார்; அதனால் பிழைத்திடுவார்; தமிழுக்குப் பெருந் தீமை இழைத்திடுவார். 'மக்கள் வெள்ளம்' என்று இவர்

களின் அரைகுறை எழுதுகோல் எழுதாது 'ஜன சமுத்திரம்' என்று எழுதி அதற்கு 'அர்த்த புஷ்டியுள்ள வார்த்தை' என்று பட்டங்கொடுத்துக் கொட்டி முழக்கும். தமிழை வேண்டுமென்றே சீர்குலைக்க ஆரிய ஏடுகள் முடுக்கி விடப்பட்டுள்ளன. இப்பொங்கல் நாள் உணர்ச்சிப் பொங்கலாக இருப்பதோடு தமிழ் மரபு பேணும் அறிவுப் பொங்கலாக அமைதல் வேண்டும்! தூய்மை கெடுப்பார் ஏடுகளைப் படிப்பார் தொகை குறைதல் வேண்டும்! தலைவரெனவும் செயலாளர் எனவும் அவர்களுக்கு எழுதத் தெரியாதா? தெரிந்திருந்தும் இறுமாப்பில் வேண்டுமென்றே 'அக்ராசனர், காரியதரிசி' என்றும் எழுதிக் கூசாமல் காசு சேர்க்கும் கயமை மாளவேண்டும்! தண்டமிழின் மரபுநிலை உரம்பெற்று மீள வேண்டும்.

பொறியில் வல்லானாக பணியாற்ற வேண்டுமென்றால் அதற்குரிய தகுதி ஒருவன் பெற்றிலனேல் அவ்வலுவற்கு அவன் தகுதியற்றவனாவான்! மருத்துவப் படிப்பில் தேறினால் மருத்துவன் ஆவான்! இசை நுணுக்கம் தெரிந்தவன் இசைத் துறைக்குச் செல்வான். ஆனால் எழுதுகோல் எடுத்துவிட்ட எல்லோரும் ஏடெழுதும் நிலைபெற்றுத் திரியும் புதுமைக்கு உள்ள ஒரே தகுதி எழுதுகோல் கையில் இருப்பது மட்டும் தானா? இப்படித் தமிழுக்குப் பழி சேர்க்கும் இழிநிலை ஏன் இந்தத் தமிழ் மண்ணில்! தமிழ்ப்

புணர்ச்சி தமிழுக்கே உரிய சிறப்பாகும். ஆனால் இவர்கள் நடத்தும் ஆரிய ஏட்டில் “இசை பேரறிஞர்” என்றுதான் எழுதுவார்கள்! இப்படித் தப்படியாய்ப் பிழையாகுவிக்கும் அன்னார் உள்ளத்தால் கள்ளத்தார்!

‘தமிழை மாய்க்கும்
கேடுநினைப்பே மிகவுடையார்’

ஆம்! ஏடெழுதும் ஆசிரியன் பெறவேண்டிய தகுதி மிகுதி. இத்தமிழ் நிலத்து நாளேடு நடத்தும் சிலர் அத்தகுதி பெற்றதுண்டா? ஒற்றுப் பிழை மலிந்த நாளேடும் கிழமை இதழ்களும் வாராமற் செற்று நிறுத்தும் நாள் வருதல் வேண்டும். ஏன் தெரியுமா?

‘சின்னபிழை ஏடெழுதும்
கணக்காயன் செய்திடினும்
திருநாட் டார்பால்
மன்னிவிடும் ஆதலினால்
ஏடெழுதும் வாழ்க்கையிலே
விழிப்பு வேண்டும்!’

கல்லூரிகளில் பயிலும் பல்லாயிர மாணவர் கைகளில் புரள்கின்ற இவ்வேடுகள் பிழையைப் பல்குவிக்கின்றனவே! ஆம்! ‘பால்காரன், ஒருவன்’ என்றெல்லாம் இன்றைய மாணக்கர் எழுதும் நிலைக்குத் தவற்றினைப் பரப்பியுள்ளன இவ்வேடுகள்! தமிழ் மரபும், தமிழ் ஒலி முறையும், தமிழ் நெறி முறையும் பின்பற்றப்படுதல் வேண்டும். ஏடெழுதுவோர் என்றால் நம்மைப் பார்த்துத் ‘தமிழ்வெறியர்’ என்று கூறுவார். சாலையில் இவ்வழியேதான் செல்லுதல் வேண்டும் என்கூறும் சட்டத்தைப் பின்பற்ற மாறு ‘காவலர்’ வற்புறுத்தினால், அவரைப் பார்த்து ‘வெறியர்’ என்று சொல்வது எவ்வளவு பொருந்தாக் கூற்றோ அதே நிலைக்கு ஒப்பானதே நம்மைப்

பார்த்துத் ‘தமிழ்வெறியர்’ என்றழைப்பதும்; ஏன்? ஆங்கிலத்தில் இப்படி ஒரு பிழை வாராது இலக்கணப் பிழை நுழையாது காக்கின்ற இதழார், “தமிழ்” என்றவுடன் மாறி விடுகின்றனரே! ஆம்! அவர்கள் கையில் ஏடெழுதும் எழுதுகோல் உளதாம்!

மரபு புரட்டும் ஏடுகளை மக்கள் மன்றத்தில் மதிப்பிழக்குமாறு செய்தல் நம்கடன்! வாங்குவார் தொகை குறையின் இவ்வேடுகள் வெள்ளிமூக்குக் குதிரைக்கு இரையாகும்! தமிழில் தமிழ் நாட்டில் ஏடு நடத்துவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு தமிழுக்குக் கேடு சூழ்வார்! தமிழ்ச் செய்திக்கு முதன்மை தாரார்! தமிழ்ப் பயிற்று மொழியினை எதிர்த்து இல்லாச் செய்திகளை எட்டுப் பத்தியில் கொட்டை எழுத்தில் வெளியிடும் இவ்வேடுகள் தமிழுக்குக் கேடுதான்! ஈடு இணையற்ற எந்தமிழுக்குக் கேடு செய்வார் வாழ்ந்து போதலுண்டோ? ஆம்!

‘தமிழ் தழுவாச் சுவடியினைத்
தணல் தழுவா திராதினிமேல்’

என்ற பாவேந்தரின் படைமுழக்கம் உலகத் தமிழ்க் கழகத்தின் நடைமுழக்கமென அன்னவர் அறியும் நாள் வந்து விட்டது! ஒண்டமிழின் நலங்காக்க ஒடிவரும் ‘தென்மொழி’ தண்டமிழின் சிறுவர்க்குச் செந்தமிழ்த் தென்றலெனத் தவழ்ந்து வரும் ‘தமிழ்ச்சீட்டு’ தனித் தமிழின் தகைமை காக்க துடித்து வரும் தமிழரின் ‘அறிவு!’ மாத்தமிழ் மரபுக்கு ‘மாணக்கன்!’ நைந்த தமிழுள்ளத்தில் பால்வார்க்கும் ‘நெய்தல்!’ மூத்தமொழி காக்க முனைந்து வரும் ‘முதன்மொழி!’ தான், காத்தோம்பல் கனிதமிழ் மறவர் கடனாம்! உடனாகும் பணி இதுவென்றே முனைந்திடுக! தமிழ் தவழும் சுவடிகளை நினைந்திடுக! வாங்கிடுக! போற்றிடுக!

உலகத் தமிழ்க் கழகம்

காரை-இறையடியான்

தன்னேரில்லாத் தமிழ்:-

ஒப்பில்லா ஒரிறைக்கோர் ஒப்புரைக்க ஒல்லாதே
செப்பமொழிச் செந்தமிழ்க்குஞ் செப்பு.

ஞாலத்தின் மூல மொழி:-

காலம்வெல் கன்னிக் கவின்தமிழாம்; கண்ணிகர்த்த
ஞால “முதன்மொழியாம்; ஞாட்பொளியாம்—பாலமாய்ப்
பல்கும் பலமொழிக்கும் பண்பளித்த பைந்தமிழ்த்தாய்
வெல்கென வீறு விரைந்து.

அடிமைத்தனமும் கடமையுணர்வும்:-

தமிழா! தமிழா! தலைநிமிர்; தாமேல்;
அமிழ்த உரிமையே ஆவியின் ஆவியென்க;
பண்டைநாள் பண்புறு; பாழடிமை மண்புதை;
தொண்டைத் துலக்கு; தூய்மை துணைக்கொள்;
தன்னடிமைத் தாழ்வைத் தவிர்த்துத் தமிழ்த்தாயை
முன்னிலும் மூத்திலங்க முந்தி முறைமைசெய்;
தொன்றமிழில் தூய்மை துறைதோறும் ஒங்கச்செய்;
ஒன்றிய உட்பகையை ஒட்டி ஒளிகாட்டு;
மாயை அரசியலாய் மானம் பறிக்கவரும்
10 பேயாம் புறப்பகையைப் பிய்த்தெறி; பீடுகொள்;
கொத்தடிமை எண்ணத்தைக் கூறிட்டுக் கொன்றுவிட்டு
முத்தமிழின் சீர்மை முதன்மைபெற முந்து;
பதினாறு பேறுடைய பைந்தமிழ் அன்னை
மதிவள மாண்பை மறந்துநீ உன்னை
அடிமை நிலைசெய்தாய் ஆயிரச்சில் லாண்டு!
மிடிமை மிளிரலை மேம்பாடாய்க் கொண்டாய்!
உயிரின் உயிராம் உரிமை துறந்தாய்;
செயலிழந்தாய்; செந்தமிழ்ச் செம்மாப்பு தானிழந்தாய்;
முத்தமிழ் மூச்சு முதன்மையுருக் காரணத்தால்
20 செத்த பிணமொத்தாய் சேர்ந்தே உயிரிருந்தும்!
ஆரிய மாயை அடரிருள் சிக்கியநீ
சூரியன் நேர்தமிழ் சொக்கொளி காட்டியும்

பாதை தெரியாத பேதைக் குருடானாய்!
மேதையாய் ஒப்பினாய் மேவும் பகைதன்னை!
உள்ளம் உரையடிமை; ஒங்குசெயல் தானடிமை;
விள்ள விரிவாகும் வீழ்ச்சியெலாம் எய்தாய்நீ!
தோன்று துறைதோறும் தொத்து தொழும்புநிலை
கான்ற கவின்றமிழைக் காரிருளாய் மூடிற்று;

அடிப்படை ஓரா அடிமையமைப்புகள்:-

- 30 மண்டிய மாசொழித்து மாநெடுளி தானேற்றக்
கண்டிட்ட கட்சி கழகம் பிறவமைப்பும்
நோய்மூலங் காணாத நோக்கக் குறிக்கோளால்
தாய்த்தமிழின் தன்னடிமைத் தாழ்நோய் தகர்க்காது
போலியாய்ப் பொன்றிப் பொலிந்தும் வருவன;
வேலியை வீணென்று வெற்றாய் விளங்குவன;
குற்றங் குலைக்காமல் ஒற்றுமை கூறலொடு
நற்றமிழ்ப் பற்றென்றும் நாப்பறை தட்டுவன;...
இன்ன அமைப்புகளால் அன்னைத் தமிழணங்கு
உன்ன ஒருசில ஒண்ணலம் பெற்றாலும்
புண்ணுக் கிடும்மணப் பூச்சொக்கும் இந்நிலைமை!
40 வண்ணத் தமிழ்க்கிது வாகை நிலையன்று.

உரிமைக் குறிக்கோள் உயிர்ப்புக் கழகம்:-

- எத்துறையும் எங்கெங்கும் ஏற்றமற ஏமாற்றும்
கொத்தடிமைப் போக்கைக் குழிப்புதைத்துக் கொற்றமுறக்
கன்னித் தமிழில் கலப்படம் நீக்கிட
முன்னி முயன்றால் முதன்மையெய்வன் முத்தமிழ்த்தாய்!
தன்னடிமைத் தாழ்வால் தடையுற்ற நற்கலைகள்
மின்னி மிளிர்ந்தோங்கும்; மீண்டும் உரிமைபெறும்;
அன்ன நிலைவர ஆர்வம் உனக்குளதோ?
பின்னேன் தயக்கம் பிழையாம் மயக்கம்
உணர்ந்து தெளிந்தே உரிமை ஒளிர
50 மணந்து கடமை மலர்ச்சியைக் காட்டும்
உலகத் தமிழ்க்கழக ஒண்மை உறுப்பாய்
இலக விரைந்துவா; இன்னே சிறப்பாய்!

முத்தமிழ் நெறி முழுமைக் கழகம்:-

தனித்தமிழ் மாண்பைத் தனித்தியக்கிக் காட்டித்
துனிசெய் தொழும்பறத் தூய்மைக்கோள் தந்த
மறைமலையார் எண்ணம் மலர்ந்தெங்கும் வெற்றி
நிறைவேற்றும் எங்கள் நிகழும் தமிழ்க்கழகம்!

- முப்பால் முழுமனத்தால் மூத்த திரு. வி. க.
செப்பும் ஒருமைநிலை செய்யும் தமிழ்க்கழகம்!
சீர்திருத்தச் செம்மல் செயல்மறவர் ஈ, வே. ரா.
60 தேர்க்கோளால் நற்குமுகந் தேற்றும் தமிழ்க்கழகம்!
பூக்கும் புதுமைப் புரட்சிப்பா வேந்தரின்
நோக்க வளங்காக்கும் நோன்புத் தமிழ்க்கழகம்!
அண்ண அரசியற்கு ஆவி வழங்கலொடு
எண்ணும் பிறதிறமும் ஏற்கும் தமிழ்க்கழகம்!

தமிழ்க்கழகத் தலைவர்:-

பைந்தமிழ் நற்கழகப் பண்புத் தலைவரோ
மைந்துத் தனித்தமிழை மாண்செய்யும் பாவாணர்;
பல்லாண்டாய் ஆய்ந்துதமிழ்ச் சொல்லாட்சி கண்டவர்;
நல்லார்; நடுநிலையர்; நற்றமிழர் நாயகர்காண்.

செந்தமிழ் காக்கும் செயலர்:-

- ஊக்கி உரமேற்றி ஒண்மைத் தனித்தமிழ்
70 ஆக்க அடிப்படைக்கு ஆற்றல் சொரியும்
பெருஞ்சித் திரனார் பிறங்குசெய லர்காண்!
பெருகுதமிழ்ப் பற்றாளர் பேணும் கழகமிது!
வேற்றுமைச் சார்பற்று வீறுங் கழகமிது!
மாற்றாரின் மாசுகளை மாய்க்குங் கழகமிது!
ஈராண்டு முன்பிறந்த ஈகக் கழகமிது!
சீராற்றல் பொங்கிச் செழிக்கும் கழகமிது!
தன்னலந் தாங்காத் தலைமைக் கழகமிது!
பன்னலஞ் செய்தொளிர் பாங்குக் கழகமிது!
பட்டிதொட்டி யெங்கும் பரவும் கழகமிது!
80 தட்டித் தமிழ்பரப்பும் தண்மைக் கழகமிது!
தெள்ளித் தெளிந்த திறனார் கழகமிது!
கொள்ளும் உரிமைக் குறிக்கோள் கழகமிது!
மூட அடிமை முறிக்கும் கழகமிது!
பீடார் தமிழ்பிறங்கப் பேணும் கழகமிது!
எத்துறையும் தண்டமிழை ஏற்றும் கழகமிது!
ஒத்தநிலை ஒங்க ஒளிரும் கழகமிது!
பொல்லாக் கெடுதலைப் போக்கும் கழகமிது!
நல்ல விடுதலை நாட்டுங் கழகமிது!
எண்மைக் கழகமிது! உண்மைக் கழகமிது!
90 தெண்மைக் கழகமிது! ஒண்மைக் கழகமிது!
உன்னை உறுப்பாக்கி ஒங்குதமிழ் ஒண்மகளை
முன்னில் முதன்மைசெய முந்து!

அ ன் பு

கு. அன்பாசன், மதுரை.

ஆறறிவு படைத்த மாந்தன் தோன்றியதும் அன்பின் அடிப்படையிலே தான். உலகில் தோன்றியுள்ள யாவற்றிலும் மாந்தனே மிகவுயர்ந்த உயிரியாவான். அவன் பிறந்தது முதல் படிப்படியாக பகுத்தறிவு தலைப்பட்டு பண்பாடுற வேண்டியவனாய் இருக்கின்றான். இதனையே

“அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ பிறிதின் [நோய் தந்நோய்போல் போற்றுக் கடை”

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை பகர்ந்ததற்கொப்ப மாந்தன் தன்னோய் நீக்க முயல்வது போல், பிறிதின் நோயினையும் கண்டு அதைத் தன் நோயெனக் கொண்டு நீக்க முயல் வேண்டும். அது தான் அன்பு என தமிழ் மரபை அறிவிக்கும், வள்ளுவப் பெருந்தகை தெற்றென புலப்படுத்தியுள்ளார். ஆகவே பிறர் துன்பம் போக்க உதவும் மனப்பான்மையே பொதுத் தொண்டாக மலர்கின்றது.

பொதுத் தொண்டாற்றுவோர் பற்பல தகுதிகளை இயற்கையாகவோ செயற்கையாகவோ பெற்றே தீர வேண்டும். அவர்களது பொதுத்தொண்டு அப்பொழுது தான் சிறக்கும். மக்கள் மக்களாக வாழ்ந்து சிறப்பெய்த முடியும்.

மாந்தனிடம் காணப்படும் தன்னலம் ‘நான்’ என்ற ஆணவம், தற்பெருமை, கோபம், பொருமை, ஒழுங்கீனம், சோம்பல், அடங்காமை, அறியாமை, நயவஞ்சகம், பொய், களவு, பிறர்கேடுகூழல் ஆகிய தீய தன்மைகள் ஒழிக்கப் பெற்றாக வேண்டும். மனத்திலுள்ள

இம்மாசுகள் நீங்கி மனம் தூய்மை பெற்று அங்கு அன்பென்னும் பேரொளி விளங்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி ஆரவாரத்தினாலும் புறப் புனைவுகளாலும் எவ்விதப் பயனுமில்லை. இதனையே வள்ளுவரும்

“மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீர பிற”
எனக் கூறியுள்ளார்.

தூய்மை பெற்ற மனதில் அன்பு, அறம், தொண்டு ஆகியவை பற்றிய நற்கருத்துக்கள் தூவப்பட வேண்டும். அவை முளைத்து செடியாய், மரமாய் வளர்ந்து பூத்துக் காய்த்து பொது நலமென்னும் கனிதலுங்கச் செய்யும். அப்பொழுது மக்களினம் சாதி, மதம், கட்சி, வறுமை, அறியாமை, பகை, பிரிவினை, ஏற்றத் தாழ்வு ஆகிய களைகள் நீங்கப் பெற்று இப்பேருலகம் பேரின்பப் பெருநிலையமாய் சிறந்து விளங்கும்.

அன்பு எதிரிகளையும் இனிய நண்பர்களாக்கும். வசை பாடுவோரையும் வாழ்த்துவிக்கும், தன்னைத் துன்புறுத்துவோர் படும் துன்பத்தையும் தான் துடைக்க முந்தும். அவர் தம் நலனுக்காக வழிபாடும் செய்யும். இதனையே வள்ளுவர், இயேசு பெருமான், நபிகள் நாயகம் முதலிய அறவோர்கள் அறிவுறுத்திச் சென்றுள்ளனர். அவர்கள் காட்டும் மெய் வழியைப் பின்பற்றி நாமும் அன்பில் வேருன்றித் தொண்டு பல ஆற்றி வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து சிறக்க உறுதி கொள்வோமாக !

எழுத்துக் கூட்டும் முறை

பண்டாரகர் கர. மீனாட்சிசுந்தரனார் க. மு., இ. மு.
(எம். ஏ. எம். லிட். பி. எச். டி.)
அரசுக் கலைக்கல்லூரி, சேலம்.

எழுத்துக்கள் ஒலியின் அடையாளங்கள். ஒலிகள் பொருளின் அடையாளங்கள். ஒலிகளும் எழுத்துக்களும் மாந்தனால் சமைத்துக் கொள்ளப்பட்டவை. ஒலிக்கும் திறனையும் ஒலிக் கருவிகளையும் அறிவையும் இயற்கை தந்தது. அவற்றைப் பயன்படுத்தி மக்கட் குழுகாயம் மொழியை அமைத்துக் கொண்டது. ஒலிகளின் பின்னலைச் சொல்லாகவும், சொற்களின் பின்னலைத் தொடரியமாகவும் வாக்கியங்களின் பின்னலைக் கருத்துக் கோர்வையாகவும் மனிதன் தன் அறிவால் அமைத்துக் கொண்டான். எனவே மொழிக்கு வேர் ஒலியும் எழுத்தும் என்பதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் தோன்றவே இடமில்லை,

மாந்தன் பலவகையான ஒலிகளை ஒலிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவன். ஓர் ஒலிக்கும் இன்னொர் ஒலிக்கும் வேறுபாடு தோன்றுகின்றவாறு பல ஒலிகளை அவனால் ஒலிக்க இயலும். ஓர் ஒலி ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் என்றால் இன்னொரு பொருளைக் குறிக்க முன் ஒலித்த ஒலியிலிருந்து மாறுபட்ட வேறு வகையான ஒலியை ஒலித்து இந்த இரண்டாவது பொருளை உணர்த்துகிறான். இவ்வாறே பல்வேறுபட்ட பொருள்களைப் பல்வேறு ஒலிகளால் அறிவிக்கிறான்.

அவ்வாறு தனி ஒலிகளாக வேறுபாடுகளுடன் சில ஒலிகளை வைத்துக் கொள்கிறான். அவ்வாறான சில ஒலிகளைப் பிறகு பின்னிப் பலவகையான மாறுபட்ட ஒசைகளுடன் பல்வேறு பொருள்களை உணர்த்துகிறான். அப்படி ஒலிகள் வேறுபட்டு நின்று பொருள்களைக் குறிக்கின்ற காலத்தில் அவை சொற்களாக அமைகின்றன. அச்சொற்களை அமைக்கும் முறையில் பலவகைக் கருத்துக்களைத் தொடரியமாக்கிக் கருத்துக் கோர்வை தரப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு குழுகாயமும் தட்ப வெப்ப நிலைக்கும் திறனுக்கும் ஏற்று கட்டுக்கும் ஏற்ப ஒலிகளையும் எழுத்துக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டது. எனவே குழுகாயங்கள் ஆங்காங்கு ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒலிகளும் அவற்றிற்குக் கொடுத்த பொருள்களும் இடத்திற்கு இடம் வேறுபட்டன. அவ்வாறு குழுகாயங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட ஒலியும் பொருளும் அவரவர்களின் மொழிகளாய் நின்றன. ஆகையால் பல்வேறு மொழிகள் அமைந்தன. ஒலிகளே மொழிகளை உண்டாக்கியிருந்தாலும், ஒலிகளுக்குக் கொடுக்கும் பொருள் அடையாளங்கள் வேறுபட்டன. ஒலிகளிலும் சிறிது சிறிது வேறுபாடுகள்

இருந்தன. இவ்வாறான ஒலிகளுக்குப் பொருள் வேறுபடுவது போலவே ஒலிகளுக்குத் தக்க எழுத்து வடிவங்களும் இடத்திற்கேற்ப வெவ்வேறு வடிவமாய் அமைந்தன. மொழியைக் கற்பது என்பது எழுத்து வடிவங்களைப் புரிந்து எழுதுவதும் அதற்குரிய ஒலிகளை ஒலித்தலும் ஆக இரு அடிப்படைகளைக் கொண்டதாயிற்று. ஒரு மொழியை உணர்வது என்பது எழுத்து, அதற்குரிய ஒலி, அவ்வாறு எழுதுங்காலோ ஒலிக்குங்காலோ அவை உணர்த்தும் பொருள் ஆகியவற்றை உணர்வதே ஆகும். இவற்றை உள்ளத்தில் கொண்டு தமிழ் மொழியையும் ஆங்கிலத்தையும் ஆராய்வது நம் போக்கு சரியானதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவைக்கும்.

தமிழில் ஒவ்வொரு வேறுபட்ட ஒலிக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்துண்டு. மாற்றிச் சொல்லின் ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஒவ்வொரு ஒலியே உண்டு. ஒலிமாறின் பொருள் மாறும். சில சான்றுகள் வழி ஆராய்வோம்.

(1) அடை

ஆடை

இவ்விரு சொற்களிலும் முதல் ஒலி மாறுபட்டுள்ளது. அந்த மாறுபாட்டிற்கு ஏற்ப எழுத்து வடிவமும் மாறியுள்ளது.

(1) all

—

(2) allow

—

(3) ate

—

இம்மூன்று சொற்களிலும் முதல் எழுத்து ஒன்றே. ஆனால் முதல் சொல்லில் அது “ஆ” என்றும் இரண்டாவது சொல்லில் அது “அ” என்றும் ஒலிக்கும். இரு

சொற்களும் பொருள் வேறுபாடுடையவை. மூன்றாவது சொல்லின் முதல் எழுத்தும் வடிவத்தில் முதல் இரண்டு சொற்களைப்போன்றதே. ஆனால் அது ‘ஏ’ என்று ஒலிக்கும். ஒரே எழுத்து வரும் இடங்களுக்கு ஏற்ப தன் ஒலியை மாற்றிக்கொள்ளும் போக்கை ஆங்கிலமொழியில் காண்கிறோம். ஆனால் தமிழில் ஒரு எழுத்து எங்கு வரினும் தனக்கே உரிய ஒலியைக் கொண்டு வருகிறதேயல்லாமல் இடத்திற்குத் தக்கவாறு பச்சோந்தியாவதில்லை.

இன்னொரு எடுத்துக் காட்டையும் பார்ப்போம்.

1) Call.

=

2) City.

=

இவ்விரு சொற்களிலும் முதல் எழுத்து ஒன்றே. ஆனால் அது முதற் சொல்லில் “க்” என்றும் இரண்டாவது சொல்லில் “ச்” என்றும் ஒலிக்கும்.

இவைபோலத் தமிழில் ஒரு எழுத்து ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஒலிகளைக்கொண்டு வருவதில்லை என்பது வெளிப்படையன்றோ?

இவற்றை ஊன்றிக் கவனிப்பின் ஓர் உண்மை புலனாகும். ஒரேழுத்துக்கு ஓர் ஒலி எனப்படிக்கும் தமிழ் மாணவனுக்கு ஒரேழுத்துக்குப் பல ஒலிகள் உள்ள மொழியைக் கற்கும்போது பல இடர்ப்பாடுகள் வரும். ஆங்கில எழுத்து ஒன்றே எப்பொழுது அ, ஆ, எ ஆக ஒலிக்கும் என்பது பழக்கத்தால் கேட்டும் பார்த்தும் அறியவேண்டிய தொன்றாகின்றது. இது ஒரு முறையான ஒப்புமையைக் கொண்டதில்லை. எனவே ஒரு நெறியில்

செல்லும் மாணவனுக்கு இன்னொரு நெறி கரடு முரடாகிறது. ஆனால் ஆங்கில மாணவனுக்குத் தமிழின் ஒழுங்கு பட்ட நெறி எளிமையாகி வியந்து விரைவில் பற்ற இயல்கின்றது.

ஆங்கிலத்தை எழுத்துக்கூட்டி அப்படியே ஒலிக்க இயலாது. c-சி; a-ஏ t-ட் என்ற மூன்று எழுத்துக்களையும் சேர்த்தால் cat என்றாகும். ஆனால் எழுத்துக்குரிய ஒலியுடன் சேர்த்தால் “சேட்” என ஒலிக்கும். ஆயினும் அதனை “கேட்” என ஒலிக்கவேண்டும். எனவே எழுத்துக்கூட்டிப் படிக்கும் முறை அங்கு வெற்றி பெறுது. சொல் சொல்லாகப் படித்துக் கொண்டு அதற்குப் பிறகு அச்சொற்கள் என்னென்ன எழுத்துக்களைக் கொண்டவை எனப் படிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகின்றது. அதனால் படங்களைக் காட்டி அவற்றிற்குரிய சொற்களை அறிந்து அதன்பின் அவற்றிற்குரிய எழுத்துக்களை உணரும் முறையை ஆங்கிலக் கல்விக்கு அமைத்துள்ளனர். இதனால் பெரும்பாலான மாணவர்கட்கு சொல்லுக்குரிய எழுத்துக் கூட்டலில் நிறைய எழுத்துப்பிழைகள் வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுவிடுகின்றது.

இந்த ஆங்கிலம் கற்கும் முறையைத் தமிழில் கற்கும் முறையாகப் புகுத்தியதால் இன்று தமிழில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு பெருத்த மாறுதலை உணரவேண்டும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் இன்று எழுத்துப் பிழையில்லாமல் தமிழை எழுதுவதில்லை. எழுத்தின் ஒலிகளை உணர்ந்து அவ்வொலிகளைக் கூட்டினால் சொல்வரும் முறையை பின்பற்றாமல் சொல் ஒலியைக்கொண்டு பின் எழுத்துக் கூட்ட நினைப்பதால் தமிழில் உள்ள

எழுத்தின் ஒலி நுட்ப வேறுபாடு தெரியாமல் இன்றை மாணவன் திணறுகிறான் 1) ன - ண - ந; (2) ல - ள - ழ; (3) ற - ட இவற்றிற்குள்ள நுட்ப வேறுபாடு தெரியாமல் ஒலிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் பெருத்த பிழைகள் மலிந்து வரக் காண்கின்றோம். ஒரொலி ஒரெழுத்துள்ள மொழிகளை, பல் ஒலி ஒரெழுத்துள்ள மொழிகளைப் போல் கற்பதால் இன்றைய தமிழகத்தில் ஒலிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் பிழைகள் மலிந்துள்ளனவெனில் மறுக்க இயலுமா?

இதோடு மட்டுமின்றி நம்மொழி எழுத்துக் கூட்டு முறையும் ஆங்கில மொழி எழுத்துக்கூட்டுமுறையும் வெவ்வேறு அடிப்படைகளைக் கொண்டவை. எடுத்துக்காட்டாக, பார்க்கிறான் என்ற சொல்லை எழுத்துக் கூட்டி எழுதியுள்ளதாகச் சொல்ல முடியாது. “பார்க்கின்ற ஆன்” என்று எழுதினால் எழுத்துக்கூட்டி எழுதியதாகக் கூறலாம்.

அதாவது நம்மொழியில் உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்து உண்டாய புதுஎழுத்து வடிவங்கள் உள். ஆனால் இதுபோல உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்து உண்டாய புதுஎழுத்து ஆங்கில மொழியில் இல்லை. அதனால் ஆங்கில மொழியைக்கற்பது போன்ற முறையைத் தமிழில் கற்கும் முறையாகப் புகுத்துவதால் உச்சரிப்பு வழுவும் எழுத்துக்கூட்டு வழுவும் நிறைய இன்றைய மாணவர் உலகில் உள்ளன எனின் மிகையாகாது. எனவே தமிழைக் கற்க தமிழ் மொழிக் கேற்ப எளிய முறை இருப்பின் வழுக்களைந்து எளிமையாய்க் கற்கலாம்.

மேலும் தாய்மொழியை எவரும் பள்ளியில் நுழைந்து அதன் பிறகுதான் கற்கிறார்கள் எனக் கூறமுடியாது. சுற்றுப்புறத்தாலும் சூழலாலும் மக்கள் மொழியைக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். ஒலிவகை, வாக்கிய அமைப்புவகை, பொருள்வகை ஆகியவற்றை வினையாட்டாகக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆகையால் அவர்கட்கு ஒலி, சொல்லாக்கம், வாக்கிய

அமைப்பு ஆகியவை பற்றிப் பள்ளியில் நுழைவதற்கு முன்பே தெரியும். ஆகவே அவர்கள் பள்ளியில் கற்கவேண்டியது ஒலிகட்குரிய எழுத்தடையாளங்கள், அவற்றைப் பிழையின்றி எழுதுமுறை, திருத்தமாய் ஒலித்தல், தெளிவுற மொழியுணர்தல் ஆகியவையே யாம். ஆதலால் தமிழ் மாணவர் எழுத்துக் கூட்டு முறையில் கற்பதே எளிமையும் தேவையுமாம்.

தனையை அகற்றிட . . .

நாக - பாண்டியன்

(ஆசிரியத் தாழிசை)

1. மானம் போற்று! மானம் போற்று!
மானம் போயின் களிமண் ணன்ன
ஊனே யெஞ்சும்; உன்னினந் துஞ்சும்!
2. மறமே போற்று! மறமே போற்று!
மறமே யொழியின் மானமு மழிய
பிறன்றாட் பணியும் இழிநிலை பெறுவாய்!
3. தமிழைக் காப்பாய்! தனித்தமிழ்க் காப்பாய்!
தமிழை மறப்பின் தனித்தமிழ் துறப்பின்
அமிழுந் தமிழினம் ஆழ்கட லுள்ளே!
4. தமிழகம் போற்று! தமிழியல் போற்று!
அமிழ்தக 'விடுதலை' யார்வம் போற்று!
தமிழ் இனத்தின் தனையை அகற்றவே!

கம்ப நாட்டில் . . .

பாவரசு முடியரசன், காரைக்குடி.

செந்தமிழின் பாட்டரசன் கம்ப நாடன்

செங்கோன்மை செலுத்திவரும் நாட்டில் வாழ்வோர்
சிந்தைகொளும் மகிழ்ச்சியினால் சிரித்துப் பேசிச்

சிந்துகிற கண்ணீரே அங்குக் கண்டேன் ;
வெந்துழல்வோர் செய்துவரும் கொலையும் இல்லை
வெகுண்டரசு தாக்கிவரும் நிலையும் இல்லை ;
முந்திவரும் ஆர்வத்தால் அறிஞர் போற்ற

முயன்றுநலம் செய்துவரும் கோன்மை கண்டேன். 1

கலைதெரியும் மண்டபங்கள் அங்குக் கண்டேன்

கல்லெறியும் மண்டபங்கள் அங்கே இல்லை ;
விலையறியாக் கல்விதனை விரும்பிக் கற்று

விறுபெறும் மாணாக்கர் குழுவைக் கண்டேன் ;
நிலையறிய மாட்டாமல் மயங்கி, வேலை

நிறுத்தங்கள் செய்வோரைக் கண்டே னல்லேன் ;
அலைதவறும் கடலொலியோல் ஆர்ப்பார் இல்லை

அமைதியுடன் சுவடிகளே பார்ப்பார் உண்டு. 2

காசுபணம் தந்துகலைப் பட்டம் வாங்கும்

காணையரை அந்நாட்டில் எங்குங் காணேன் ;
ஆசிரியர் செய்கின்ற கடமை பூண்டும்

அன்பளிப்புத் தொகையாகப் பெருள்கள் பெற்று,
மாசுபடத் தேர்வெழுதி வந்த வர்க்கும்

மதிப்பெண்கள் வழங்குகிற கயமை இல்லை ;
ஆசிரியர் மாணவர்க்குள் பகையும் இல்லை

அப்பன்மகன் எனமதிக்கும் உறவே கண்டேன். 3

பயிலவரும் மாணவர்கள் தெளிந்து தேர்ப்
 பயிற்றுமொழி எந்தமொழி என்று கேட்கும்
 மயலறவும் சொற்போரும் அங்கே இல்லை;
 மதியுடையார் செந்தமிழே மொழியக் கேட்டேன்;
 வயிறுவளர்ப் பெரன்றனையே குறியாக் கொண்டு
 வழங்குகிற கல்வியினை அங்குக் காணேன்;
 உயரறிவு வளர்ச்சிக்கே உதவுங் கல்வி
 உணர்த்துகிற மேன்மைதனை அங்குக் கண்டேன். 4

கந்தனுக்கு நிகராய் இளைஞ ரெல்லாம்
 கலைபலவும் தெரிகின்ற கழகம் கண்டேன்;
 சந்தனத்து நகில்மடவார் சதங்கை கட்டிச்
 சதீதவரு தாடிவரும் அரங்கம் கண்டேன்;
 பந்தடித்துப் பயில்கலையும் மற்று முள்ள
 பன்னரிய நுண்கலையும் தேர்ந்த வல்லோர்
 வந்திருக்கும் இடம்பலவும் கண்டு கண்டு
 வளர்கலைகள் மிகுநாட்டை வாழ்த்தி நின்றேன். 5

முழங்கிட வேண்டும் எழுச்சிக் குரல்.

தா. முத்து, புதுவை.

எத்தனைக் கழகங்கள் தோன்றியும் என்ன?
 எத்தனைத் தலைவர்கள் தேர்ந்துதான் என்ன?
 எத்தனை மாநாடு கூட்டியும் என்ன?
 எத்தனை ஊர்வலம் அமைத்துதான் என்ன?
 இத்தமிழ்க் கழகமே விடுதலைக் குழுவியை
 சந்ததாம் என்னும் புகழினைப் பெற்றிட
 முத்தமிழ் வளர்த்த மதுரைமா நகரிலே
 முழங்கிட வேண்டும் எழுச்சிப் பெருங்குரல்!

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் பொன்விழா

அரிமாப்புலவர்

செந்தமிழ்ச் சிவணிய தமிழகத்து எத்தனையோ அமைப்புக்கள் தோன்றி தமிழ்த்தொண்டாற்றி வந்துள்ளன; வருகின்றன. கடற்கொண்ட தென்னாட்டில் முதற்கழகம், இடைக்கழகம் நனிமிகச் சிறப்பாக என்றுமுள தென்றமிழை இயம்பி, ஆய்ந்து, தேர்ந்து அரிய கலைச் செல்வத்தை வழங்கிப் போந்தன. அவ்வாறே கடைக் கழகமும் அருந்தொண்டாற்றிய சான்றுகள் செந்தமிழ்ப் பனுவல்களாக இசை கொண்டு ஒளி விடுகின்றன.

இன்றைய மதுரையில் நான்காவது தமிழ்க் கழகம் தோற்றுவித்து செந்தமிழ்த் தொண்டு ஆற்றிய பணியினை நாடு நன்கறியும். இப்பணிகளை யெல்லாம் தொகுத்தும், வகுத்தும், காத்தும், புதுக்கியும் வருகின்ற சீரிய தொண்டினைச் செய்து பழுத்த பழமாக விளங்கி வருகின்றது சைவசித்தாந்தநூற்பதிப்புக் கழகம் என்றால் மிகையாகாது. ஒரு பல் கலைக் கழகம் செய்யும் பணியினை, இன்று சைவசித்தாந்தக் கழகம் ஆற்றி வருகின்றது. தொன்மைக் கழகங்கள் ஆற்றிய பணிபோன்றே விளங்குகின்றது கழகப் பணியெனல் சாலும்.

தமிழ்ப் பொத்தக வெளியீட்டில் கழகம் ஆற்றியுள்ள பணியினை பின்னீட்டிப் பார்க்கின் வியப்புறச் செய்யும். தி.பி. ௨00௧ கன்னி ௬-ஆம் பக்கலுடன் (21-9-70) ஐம்பது ஆண்டுகள் நிறைந்து சிலைத்திங்கள் ௩, ௪, ௫ ஆம் பக்கலில் (18, 19, 20-12-70) பொன் விழா வாசகக் கழக விழா பொலிவுற்றது.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கணங்கள் இலக்கியங்களாகிய தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினென் கீழ்க்கணக்கு எனப்படும் சங்க நூற்கள் முதல் பிற்காலத்து இலக்கண இலக்கிய, சமய நூற்கள், சட்டத்துறை, குழந்தைக் கல்வி, நாடகம், வரலாறு, அறிவியல், அரசியல் முதலிய பல்துறை நூல்களும் மொழி பெயர்ப்பு முதலியனவுமாக 1400 க்கு மேற்பட்ட நூற்களை அழகிய பதிப்புக்களாக வெளியிட்டு, பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் பெற்றிருக்கின்றது.

நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளாக 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' என்னும் திங்களிதழ் ஒன்றையும் நடாத்தி அறிஞர்க்கு ஆய்வுக் களஞ்சியமாகப் பயன்பட்டு வருகின்றது. கழகம் பொத்தக வெளி

பிட்டுப் பணி வணிக நோக்க மட்டுமின்றி குழம்பின் பங்காளிகட்கு குறித்த அளவோடு, வருவாயில் பாதியை அறப் பணிக்கே செலவிட்டு வருகின்றது. அதன் வழி 'மறைமலையடிகள் நூல் நிலையம்' 'மறைமலையடிகள் கலைமன்றம்' 'சிவஞான முனிவர் நூல் நிலையம்' 'குமரகுருபரர் குழந்தைப் பள்ளி' 'திருவள்ளுவர் தமிழ்க் கல்லூரி' முதலிய அறநிலையங்களையும் செவ்வனே நடாத்தி வருகின்றது.

பொன் விழாவில் நம் தலைவர் மொழி நூல் முதறிஞர் ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்க்கு, மொழித்துறையில் ஆற்றிய பணிக்காகப் பாராட்டும் பரிசும் கொடுத்துச் சிறப்பித்தது. அதுபோலவே உரையாசிரியர்கள், சட்டத்துறை, ஆட்சித்துறை, அறிவியல் துறை, குழந்தை இலக்கியத்துறை முதலிய துறைகளில் தொண்டாற்றிய பெரியார்களுக்கும் பாராட்டும் பரிசுகளும் கொடுத்து கழகம் பெருமையுற்றது.

இத்தனைப் பணிகட்கும் முனைவராக நின்று சீருற ஆற்றுவவர் கழக ஆட்சியாளர் திரு வ. சுப்பையா அவர்களே, கழகத் தொடக்கத்தில் சென்னை முகவராக விருந்து 1944 - ஆம் ஆண்டு முதல் ஆட்சிப் பொறுப்பாளராகப் பணியேற்று நன்றுற்றி வருகின்றார். அன்றா 74-ஆம் அகவையைத் தொட்டுக் கொண்டிருப்பினும் கழகத் தொண்டாம் தமிழ்த் தொண்டினில் கட்டிளங் காளையென மட்டிலாப் பணியாற்றிக் கிளர்க்கியுடன் இலங்குகின்றார். வாழ்நாள் முழுவதும் கழகப் பணி செய்து வரும் அவர்தம் நூற்பணி, தமிழ்த் தொண்டினைப் பாராட்டி நடுவணரசு தாமரைத் திரு [பத்மஸ்ரீ] என்ற சிறப்புப் பெயரை 1969-இல் வழங்கிப் பெருமையுற்றது. சைவ சித்தாந்த கழகத் தொண்டு மேன்மேலும் சிறந்தொளிர்வதாகுக. நாடு ஈறக்க, மொழி சிறக்க வெல்க அவர்தம் தொண்டெனப் பாராட்டுவோம்.

வஞ்சினம் கொள்ளுவோம்.

, புலவர் கு. மா. திருநாவுக்கரசு, க, இ.

எடுப்பு :—

வஞ்சினம் கொள்ளுவோம்—வாரீரே!

வண்டமிழ் மொழியை வளமுறச் செய்யவே

(வஞ்)

உடனெடுப்பு :—

நெஞ்சிலே ஈரமும் நேர்மையுங் கொண்டே

வஞ்சனை யின்றியே வண்டமிழ் வளர்க்கவே

(வஞ்)

தொடுப்பு :—

வாழ்வினிற் சிறந்திடும் வளர்தொழிற் கலைகளும்

வையத்தில் ஓங்கிடும் அறிவிய லாக்கமும்

தாழ்வினைப் போக்கிடும் தமிழினிற் செய்தே

தாழ்வின்றி என்றுமே தலைமையாய் வாழுவே

(வஞ்)

கழி நல்குரவே தலை

புலவர் வெற்றி வேந்தன் க. இ;

முதிரத்துக் கிழமை பூண்டு, முடி
குடி ஆண்ட வள்ளல் குமணன்—அதன்
உரிமைக்கு வேட்கை கொண்டு, அடாது
கண்ட தன் தம்பிக்காக இருக்கையைத்
துறந்து, காட்டில் இருப்பினைக் கொண்
டான். வருத்துகின்ற வறுமை நீக்க, வள்
ளலை நாடி வந்த பெருந்தலைச் சாத்தனார்
தான் — பெரும் பசிப்பிணியை நீக் கும்
மருத்துவன் குமணன் ‘நோயில்’ மடிந்தி
டல் பொறுத்திடாது — பிழையினைத்
துணித்திடும் பணியில் நின்று துணிவுடன்
இளங்குமணன் தன்னைத் திருத்திடும்
காட்சி காண்பீர்!

பழிமலைத் தெய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை

என்ற திருக்குறட் திறத்தைக் கேட்பீர்!
(திரை உயர்தல்)

இடம் : முதிரத்து அவை.

பொழுது : நண்பகலுக்கு முன்

உறுப்பினர் : இளங்குமணன், அமைச்சர்,
படைத்தலைவர், சான்றோர் சிலர், கா
வலர், குடிமக்கள், மற்றும் சிலர்.

இளங்குமணன் : (இருக்கையில் அமர்ந்
தவாறே, இறுமாப்புடன் எதிரில் நிற்
கும் கலைக்குழுவினரை நோக்கி)

சிந்தை கொள்ளும் கலைஞர்களாம்—

சிலை வடிக்கும் சிற்பிகளாம்—செந்த
மிழ்க்கவிதை வடிப்பவராம்—கண்ணுக்
குச்செழும்பொழில் விருந்தைப் படைப்
பவராம்—நானில யாழினை மீட்டுவோ
ராம்—அகங்குளிர நல்ல பாட்டினைக்
காட்டுவோராம்...

தொழில் ஏதுமற்று ஏமாற்றி உலா
வரும் இந்த நிழல் தேடிகளுக்கு—வர
வேற்பும், வரிசையும் வழங்க வேண்டு
மாம்... அடேய் காவலா—இருபத்து
நாழிகைக்குள் இந்த முதிரத்து எல்லைக்
கப்பால் விட்டு விட்டு வா... ஏய்த்துப்
பிழைக்கும் இந்த ஏடேந்திகளை! உம்...
ஓடு.

(குழுவினர் காவலர்கள் குழுவெளிச்
செல்லல்.)

வாயிற்காவலன் வந்து—

வாயிற்காவலன் : (வணங்கி) வேந்தே!

வாயிலில் ஒரு புலவர்...

இளங் : புலவரா? என்னவாம்! பிழைப்
பற்றவர்கள்...

வா. கா : தங்களைக் காண...

இளங் : இம். வரச்சொல்.

(வாயிற்காவலன் செல்ல—மடிப்பு ஒன்
றைக் கையிலேந்திப் புலவர் வருதல்.
மன்னர் ஏறிட்டுப் பார்த்தல்.)

புலவர் : வணங்குகின்றேன் இளங்கும
ணரே! வாழ்க பல்லாண்டு!

இளங் : (அமைச்சரை நோக்கி) அமைச்
சரே! புலவர்...

அமை : (எழுந்து) வாழ்த்துகின்றார் மன்னவா !

இள : என்னையா ? (நகைத்து) ஏன் அமைச்சரே ! இந்த அவை அகத்தில் எனக்கு வாழ்த்துப்பா பாடுகின்றவர்கள், அவைக்குப் புறத்தில் என்ன 'பா' பாடுவார்கள் ?

அமை : ... ..

இள : ஏன் அமைச்சரே வாளா விருக்கின்றீர் ? வசைப்பா தானே பாடுவார்கள் . இம்.புலவரே ! தாங்கள்...

புல : இந்த அவையில் பாடிப் பரிசு பெறப் புறப்பட்டு வந்த பாவலன் தான் வேந்தே !

இள : இந்த அவைக்கு வந்த புலவர் ஒருவர் கூடப் பரிசு பெற்றுச் சென்ற தில்லையே ! அறியீரோ ?

புல : நன்கறிந்து தான் வந்துள்ளேன் வேந்தே !

இள : அப்படியா ? உங்கள் துணியைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

புல : ஆனால் இப்பொழுது பாடிப் பரிசு பெற வந்தவன் அல்லன்.

இள : ஓ... பாடிப் பரிசு பெற விரும்பாத புலவர், -என்னை நாடி வருவது... புதுமையாகத்தான் இருக்கின்றது.

புல : புதுமையைப் படைப்பதுதானே புலவர்கள் தொழில் !

இள : இம்-என்னை நாடி வந்தது.....

புல : தங்களிடம் எனக்கு உரியதைப் பெற்றுப்போகவே இப்பொழுது, இங்கு வந்தேன், வேந்தே !

இள : என்னிடமா ? எதனைப் பெற வந்தீர் ?

புல : விளக்கம்.

இள : எதற்கு ?

புல : மாமன்னர் தவறாமல் இருப்பதற்கு ?

இள : சினத்தை வளர்க்கின்றீர்.

புல : பொறுத்தருள்க வேந்தே ! தங்கள் பொறுப்பினை நினைவூட்ட விழைந்தேன்.

இள : வாய்த்துக்கு ! வந்தது முதல் புதிராகவே பேசுகின்றீர் !

புல : வாய்மையில் இருந்து மன்னர் வழுவுதல் கூடாதே என்பதால்தான்-வேந்தே ! "அண்ணன் தலையைக் கொண்டு வருவோர்க்கு ஆயிரம் பொன்"- என்ற ஆணையைத் தாங்கள் நீக்கிவிட வில்லையே !

இள : நடை முறையில் தான் உள்ளது.

புல : நன்றி வேந்தே ! நல்லவா ! வல்லவா ! நாட்டிற்குத் தலைவா ! இல்லையென்று வந்தவர்களுக்கெல்லாம், இல்லை என்றும் வாழ்விக்கும் இறைவா !

உன்கண்கள் சிவந்த அளவில், பகைவர் கால்கள் சிவக்கும் ; வென்ற பின் வறியவர்க்கு வழங்கி உன்கைகள் சிவக்கும் வள்ளன்மையைப் போற்றுதார் யார் தான் ? என்று இந்தச் சில மொழிகளைப்பாடிப் பிழைக்கும் கூட்டத்திற்குப் பரியும் தேரும், பட்டும் பொன்னும், கரியும், கலனுமாய் வருபவர்க்கெல்லாம் வாரி வாரி வழங்கினால், கருவூலத்தின் நிலையாதாவது ? இதைப் புரிந்து கொள்ள விரும்பாமல், உங்களை வசைபாடுகின்றது புலவர் கூட்டம். இல்லையா வேந்தே ?

இள : ஓ...ஓ... நான் வெறுப்பவரைப் பழித்தால்... நீர் விரும்பும் பொருள் பெறலாம் என்று எண்ணுகின்றீரோ ? புலவரே ! இந்த மனம் எதற்கும் இளகாத கல் ! கருங்கல் !

புல : புதுமையைப் படைக்க விரும்பும் சிற்பிக்கு அத்தகைய கல்தானே தேவை !

இள : நீட்ட வேண்டாம் ! வந்ததை...

புல : காட்டுகின்றேன் வேந்தே !

(கையில் உள்ள மடிப்பினை
அவிழ்த்து உறையோடு கூடிய
வாளினை எடுத்து)

அமைச்சரே ! இதனைக் கண்டி-
ருக்கின்றீரா ?

அமை : (அரச முத்திரையினைக் கண்டு
திடுக்கிட்டு) என்ன குமணர் வாளா ?

அவை : குமணர் வாளா ? குமணர்
வாளா ?

(அவையில் பரபரப்பு)

புல : ஏன் இந்த அதிர்ச்சி ? எதற்கு
இந்தப் பதட்டம் ? அவையோரே
அமைதி கொள்ளுங்கள்... வேந்தே
இதோ ! இதனைக் காணுங்கள்...

(வாளையுருவிக்குருதிக்கரையி-
னைக் காட்டல்)

அவை : குருதிக்கறை. குருதிக்கறை.

புல : குருதிக்கறைதான், (இளங்கு-
மணன்வானை நோக்குதல்-புலவர்உறை-
யிலிடல்) தீண்டிய நாகம் புற்றில்
மறைவதைப் போல், குமணர்உயிரைக்
குடித்து இவ்வுறையில் உறைந்திருக்-
கின்றது இந்தவாள் (உயர்த்திக்
காட்டல்)

அவை : ஐயோ...

(இளங்குமணன் அதிர்ச்சியுறல்; பிறழ்ந்-
திடா விழிகளுடனே பேதுற்ற நிலை-
யில் தோன்றல்)

அமை : புலவரே! இந்த வாள்.....

புல : கொடைவள்ளல் குமணர், இந்த
ஏழைக்கு ஈந்ததுதான்.

ஒருவர் : கொடும்புழி தேடியவர் நீவி-
ரோ, புலவரே!

புல : மடியும் பொழுது கூட இந்தஅடிய-
வனுக்கு மாசுண்டாக்க வில்லை, அந்தக்
கொடைவள்ளல் அவையோரே!

மற்றவர் : (துடிப்புடன்) நடந்ததைச்
சொல்லுங்கள்.

புல : முதிர்மலைப் புறத்துக் காட்டில்,
பசியால் மயங்கியவனாய் நடந்து வந்-
தேன். களைப்பு மிகுதியால் கண்ணிரு-
ளக் கீழே விழுந்தேன். விழித்து எழுந்-
ததும் எதிரிலொரு துறவி விசிறிக்
கொண்டிருப்பதனைக் கண்டேன்,
கனிகள் தந்து என் களைப்பை அகற்றி
என்னைக் கேட்டார்,

வறுமைப் பிணியால் வாடும் என்
சுற்றம் பேண-உறுபிணி நீக்கும் முதல்
வன் குமணனைக்காணப் புறப்பட்டேன்
என்றேன். பிறர்துயர் காணின்
பொறுக்கலாற்றாது, பெரும் பொருள்
நல்கிவிடுப்பவன் — நாடு துறந்ததனை
அறியீரோ? என்றார். அறியேன், என்-
தேன்.

சிறிதுபொழுது கழித்து, - “தலைக்கு
விலை வைத்தான் என் தம்பி ! வாழ்க!
தண்டமிழ்ப் புலவரே ! இதனைத் தம்
பியிடஞ் சேர்த்துப் பெற்றிருக பொ-
ருளை”- என்று, மறந்தும் பிறன்கேடு
குழாத மாண்புடையோன்- நொடிப்
பொழுதளவில் வாளெடுத்து மேலெ-
றிந்து தலைகொடுத்து, என் காலடியில்
விழச்செய்ய... பெரியோரே ! பின்னு-
ணர்ந்தே வாளொடு தலையெடுத்து
வந்தேன் இங்கே !

அவை : எங்கே எம் கொடை வள்ளல்
தலை?

புல : இதோ ! (புலவர் கையொலி
எழுப்ப, ஏவலாள் சுமையை நீட்ட-
கறைதோய்ந்த கட்டினை அவிழ்த்த
வாறே...)

காணத்தான் வேண்டுமா? கனிவு
தந்த காவலன் தலையைக்
காணத்தான் வேண்டுமா? வாடு
வோர் துயரைக் கண்டு தாழ்ந்த

தலை வீழ்ந்ததனைக் காணத்தான்
வேண்டுமா? காணுங்கள்.

(பிரித்தல்)

அவை : ஐயோ. (அலறல் - கண்மறைத்
தல்)

புல : (இளங் குமணனை நோக்கி) வேந்
தே (தலையினை உயர்த்திக் காட்டி)

அலைகடல் முத்துக்கே விலை
மதித்தவர்கள் இத்தமிழகத்தில்
எவரும் இல்லை. ஆனால் கலை
கண்டு மகிழும் குமணர் தலைக்கு-
கொலை கண்டு மகிழும் கொற்ற
வரே- விலை வைத்தீர், ஆயிரம்
பொன் என்று! நன்று நும் செய்
கை! உம். கொடுத்த மொழியில்
பிறழாமை காட்ட - எடும்
ஆயிரம் பொன்னை! எடும் ஆயி
ரம் பொன்னை!

(உலவியவாறே)

இள : (கலக்கம் மிகுந்தவனாய் விளங்க)

புல : (தொடர்ந்து) ஏன் அகல விழித்
துப்பார்க்கின்றீர்! அண்ணன் தலை
தானா என்ற அகல விழித்துப் பார்க்
கின்றீர்? பாருங்கள்! தடைபோட்டுப்
பூட்டிய நெஞ்சக் கதவைத் திறந்து
பாருங்கள் — யார் என விளங்கும்!
உமக்கும் முன்னவராம் குமணர்க்குப் -
பின்னவன் யான் என்பதில் பெரும்
புகழ் சேர்க்காமல், மன்னவன் என்ப
தில் மாண்பினை வளர்க்க விரும்பினீரே!
என்ன வாயிற்று? காணுங்கள் - நன்றாகக்
காணுங்கள். இப்பொழுதாவது
அகங் குளிர்ந்ததா?

இங்குள்ள பொருள்களுக்கு மட்டும்
உயிர் இருக்குமானால்...

நல்லவரும், வல்லவரும் வீற்றிருந்த
அறம் உரைக்க-நான் அவரைத் தாங்கிப்
பூரித்து நின்றேன். இன்றோ? பொல்லா

தவரைச் சுமந்து புறம் வீங்கி நிற்கின்றே
னே - என்று புலம்புமே நீர் வீற்றிருக்கும்
அரியணை.

இள : (இருக்கையிலிருந்து எழுமுயலல்)

புல : நிலையில் மாறுபடாமல், நன்னெறி
காண்பார் தலையில் விளங்கிய பொழு
தில், புகழ்மலை முடியில் நின்றேன்.
இன்றோ? கொலைத்தொழில் ஏற்று
மறச்செயல் செய்வார்க்கு அணியாகிப்
பழிமடுவில் வீழ்ந்தேன் - என்றஹிச்
சிறகிருந்தால் பறந்திருக்குமே நீர் சூடி
யுள்ள மணிமுடி!

இள : (முடி விழுதல்)

புல : அடிசுடும் வெயிலில் நடக்கும் மக்
கள் துயர் நீக்க அருந்துணையாய்
நிமிர்ந்து பெருமை கண்டேன். இன்று,
சூடிமக்கள் துயர் வளர்ப்பார்க்குக்
கொடுந் துணையாய்ச் சிறுமை கொண்
டேன் — என்றறைந்து வடக்கிருக்கு
மே — உம் வெண் கொற்றக் குடை.

இள : (தடுமாறிடக் குடை அசைதல்)

புல : திருந்துகோல் எனப் பெயரேற்று,
மன்னரின் திருமுகங் கண்டு உயர்ந்து
நின்றேன். இன்றோ... திருடர்க்கு வழி
தந்த நிலவாகித் தீயோர் கையில் அகப்
பட்டு, — பொருந்தாப் பெயரால் நா
னிகே, புகழ்ந்தோர் முன்னே வளைந்
தேனே — என்று கண்ணீருடன் துண்டி
ரண்டாகி மடிந்து விழுமே செங்கோல்.

இள : (செங்கோல் விழுதல்)

நலிந்தார், மெலிந்தார் துயர் நீக்கி,
நாட்டு நலத்தைக் கெடுப்பார் செறுக்
கடக்கிச் செங்கோல் துணையாய்ச் செ
ழித்தேன் நான். இன்றோ? தீது புரியும்
தீயோர்க்கே, திருவை மாய்க்க நின்
றோர்க்கே கருவியாகி நின்றேனே -
என்று பொருமித் தலையை வீழ்த்தி
யிங்கும் புறங்காடு அடையுமே உன்
கூர்வாளும். (வாள் நழுவதல்)

புல: புலியும் உனக்கு இனி நிலையா? போதுமா வேந்தே? போதுமா? பொன் கணக்கெடுக்கப் போக்குவையோ உன் காவலர்களை?

இள: (துடித்து) போதும்! போதும் புல வரே! போதும்! உங்கள் வலிய சொல்லம்புகளை, இந்த எளியவன் மீது மேலும் தொடுக்காதீர்கள்! தாங்க முடியாது. (குமணர் தலையைப் பார்த்து) ஐயோ! தாங்கமுடியவில்லையே என்னால்.

புல: துடிக்கின்றீர் வேந்தே! துண்டு பட்டுத் தானிருக்கும் நிலையிலும், துவளும் உங்கள் நிலை கண்டு, கனிவைப் பொழியும் இந்த அருள்விழிகளைப் பாருங்கள்.

இள: காணமுடியவில்லையே என்னால். விழியிருந்தும் குருடன் ஆனேனே. பகுத்துண்டு, உடனிருந்து துணையாக வாழவேண்டிய நான்—தகாதவர் கூட்டுறவால் தடுமாறி அடாத செயல் புரிந்து, மறையாத மாசைக்குறையாத பழியைக்கொண்டிங்கு நிற்கின்றேனே? என்னசொல்லி உங்களை வேண்டுமேன்? ஐயோ! எனை வளர்த்த நல்லுயிரே! உனைத் தொலைக்கவோ நான் உடன் பிறந்தேன்?

புல: கொடியில் பூத்த மலர்கள் ஒன்றை ஒன்று கொன்று வாழ்வதில்லை வேந்தே! ஒரு குடியில் பிறந்தவர் ஒருவர் முடிவில் இன்பம் காணும் இழிதகைமை—இந்த மக்கட் கூட்டத்தில் தான் காண்கின்றது. கைவிளக்கை அணைத்து, பின் காரிருட்டில் தடுமாறிப் புலம்புவதில் என்ன பயன்? இல்லை என்றால்—இல்லை என்ற சொல்லை என்றுமே கூறியறியாதவன்—இன்று இல்லை என்னும் நிலை ஏற்பட்டிருக்குமோ? ஏன் ஏற்பட்டது? யாரால் ஏற்பட்டது?

இள: என்னால் தான்—என் கயமைத்

தனத்தால் தான் — கொல்லாதீர்கள் என்னை.

புல: அழுக்காற்றால் பெரும்பழி கொண்டீர். அவாவால் — பேரிழப்பைக் கண்டீர்! வெகுளியால்—அறங்கூறுஞ் சான் றேரை விரட்டினீர். இன்னாச் சொல்லால்—கொடியன் எம் வேந்தன் என்று கூறுமொழியினை ஏற்றீர். இவையன்றி என்ன கண்டீர்? இதற்கா வாழ்வு? வாழ்வு இதற்கா?

இள: வேண்டாம். இந்த வாழ்க்கையே வேண்டாம். ஐயோ அண்ணா!

கலை உரைத்த வல்லோரை — வாழ்வின் நிலை உரைக்கும் நல்லோராக, நீ கண்டாய், நானோ? நம் பொருள் பறிக்கும் பொல்லாதவராகக் கண்டு, கல்லா மையின் முழு வடிவானேன்.

நெஞ்சத்தைக் கழனியாக்கிச் சிந்தனையை விதைத்து, நல்லுணர்வை அறுவடையாக்கும் சொல்லேருழவரை — உழைக்க மறந்தவர்; அழுது புலம்பிப் பிழைக்கத் தெரிந்தவர் என்று அகந்தையால் எண்ணினேன். ஆனால், நெகிழாத நெஞ்சங்களையும் நெக்குருகச் செய்து, மகிழவைக்கும் ஆற்றல் அவர்தம் கலைக்கு உண்டு என்பதை, இன்றுதானே உணர் கின்றேன்.

தொழில்ஏதும் அற்றவர்கள், பொழுதெல்லாம் கழிப்பதற்கு எழுதிவைத்த புழுதி படிந்த ஏட்டினைத்தான், ஏனிப்படித்தொழுது படிக்கின்றார் — இவரெல்லாம் முழுமூடர்—என்று, களப் பயிற்சிக் கூடத்தில், போர்ப் பயிற்சி நீ முடித்து, கலைக்கூடம் செல்லும் பொழுதெல்லாம் நான் நினைத்து நகைத்தேன்.

ஆனால் —

இளமையிலே, நீயே, உளத்திற்குப் பயிற்சி தந்து — இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றேழுக்கமுடையார்

வாய்ச் சொல் — என்று வழி கூறும் மொழிப் பொருளை நீ புரிந்து, வாழ்வில் புகழ் பெற்று உயர்ந்தாய். நானே? உன்னைப் பழிப்பதிலே இன்பங் கண்டு, பழிப்பிற்கு இடமாகி இகழ் சுமந்து தாழ்ந்தேனே! ஐயோ! வழி வழியாய்ப் புகழ் நிறுத்தியஇந்தஅரியணை, மணிமுடி, வெண்குடை, செங்கோல், கூர் வாள் இவைகள் எல்லாம் இந்தக் கொடிய வனல் பழி சுமந்தனவே...

(சற்று நிறுத்தி - அமைதி விளங்கல்)

(புலவரை நோக்கி)

புலவரே! வாட்டம் கண்ட பொழுதெல்லாம் நீக்கி, வாழ்வு கொடுத்துக் காப்பாற்றும் அந்த வள்ளல் — வாளெடுத்துத் தன்னை மாய்த்துக் கொள்ளும் பொழுது பா தொடுத்து மகிழும் பாவலரே! நீர் சூட்டி மகிழும் தமிழ்—தடுத்து நிறுத்தும் ஆற்றலைத் தங்களுக்குத் தராமற் போனதோ? தன் சேய் தலையைக் கொண்டு வாழும்...

புல: வன்னெஞ்சத் தாய் நம் தமிழல்லள் பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் கழி நல்குரவையே தலையையாகக் கொண்டவள் அன்றே அவள்!

இள: புலவரே என்ன சொல்கின்றீர்கள்?

புல: இன்ன செய்தாரும் நாணும் வண்ணம் — நன்னயன் செய்பவளல்லவோ, நம் தாய்! தான் ஈன்ற சேய்களை, அன்னைத் தமிழ்பெரும் வறுமைப் பிணியாலே வாட்டுவதும், பிள்ளை யொரு பெரும்பயனை விளைக்கவெயாம் என்பதனை — இன்று தானே நானும் கண்டேன். வாழ்க என் தமிழன்னை! என் தமிழன்னை வாழ்க!

அவையோரே! கொடை மடம்பட்ட குமணரின் இந்த வாட்படை — கெடுமதி கொண்ட பகைவர் கையை அடைந்திருந்தால்... ஐயோ.

எண்ணவும் இயலவில்லையே..... வீழ்த்தி யிருப்பார்களே! அவ்வாறு நிகழ்ந்திருப்பின் — மனமடைந்த மாசுகற்றி, மாணிக்க ஒளிபோல விளங்கும் இவ்விளங் குமணரின் நன் மனத்தினை எவ

ரே அறிவர்?

அவையோரே! காணுங்கள்!

(வாள் கொண்டு தலையைப் பிளக்க தலைவடிவு கொண்ட கிழங்கு பிளப்புண்டு நின்றல். அனைவரும் வியத்தல்)

அவை: 'ஆ'

புல: வியப்படையாதீர்கள்! தலை எனக்குக் கொடுத்துத் தமிழ் காக்க வாள் தந்த வள்ளல் மடியவில்லை. அன்னைத் தமிழ் துணிவுதந்து என்னையிங்கு அனுப்பியதால் — கானத்து வாழும் நம் மன்னையும் காண முடிந்தது; நம் அகத்தால் இளவலின் பொன்னுள்ளத்தினையும் காண முடிந்தது. நம் மனைவரின் துன்பப் பிணியும் இன்றுடன் முடிந்தது.

இள: பொழுதொடு வந்த மருத்துவர் போல — என் கண்காத்து உயிர் காத்தீர்! பெரியோரே! தாங்கள்...

புல: பெருந்தலை ஊரினன் - சாத்தன் என் பெயர்.

இள: புலவரே! பெருந்தலைச் சாத்தனாரே! இது முதல் - நொடிப் பொழுதளவும் இம்முடியினைத் தாங்குதல் என்னால் இயலாது. அவர் அடிதொழுது என் பிழை பொறுக்க வேண்டினால்ன்றி என்னுள்ளம் அமைதி கொள்ளாது. புறப்படுங்கள்.

புல: அமைதி கொள்ளுங்கள் வேந்தே! அவையினரே! தான் துறந்து சென்ற மணிமுடியினை மீண்டும் அவர் தாங்கச் செய்யும் ஆற்றல் — என்னொருவன் பால் மட்டும் இல்லை.

இள: நாட்டவர் அனைவரையும் அழைத்துச் சென்று வேண்டுவோம் சாத்தனாரே!

புல: நன்று!

இள: எல்லோரும் புறப்படுங்கள். குமணர் —

எல்லோரும்: வாழ்க!

இள: வாழ்க —

எல்லோரும்: தமிழ்!

தீரை

வேலை வாய்ப்பு வேண்டுமா ?

சேலம் நிலவழிகள்

இன்று, இவ்விந்திய நாடெங்கும் படிக்கும் மாணவர் தம் உள்ளங்களில் தம் படிப்பு முடிந்த பின் தமக்கு வேலை கிடைக்குமா என்ற கேள்விக்குறியே வியத்தகு அளவில் வளர்ந்து நிற்கின்றது.

ஆங்கிலப் பேரரசு நம் இந்தியப் பெரு நாட்டை ஆண்ட போழ்து, மழையின்மை கரணியமாக உணவுப் பற்றாக்குறை பெரும் அளவில் தோன்றி மக்களை வருத்திற்று; நாடெங்கும் அமைதியின்மை தலைதூக்கிற்று. அதனை உணர்ந்த அரசு, அறிஞர் பலரையும் அழைத்து, அமைதியின்மையைப் போக்கும் ஆற்றினைக் கூறுமாறு வேண்டியது.

சர் ஆர்தர் காட்டன் என்னும் பொறியியல் பேரறிஞர், இந்திய நாட்டின் இயற்கைச் சூழ்நிலையை நன்கு ஆய்ந்து, இப்பெருநிலத்தின்கண் ஓடும் ஆறுகள் அனைத்தையும் ஒன்றுடன் ஒன்றாக இணைத்து, இமயப்பனிமலையில் தோன்றி வண்டலைச் சுமந்து ஓடிவரும் நீர், நம் நாட்டின் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் பாய்ந்து, முடிவில் குமரி அன்னையின் கால்களைத் தொட்டுக் கடலில் கலக்கும் வகையில் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி ஆங்கில அரசுக்கு அளித்தார். இது நடந்தது கி. பி. 1872ல். ஆயினும், அத்திட்டத்தை

ஆய்ந்த ஆங்கில நாட்டுப் பாராளுமன்றம், பெருஞ் செலவு, பணமில்லை என்ற கரணியங்காட்டி, அதனைத் தள்ளி விட்டது.

மீண்டும், இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில், நாட்டில் பெரும்பஞ்சம் தோன்றிய காலே, அரசு, ஒரு அறிஞர் குழுவை அமைத்து, பஞ்சத்தைப் போக்கும் வழி முறைகளைக் கேட்டது. அக்குழுவும் சர் ஆர்தர் காட்டனின் (இந்திய ஆறுகளின் இணைப்புத்) திட்டத்தை நினைவூட்டி அதனையே நிறைவேற்றப்பரிந்துரை செய்தது. இது நடந்தது கி. பி. 1901 ல்.

இப்போது, கி. பி. 1970 ல் இந்திய நடுவணரசு மீண்டும் ஓர் குழுவை அமைத்து, அத்திட்டத்தை நன்கு ஆய்ந்து அதனை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும் வழி வகைகளைக் கூறுமாறு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

இங்கு ஒன்றை நினைவில் வைக்க வேண்டும். இந்திய நாட்டின் நலவிற்கு முதற் கரணியமாக இருக்கும் “மழையின்மை” என்னும் நிலையை, நிலையாக நீக்குவதற்கும், வருங்காலத்தில் நாட்டை மிக்க வலிவுள்ளதாக ஆக்குவதற்கும் வழி வகுக்கும் ஒரு இணையில்லா இணைப்புத் திட்டம், கருக்கொண்டு ஒரு நூற்

ஈண்டு கடந்த பின்னும், ஆய்வு நிலையிலேயே நின்று கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரிய செயலை வேறெந்த நாட்டிலும் காண இயலாது.

இவ்வாய்வு நிலையிலிருந்து விடுபட்டு, திட்டத்தை விரைவாக நிறைவேற்றத் தொடங்கினால்,

க. சர். ஆர்தர் காட்டனின் திட்டப்படி குறைந்தது 4000 கல் தொலைவிற்கு பெரு வாய்க்கால்களையும், அதன் மேற்பலவாயிரங்கல் தொலைவிற்கு சிறு வாய்க்கால்களையும் வெட்ட வேண்டியிருக்கும். இதனால் உடல் உழைப்பையே முதலாகக் கொண்டக் கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்கட்கு பல. பல ஆண்டுகட்கு நிலையாக வேலை கிடைக்கும்.

உ. வாய்க்கால்களை வெட்டும் போழ்து, பல விடங்களில், மலையைக் குடைய வேண்டும்; சில விடங்களில் பள்ளத்தை மேடாக்க வேண்டும்; சில விடங்களில் மேட்டிடங்களைத் தாழ்வாக்க வேண்டும். இவற்றிற் கெல்லாம் பொறியியல் வல்லுநர் ஆயிரம் பதினாயிரம் வேண்டும்.

ங. ஆறுகளை இணைக்கும் போழ்து, புதிய புதிய முறைகளில் அணைகளைக் கட்ட வேண்டும்; இருக்கும் அணைகளில் பல மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும்; பனி மலையின் மடியிலிருந்து உருண்டோடிவரும் நீர் இந்திய நில மகளின் உடல் முழுதும் பாய்ந்து புத்தம் புதிய வலியையும் பொலியையும் தந்து முடிவில் குமரி முனையில் கடலில் கலக்க வேண்டும். இதற்கு, ஆயிரமாயிரம் உழைக்கும் கரங்களோடு ஆராயும் மூளைகளும் பன்னூறாக வேண்டும்.

ச. நம் உழவர் பெருமக்கள் வாளுக்கும் நிலை மாறி, நிலம் நோக்கும் நிலை வரும் போழ்து, இம்மண்ணில் வியக்கத்தக்க செயலாற்றல் நிகழும்; புதிய புதிய தொழில்கள் தோன்றும்; நம் காளைகளின் உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் ஒரு சேர வேலை கிடைக்கும்; தொழில் வளம் செழித்துக் கொழிக்கும்.

ரு. சர். ஆர்தர் காட்டனின் திட்டம் நிறைவேறும் போழ்து, கோடிக்கணக்கான புதிய நிலம் உழவுக்கு வரும்; உணவுத் தட்டுப்பாடு பறந்தோடும்; அறியாமை மறைந்து அறிவுடைமை கோலோச்சும்.

இத்திட்டம் முழுதும் நிறைவேற்ற முப்பது ஆண்டுகள் ஆகும். இத்திட்டம் நிறைவேறிய பின்னும், கோடிக்கணக்கான உடலுழைப்பார்களுக்கும் வல்லுநர்களுக்கும் தொடர்ந்து வேலை இருக்கும். இத்திட்டம் நிறைவேறினால், தமிழகத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்று வேலையற்றிருப்பார்க்கும், எதிர்காலத்தில் படித்து வருவோர்க்கும் எண்ணிலா வேலை வாய்ப்புகள் எதிர் நோக்கியுள்ளன. வேலை தேடி வேற்று மாநிலத்திற்குச் செல்ல வேண்டியிராது; அந்தந்த மாநிலத்திலேயே வேலை வாய்ப்புக்கள் அமையும். எனவே, மாணவமணிகளே, உண்மையாக வேலை வேண்டும் என்போர்,

“இந்திய ஆறுகள் அனைத்தையும் நாட்டுடமையாக்கி, ஆறுகள் இணைப்படுத்தித் தை விரைவு படுத்திக்” என்று இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரை நோக்கிப் போர் முழக்கஞ் செய்திடல் வேண்டும். இந்தியத் தரைமுகத்தை மாற்றி, நில மகளின் எழில் முகத்தைக் காண அதுவே திறவு கோல்.

“இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக்காணின் நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்”

- குறள் 1040.

Indus Valley Script

Recent Scientific Decipherment.

T. V. CHOKKAPPA

The discovery of the Mohenjodaro and Harappa ruins in the 1920's was one of the great triumphs of the Archaeological Survey of India under Sir John Marshall. Mohenjodaro situated on the right bank of the Indus in Sind and Harappa on the left bank of the Ravi in the Punjab represent merely the radiation points of a culture that was spread over a very large area of North India. In 1922 R. D. Banerji found certain seals which brought to light an urban civilisation of the fourth millennium B. C. The total number of Indus inscriptions excavated to date is just over 2000. They can be classified into small copper tablets with an inscription on one side and a picture on the other, tiny flat objects with inscriptions on both sides, inscriptions on bronze weapons, inscribed ivory rods, pottery stamps, scratched and painted potsherds, an inscription on stone and a male figure in a sitting posture inscribed all round. The script is to be read from right to left and occasionally in boustrophedon.

The Indus script has constituted a challenge to scholars all over the world ever since the publication of the

first specimen 40 years ago. Different views have been expressed regarding the nature of the script and its authors. Rev. Father Heras, a Spanish Jesuit spent 18 years in deciphering the script and found that the Indus script represented a Proto - Dravidian language. The first volume of his findings was published and he died before completing the work. In the absence of confirmatory evidence such as bilingual inscriptions his identification was not taken as proved by other scholars.

It has been attempted to show that Indo-Aryanism is native to the country and thereby jettison the fact of the Aryan invasion being held responsible for the massacre of Mohenjodaro and to press into service the flood-causing tectonic disturbances to explain the demise of Harappan culture. Thus the field is prepared to suggest that the Rigveda may be anterior to the Indus civilisation and show this wonderful culture as a composite of basically Indo-Aryan elements overlaid with Proto-Dravidian, Sumerian and Iranian ones. A young technical assistant of the Archaeological Survey

of India has recently tried to identify the Indus script as Proto-Vedic.

On archaeological, philological and historical grounds scholars are unanimous in their opinion that the Vedic Aryans reached India only about 1500 B. C. And the Indus script has been dated at least a millennium earlier than the advent of the Aryans. In the last decade historians have been veering round to the conclusion that the authors of the Indus civilisation were a blend of the Mediterranean and Proto-Australoid races, usually considered to be the two major ethnic factors of the Dravidian culture of our land.

We are here concerned about the attempts made to decipher the Indus script by a Russian group of scientists headed by Dr. Yu. Knorozov from the Ethnographic Institute of the Academy of sciences of the U. S. S. R. in Leningrad and a team of four Finnish scholars of the Scandinavian Institute of Asian Studies, Copenhagen. They have effected a breakthrough and discovered the key to one of the most fascinating puzzles of ancient Indian history.

The Leningrad scientists are convinced of the extremely Dravidian nature of the structure of the language. They suggest that the Harappan civilisation archaeologically coincides with the period of the single Proto-Dravidian language. The first Report on the Investigations of the Proto-Indian Texts was published in 1965 and the second in 1968. The Russian scientist, Dr. Knorozov whose decipherment of the ancient Maya system of writing received world-wide acknowledgement, avers that in the Indus valley

about 350 pictographic signs have been used as standard material for the alphabet. In the inscriptions numerals are also easily recognized. Ancient inhabitants of the Indus region used decimal numeration, Prof N. Gurov a learned Dravidologist is associating with Dr. Knorozov's group and they have identified many signs as Dravidian. On the basis of a thorough analysis of the word roots in modern Dravidian languages Prof. Gurov has reconstructed a bypothetic Proto-Dravidian phonological form of those signs whose meaning roused no doubts.

The Finnish team assembled 1944 separate inscriptions for encoding containing 9147 signs in all. The inscriptions were transcribed into machine readable form. About 10,000 signs were prepared of the archaic and classical Sumerian, Middle Egyptian hieroglyphs and Elamite cuneiform. They have been computerised to find out how many times each sign stands next to each of the other, then to classify the signs into different groups according to their different behaviour. This procedure was adopted as the chain of written language is governed by physiological sound laws that are measurable. This kind of complex reckoning could be attempted only by large computers.

The basis of the decipherment was the behaviour of the script signs on the computer. Two guiding principles were employed in the decipherment. The objects were looked at with the eyes of other peoples of the ancient world so that in uncertain cases they may be recognised with reference to earlier stages in the development of a sign. In finding out the mechanics

of the script recurring words and their behaviour as well as signs that have a grammatical function were studied. The meaning of signs was determined with reference to the sense they made when juxtaposed with other signs in a variety of pairings. After studying the large number of permutations and combinations with the help of the computer, a number of signs have been identified with Dravidian words. Among the words mentioned by the authors are the Dravidian equivalents of worker - servant, ploughman, potter, washerman, priest, merchant, scribe, scholar and village headman. The Finnish scholars have acknowledged their indebtedness to a Dravidian Etymological Dictionary by T. Burrow and M. B. Emeneau. A comprehensive and authoritative Etymological Dictionary compiled by a philologist and linguist like Prof. G. Devaneyya Pavanar would have been very helpful to the foreign scholars to clear the doubts and determine the words.

The determined Dravidian words belong to the whole Dravidian language family, divided into three groups Southern, Central and Northern. Be-

cause of the cultural and trade links with Sumer, the authors admit the possibility of Sumerian loans of words in the Indus script but they are strongly convinced that the Indo-Aryan borrowings must be excluded. Further the scripts are pictographical and Rebus-type. Some signs are determinatives and used as an ideogram. It is possible to read some signs without a bilingual text. The number of basic signs in the Indus script between 250 and 350, is very limited in comparison with the 2000 or so in the Sumerian script. The Finnish scholars have also discovered significant affinities between the Dravidian and the FinnoUgric family of languages which are distinct from the Indo-European. This may enable us to study the European links of the Dravidian culture in Finno Ugric tribes as Turanians and Scythians

Mr. John Chadwick an eminent British scholar writing in the London quarterly 'Antiquity' hails the achievement of the Finnish team as a big step towards breaking the secret of the Indus script.

உலகத் தமிழ்க் கழகம்

மாநில, மாவட்ட அமைப்புச் செய்திகள்
உலகத் தமிழ்க் கழகம் (தமிழ் நாடு)
 தலைமைச் செயற்குழு

தலைவர்: ஞா. தேவநேயப் பாவாணர், க. மு.

ஆ. 1135, 2-ஆம் மேற்குக் குறுக்குச்சாலை,
 காட்டுப்பாடி விரிவு, (வ. ஆ. மாவட்டம்)

பொதுச்செயலாளர் : பாவலர் பெருஞ்சீத்திரனார்,
 ஆசிரியர் 'தென்மொழி'
 கடலூர்-1. (தெ. ஆ. மாவட்டம்)

துணைச்செயலாளர் : புலவர் இறைக்குருவன்,
 தமிழ் விரிவுரையாளர்,
 வெற்றி தனிப்பயிற்சிக் கல்லூரி,
 மதுரை-1.

பொருளாளர் : செங்கை. செந்தமிழ்க்கிழார், க. இ., ப. இ.
 செங்காட்டுப்பட்டி அஞ்சல்,
 துறையூர் வழி (திருச்சி மாவட்டம்)

முதன்மொழி

(உலகத் தமிழ்க்கழக மாதிகை)

சிறப்பாசிரியர் : மொழியியல் ஞாயிறு ஞா. தேவநேயப்பாவாணர்
ஆசிரியர் : பேராசிரியர் : தி. வை. சொக்கப்பனார்
உறுப்பாசிரியர் : அரிமாப்புலவர்

உலகத் தமிழ்க் கழகம்

முதல் மாநில மாநாடு

முதல் ஆண்டு விழா—வள்ளுவர் ௨000 ஆண்டு விழா
 பரவாணரின்

'திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை' வெளியீட்டு விழா
 தி. பி. ௨000, சிலைத் திங்கள்; 12, 13, காரி, ஞாயிறு
 (27—12—69, 28—12—69)
 பறம்புக்குடி - முகவை மாவட்டம்.

உலகத் தமிழ்க் கழகம்

இரண்டாவது மாநிலப் பொது மாநாடு

தி. பி. ௨00௧. சிலைத்திங்கள், 25, 26, ஆம் பக்கல்

(9-1-71, 10-1-71) காரி, ஞாயிறு.

மதுரை - தமிழகம்.

மாநாட்டுச் செயற்குழு

வரவேற்புக்குழுத் தலைவர் : கா. வையை நம்பி

மாநாட்டு இயக்குனர் : புலவர் இறைக்குருவனார்

மாநாட்டுப் பொருளாளர் : கு. அன்பரசன்

மாவட்ட அமைப்பாளர்களும் முகவரியும்.

1. நெல்லை:

பா. வளன் அரசு, க. மு.,
தமிழ் விரிவுரையாளர்,
தூய யோவான் கல்லூரி,
பாளையங்கோட்டை.

2. முகவை:

தமிழ்க் குடிமகன், க. மு.,
அல்லி மின் அச்சகம்,
கோரிப்பாளையம்,
மதுரை-1.

3. கோவை, நீலமலை:

புலவர். ப. கு. முருகவேள்,
'கலைவாணர் இல்லம்',
புன்செய்ப்புளியம்பட்டி,
ஈரோடு வழி
கோவை மாவட்டம்.

4. சேலம்:

புலவர். மி. மு. சின்னாண்டார்,
50, நத்தமர் தெரு,
அம்மாப்பேட்டை, சேலம்-3.

5. தசுடூர்:

இரா. அருள்மணி (இரத்தினம்)
ஆசிரியர், அரசினர் உயர்நிலைப்
பள்ளி, மோரண அள்ளி,
சாப்பரத்து அஞ்சல்,
தருமபுரி மாவட்டம்.

6. திருச்சி:

புலவர் சேந்தமாங்குடியார்,
சேனப்ப நல்லூர் அஞ்சல்,
துறையூர் வழி,
திருச்சி மாவட்டம்.

7. தஞ்சை:

புலவர். வி. பொ. பழனிவேலனார்,
கீ. க. தே. (B.O.L)
சாமியப்பா நகர்,
திருத்துறைப்பூண்டி அஞ்சல்,
தஞ்சை மாவட்டம்.

8. தென்னார்க்காடு:

த. மொழிக்கரசு, குறளகம்,
32, சிதம்பரம்சாலை, வட்டம்-8.
நெய்வேலி-1.

9. வடவார்க்காடு:

புலவர் ந. அ. அண்ணாமலை,
அரசினர் உயர் நிலைப்பள்ளி,
நத்தம் அஞ்சல் (வழி) சோலையாறு
பேட்டை, வ. ஆ. மாவட்டம்.

10. சென்னை:

தி. கு. அன்பரசன்,
கூட்டுறவு நில அடமான வங்கி
மயிலை, சென்னை-4.

11. புதுவை:

த. வளங்கோ,
31. வ. உ. சி. தெரு,
புதுச்சேரி-1.

12. குமரிமாவட்டம்:

திரு. தமிழேந்தி.

13. மதுரை:

கா. வையை நம்பி,
80, தெற்குப் பெருமாள் மேத்திரி
தெரு, தெற்கு வாயில்,
மதுரை-1.

14. செங்கழுநீர்ப்பட்டு: இல்லை.

15. கருநாடகம்:

வே. மாறன்,
111, பிரகாச நகர்,
3-வது சாலை, பெங்களூர்-21.

மாவட்டக் கிளைகள்

மொத்தகிளைகள் : 169

சேலம் மாவட்டக் கிளைகள்-26.

1. சேலம் நகரக்கிளை, சேலம்.
2. கிச்சிப்பாளையம், சேலம்-1.

3. அம்மாப்பேட்டை, சேலம்-3.

4. காமராசர் குடியேற்றம், சேலம்-3.
5. கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, சேலம்-3.
6. அயோத்தியாப்பட்டணம், சேலம்-3.
7. தாதகாப்பட்டி, சேலம்-6.
8. அத்தம்பட்டி, சேலம்-7.
9. புதூர், சேலம்-7.
10. அரிசிப்பாளையம், சேலம்-9.
11. புதுப்பட்டி
12. பட்டணம்
13. இராமலிங்கபுரம்
14. தாரமங்கலம்
15. சாத்தப்பாடி
16. பெரியகவுண்டாபுரம்
17. பேளூர்
18. சலகண்டபுரம்
19. இரா. புதுப்பாளையம்
20. மின்னும்பள்ளி
21. பள்ளிப்பட்டி
22. குள்ளம்பட்டி
23. சுக்கம்பட்டி
24. தா. பெருமாபாளையம்
25. வலசையூர்
26. சார்வாய்ப்புதூர்

முகவை மாவட்டக் கிளைகள்-38

1. திருவாடணை
2. பறம்புக்குடி
3. தேவகோட்டை
4. பாம்பூர்
5. பாண்டுக்குடி
6. தி. கிளியூர்
7. சாத்தனூர்
8. மும்முடி தரித்தான்
9. கீழைக்கரை
10. அழகப்பர்புரம்
11. முதலைப்பட்டி
12. வண்ணங்குண்டு
13. இராசசிங்கமங்கலம்

14. இராமநாதபுரம்
15. சிப்பிப்பாறை
16. மாயாகுளம்
17. சித்தனேந்தல்
18. நயினர்கோயில்
19. வெளியக் கோட்டை
20. திருப்பல்லணை
21. சனவேலி
22. சிக்கல்
23. சாத்தரசன் கோட்டை
24. வாள்வாங்கி
25. கொ. வலசை
26. கொட்டகுடி
27. முத்துப்பட்டணம்
28. சேத்திடல் (சேதுநகர்)
29. சூரம்புலி
30. உப்பூர்
31. காரையேந்தல்
32. அ. நெடுங்குளம்
33. உச்சிப்புளி
34. மஞ்சூர்
35. அமராவதிப்புதூர்
36. புதூர்
37. வெளிப்பட்டணம்
38. கட்டிக்குளம்

தென்னாக்காடு மாவட்டக் கிளைகள் - 26

1. நெய்வேலி கிழைக்கிளை
2. தி. அத்திப்பாக்கம்
3. கடலூர் நகரம்
4. திருப்பாலப்பந்தல்
5. முதனை
6. நாயனூர்பாளையம்
7. அண்ணமங்கலம்
8. நெய்வேலி மேலக்கிளை
9. நெய்வேலி நடுக்கிளை
10. நெய்வேலி-2
11. கங்கைகொண்டான்
12. புதுவேப்பங்குறிச்சி

13. நமச்சிவாயபுரம்
14. நம்பியாம்புலியூர்
15. நெய்வேலி ஆலைக்கிளை
16. முண்டியம்பாக்கம்
17. காட்டுக் கூடலூர்
18. ஆதனூர்
19. மருங்கூர்
20. கோட்டேரி
21. கொளக்குடி
22. பெத்தாசமுத்திரம்
23. நயினர் குப்பம்
24. தேவபாண்டலம்
25. அறங்கண்டநல்லூர்
26. அதியமாங்குப்பம்

தஞ்சை மாவட்டக் கிளைகள் - 17

1. தஞ்சை நகரம்
2. திருத்துறைப்பூண்டி
3. ஆலத்தம்பாடி
4. தரங்கை
5. திருக்காட்டுப்பள்ளி
6. உரத்தநாடு
7. ஆலத்தூர்
8. சாமிமலை
9. வேப்பஞ்சேரி
10. விளக்குடி
11. கள்ளப்பிரம்பூர்
12. உடல் நல மாடம் (செங்கிப்பட்டி)
13. குடந்தை நகரம்
14. கதிராமங்கலம்
15. செம்பொன்னூர் கோயில்
16. திருவையாறு
17. கண்டியூர்

திருச்சி மாவட்டக் கிளைகள் - 18

1. திருச்சி நகரம்
2. எதுமலை
3. கட்டாணிமேடு
4. சீரம்பூர்

5. சேந்தமாங்குடி
6. குழுமணி
7. காடுவெட்டி
8. பேட்டைவாய்த்தலை
9. ஆழார்
10. கூழிபிறை
11. சேனப்பநல்லூர்
12. பொய்யாமணி
13. நங்கலகரம்
14. காட்டுர் கொத்தமங்கலம்
15. வீரமச்சான்பட்டி
16. திருத்தலையூர்
17. வேந்தன்பட்டி
18. பருக்கல்

சென்னை - கிளைகள் 5

1. மயிலாப்பூர், சென்னை-4
2. அசோக் நகர், சென்னை-32
3. பீமண்ணன்பேட்டை, சென்னை-4
4. நந்தம்பாக்கம்
5. பெரம்பூர்

கோவை மாவட்டம், கிளைகள்-10

1. புஞ்சை புளியம்பட்டி
2. அவிநாசி
3. கோவை நகரம்
4. சேலூர்
5. அண்ணூர்
6. சூலூர்
7. அளுக்குளி
8. ஈரோடு நகரம்
9. குளத்துப்பாளையம்
10. பூளைமேடு

மதுரை மாவட்டம், கிளைகள்-8

1. மதுரை நகரம்-1
2. மதுரை நகரக் கிளை-2

3. மதுரை கிழக்கு (3-ம் கிளை)
  4. மதுரை நகரக் கிளை-4
  5. மதுரை நகரக் கிளை-5
  6. சத்திரப்பட்டி
  7. மதுரை நகர் மேற்கு
  8. மதுரை தெற்கு
- நெல்லை மாவட்டம், கிளைகள்-3

1. பாளையங்கோட்டை
2. சுத்தமல்லி
3. பேட்டை

வடாற்காடு மாவட்டம், கிளைகள்-4

1. நத்தம்
2. குனிச்சி
3. சுந்தரம் பள்ளி
4. கழிஞ்சூர்

நீலமலை மாவட்டம், கிளைகள்-2

1. பெரும்பகல்லா
2. உதகமண்டலம்

குமரி மாவட்டம், கிளை-1

1. அஞ்சு கிராமம்

கருநாடகம், கிளைகள்-2

1. பெங்களுர்
2. கோலார் தங்கவயல்

புதுவை, கிளைகள்-6

1. மடுக்கரை
2. பாகூர்
3. புதுவை நகரம்
4. தவளக் குப்பம்
5. சந்தா சாகிபு தெருக் கிளை
6. பாரதி தெரு கிளை

காரைக்கால் கிளைகள்-3

1. காரைக்கால்
2. காரைக்கால் மாவட்டக் கிளை
3. நெடுங்காடு வட்டக் கிளை

வினம்பரம் கொடுத்தோர்க்கு
நன்றி யுரைக்கின்றோம்.

நன்மலராய் ஒளிவிடவே நயமாய்ப் போற்றி!
பண்ணொளியாய் விளங்கிடவே பலவாய் நன்றே!
அன்புடனே வினம்பரங்கள் அளித்தீர் டோர்க்கு,
நன்னயமாய் நாமுரைத்தோம் நன்றி! வாழ்த்தே!

அரிமாப்புலவர்,
உறுப்பாசிரியர்.

முதன்மொழி

உலகத் தமிழ்க் கழக மாதிகை

சிறப்பாசிரியர் :

மொழிநூல் முதறிஞர் ஞா. தேவநேயப்பாவாணர், க. மு.

ஆசிரியர் :

பேராசிரியர் தி. வை. சோகக்கப்பனார், க. மு., ப. மு.

உறுப்பாசிரியர் :

அரிமாப்புலவர்.

உலகத் தமிழ்க்கழக உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவர் கையிலும்
இருக்கவேண்டிய

உலகத் தமிழ்க்கழக மாதிகை முதன்மொழி!

உறுப்பினராகிவிட்டீர்களா? — இன்றே உறுப்பினராகுங்கள்.

தனியிதழ் 0—25 காசு ஆண்டுக்கட்டணம் 3—00 உருபா

(ஆண்டு மலர் நீங்கலாக)

தொடர்பு கொள்க :

ஆசிரியர் முதன்மொழி,

தமிழ்க்குடி,

அளகாபுரம், சேலம்-4.

தனித்தமிழ் தாளிகைகள்

1. 'தென்மொழி' (திங்களிதழ்)
தனியிதழ் 75 காசு — ஆண்டுக் கட்டணம் உருபா 9—00
ஆசிரியர் பெருஞ்சித்திரனார்
முகவரி: கடலூர்-1
2. 'தமிழ்ச்சிட்டு' (சிறுவர் திங்களிதழ்)
தனியிதழ் 25 காசு — ஆண்டுக் கட்டணம் உருபா 3—00
ஆசிரியர் பெருஞ்சித்திரனார்
முகவரி: கடலூர்-1
3. 'அறிவு' (திங்கள் ஈரிதழ்)
தனியிதழ் 25 காசு — ஆண்டுக் கட்டணம் உருபா 6—00
ஆசிரியர் தமிழ்க்குடிமகன், க.மு.
முகவரி: அல்லி அச்சகம், கோரிப்பாளையம், மதுரை-2
4. 'செந்தமிழ்ச்செல்வி' (திங்களிதழ்)
ஆண்டுக் கட்டணம் உருபா 6—00
முகவரி: சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
2/140, பெருவழிச்சாலை, சென்னை-1
5. 'மரணுக்கன்' (திங்களிதழ்)
தனியிதழ் 25 காசு — ஆண்டுக் கட்டணம் உருபா 3—00
ஆசிரியர் புலவர் வி. பொ. பழனிவேலனார், கீ. க. இ.
பொறுப்பாசிரியர் தரங்கை பன்னீர்செல்வன்
முகவரி: தரங்கம்பாடி (அ. நி.) தஞ்சை (மா. வ.)
6. 'நெய்தல்' (திங்களிதழ்)
தனியிதழ் 10 காசு — ஆண்டுக் கட்டணம் 1—20
ஆசிரியர் த. மன்றவாணன்
முகவரி: சேலியமேடு - புதுவை மாநிலம்
7. 'தமிழ்ப்பொழில்'
ஆண்டுக் கட்டணம் உருபா 5—00
ஆசிரியர் செ. தனக்கோடி, க. இ.
முகவரி: கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், தஞ்சை
8. 'பூஞ்சோலை' (திங்களிதழ்)
தனியிதழ் 25 காசு — ஆண்டுக் கட்டணம் உருபா 3—00
ஆசிரியர் காரை. இறையடியான்
முகவரி: 47, காசியார் தெரு, காரைக்கால்

ஓம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைமலையடிகள் மன்றம், புன்செய்ப் புளியம்பட்டி (அ. நி.) கோவை மாவட்டம்.

அடிகளாரின் நாடு, மொழி, நெறி ஆகியவற்றை உடல், உள்ளம், உயிர் எனஓம்பிப் பணிபுரிதல்.

ஆற்றிவரும் பணிகளில் முதன்மையானவை :

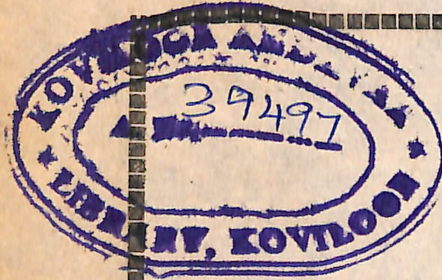
- க. தமிழ்ச்சான்றோர் படங்களை வெளியிடுதல்
  - உ. தமிழறிஞர் கருத்துத் தாங்கிய அஞ்சலட்டை, உறைகள் வெளியிடுதல்
  - ந. தனித்தமிழ் நூற்கள் வெளியிடல்
- இதுவரை வெளியிட்டவை: 1. தடைகளும் விடைகளும்
2. கடவுளால் முடியாத செயல்கள்
- சு. இலவசப் புலவர் வகுப்பு நடாத்துதல்.

விளக்கங்கட்கு

செயலாளர்

பு. புளியம்பட்டி }
சிலை 13. தி.பி. 2001 }

மறைமலையடிகள் மன்றம்,
புன்செய்ப் புளியம்பட்டி (அ.நி.)

தொலைபேசி: 25099

மணி பதிப்பகம் புதுமண்டபம், - மதுரை - 1.

மணிநூல் கண்ணித்தமிழ் நடை, கருத்துமிக்க செய்தி,
கண்ணணக்கவரும் படங்கள், கவின்மிக்க பதிப்பு,
கட்டுமிக்க அமைப்பு - ஆகிய எல்லாவகையிலும்

மணி நூ ல் தா ன் !

மணி தமிழ், ஆங்கில உரைநூல்கள் 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10
வகுப்புகளுக்குரியவை எங்களிடம் கிடைக்கும்.

❖ எங்களது நூல்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்குமாறு வேண்டுகிறோம். ❖